

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

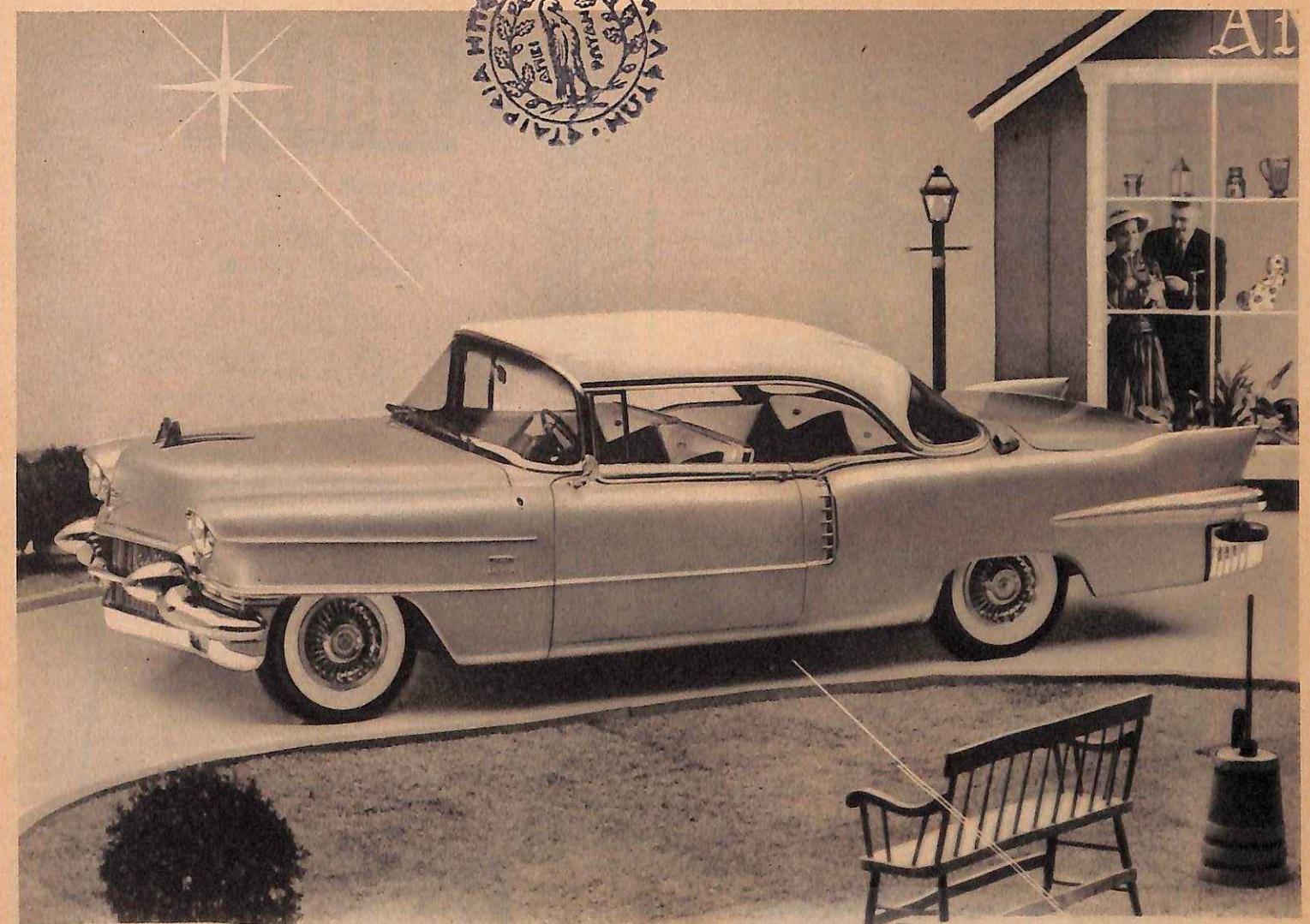
ΕΤΟΣ Α' ΑΘΗΝΑΙ ΑΡΙΘ. 8

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΙΡΑΣ

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

Εναρξη
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

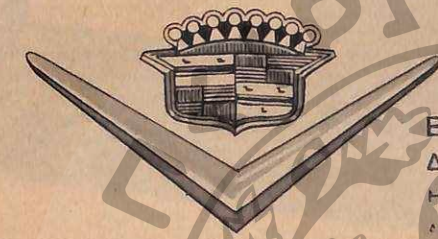

1956

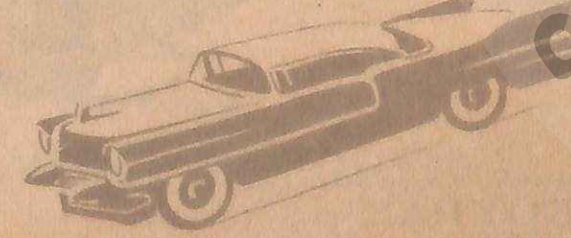
Cadillac

1956

GENERAL MOTORS CORPORATION

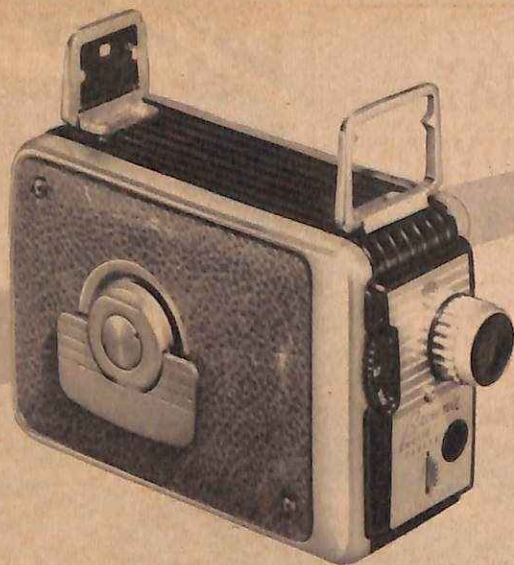
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΝΥΚΤΩΝ
ΚΟΜΜΗΤΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΩΝ
ΑΡΙΘ.

ΕΛΦΙΝΚΟ

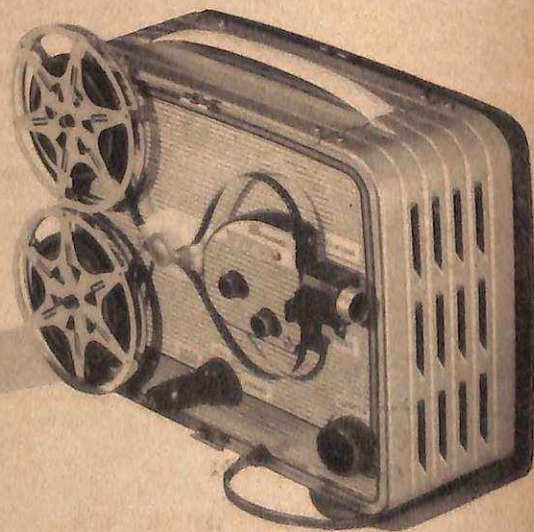
CHEVROLET • OPEL • CADILLAC

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ - ΤΗΛ. 25.814 - 27.835

Kodak Ektachrome Film

Πωλείται εις όλα
τὰ Φωτο-οπτικά Κα-
ταστήματα πρὸς Δρ. 82

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ Α. ΣΚΟΥΡΑΣ
ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 5 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 80Ν
19 - 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081
'Εκδοσις : Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821
Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

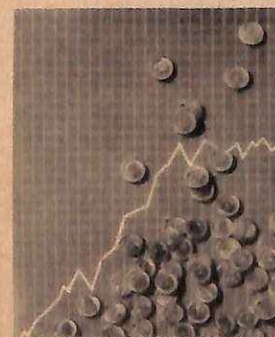
'Εσωτερικού : 'Εξάμηνος : Δρχ. 130.—
'Ετησία : » 260.—
'Εξωτερικού : 'Εξάμηνος : \$ 7.—
'Ετησία : \$ 14.—

'Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης
'Αγγελίαι, διαφημίσεις κατά συμφωνίαν
'Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του
περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των έκδο-
τών. Τα μη δημοσιευόμενα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

Διεύθυνσις Συντάξεως : 'Ελένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)
Διεύθυνσις 'Εκδόσεως : Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)
Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
('Αλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιωρισμένης ευθύνης
(Κεφάλαιον όλοσχερῶς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΧΡΥΣΗ ΔΙΡΑ ύπῃρξε, τα
τελευταία δεκαπέντε χρόνια, ο
ρυθμιστής της οικονομικής ζω-
ής του τόπου. Στις σελ. 8-11
δίδουμε μια συνοπτική εικόνα
της παράξενης ιστορίας του πε-
ριλάλητου σιλινπού νομίσματος.

ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΕΝΑΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΟΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

προσεπάθησαν, από την πρώτη
ήμεραν της έκδόσεώς των, να
δώσουν, μίαν νέαν καλαισθητον
μορφήν εις την εμφάνισιν των δια-
φημίσεων. Εις αυτόν τὸν τομέα
συνήτησαν και τις περισσότε-
ρες διαφωνίες. 'Ενα σημαντικόν
μέρος αναγνωστών των ἑλληνι-
κῶν περιοδικῶν δὲν ἔχει ἀκόμη
συνηθίσει την παρουσία των δια-
φημίσεων εις ευρύτεραν ἑκτα-
σιν, ὅσον οἱ ἀναγνώσται των ξέ-
νων ἀναλόγων εἰκονογραφημένων
ἐκδόσεων, ὅπου, συνηθέστατα,
τὸ ἡμισυ των σελίδων καλύπτουν
αἱ διαφημίσεις.

'Επειδὴ ἀποδίδομεν ἰδιόζου-
σαν σημασίαν εις τὴν γνώμην των
αναγνωστῶν μας καὶ ἐπειδὴ πι-
στεύομεν ὅτι ἡ καλὴ μορφή της
διαφημίσεως δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ
ἐνοχλή, ζητοῦμεν τὴν βοήθειαν ὁ-
λων των ἀναγνωστῶν μας εἰς τὸ
θέμα αὐτό.

Δηλαδή νὰ μᾶς ποῦν:

Α') Ποιᾶς τρεῖς κατὰ σειράν
ἐκ των δημοσιευομένων εἰς τὸ
τεῦχος αὐτὸ διαφημίσεων εὐρί-
σκουν περισσότερον καλαισθη-
σθῆτους.

- 1)
- 2)
- 3)

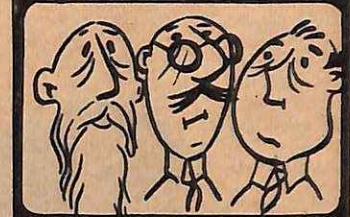
Β') Ποιᾶς τρεῖς κατὰ σειράν
ἐκ των δημοσιευομένων διαφημί-
σεων εὐρίσκουν ὅτι ἐξυπηρετοῦν
ἀποτελεσματικώτερον τὸ διαφη-
μιζόμενον εἶδος.

- 1)
- 2)
- 3)

Ἐὰς κρατήσουν αὐτὸ τὸ ἀπό-
κωμμα καὶ ἂς σημειώσουν τὰς
διαφημίσεις της προτιμήσεώς
των.

Εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος θὰ δώ-
σωμεν περισσότερας πληροφορί-
ας, ἀναφερομένας εἰς τὰ βρα-
βεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀνταθῇ τοῖς
τόσον διὰ τοὺς ἀναγνώστας ὅ-
σον καὶ διὰ τοὺς διαφημιστάς.

τὸ ΣΙΝΕΜΑ μας

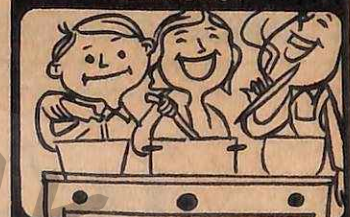
Τῶν φρονίμων

...τὰ παιδιὰ

ΠΕΙΝΑΣΟΥΝ - ΔΕΝ
ΠΕΙΝΑΣΟΥΝ

μαγειρεύουν με

ΤΟ ΔΕΙΞΙ ΧΕΡΙ
ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Σ. & Ε. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21

ΤΗΛ. 52-705

ΠΡΑΤΗΡΙΑ :

ΑΘΗΝΑΙ : ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 4

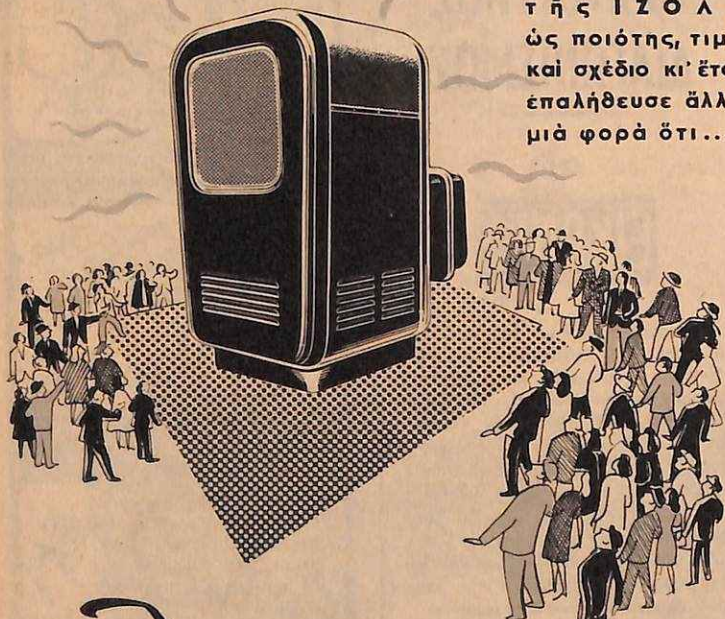
ΠΕΙΡΑΙΑΙ : ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ
καὶ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

Παρακολουθήτε, κάθε Δευτέρα
καὶ Παρασκευή, σὲς 8.30'
τὸ πρωί, ἀπὸ τὸ Β' Πρόγραμ-
μα 'Αθηνῶν, τὴν ἐπισημείωσιν
« 4.000.000 ΓΥΝΑΙΚΕΣ ».

Ανεβταίωθε την αίθρα

η θερμάστρα πετρελαίου

της ΙΣΟΛΑ
ως ποιότητος, τιμή
και σχέδιο κι' έτσι
επαλήθευσε άλλη
μιά φορά ότι....

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ

Ισάλα!

ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΗ.

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΨΕΤΕ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ

ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΜΕ ΤΙΣ

EIKONES

ΘΑ ΤΟΥΣ ΣΤΕΛΝΕΤΕ

52 φορές το χρόνο ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Ετησία: 260 Δρχ.

Εξάμηνος: 130 »

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Ετησία: Εξάμηνος:

Λίρ. 5.00 Λίρ. 2.10.0

Δολ. 14 Δολ. 7

Απευθύνεσθε: Σωκράτους 57 — Αθήναι

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΠΕΡΙ ΑΓΩΝΙΑΣ

«...Πιθανόν άλλοι να σας ζήτησαν να δημοσιεύονται οι λύσεις των παιγνιδιών σας στο ίδιο φύλλο. Δεν πιστεύω όμως να το ήθελαν και για τα σταυρόλεξα, γιατί τότε θα πήγαν ξενέρουν την σημασία των και την χαρά ή την αγωνία που μάς δίνουν...»

Ε. Βασιλειάδης (Δάφνη)

Τεχνικοί λόγοι έμποδίζουν αυτή την εξαίρεση. Η «αγωνία» όμως δεν θα είναι πιο έντονη αν, γνωρίζοντας ότι έχετε και την λύση, περιμένετε μία εβδομάδα για να την διαβάσετε;

ΣΠΕΥΔΕ ΒΡΑΔΕΩΣ

«...Σε πολλούς φίλους μου στο εξωτερικό έστειλα από ένα σου τεύχος για να δουν ότι και η φτωχή μας πατρίδα έχει ένα έντυπο της προκοπής και για να είμαι «πάτσι» με τα έντυπα που αυτοί μου στέλνουν απ' έξω... Θά ήταν δυνατόν να είχε κάθε σου τεύχος και από μία φωτοτυπία με φυσικά χρώματα, από τα κλασσικά έργα των μεγάλων Έλλήνων ζωγράφων;»

Ε. Σκάλας (Αθήναι)

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΔΡΙΣΚΟΝΤΑΙ Α-

κόμη στα πρώτα τους δέματα. Σύντομα, όμως, χάρις στην υποστήριξη των αναγνωστών των, θα πλουτισθούν οι σελίδες κάθε τεύχους, με, δτι πραγματικά πρέπει να διαθέτει ένα περιοδικό για να λέγεται τέλειο.

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

«...Αγαπητέ Τοξότα...άλλοι πολλοί, πριν από μένα, σίγουρα σου γράψαν για τις ΕΙΚΟΝΕΣ τα κολακευτικά τους σχόλια ή και μερικά παράπονα, άλλοτε σωστά, άλλοτε όχι, ώστε τα δικά μου «μπράβια», «θαύμα», «έξοχα» κλπ. να μην προσθέτουν τίποτε το νέο... Τότε γιατί σου γράφω; Πρώτα για να σε έρωτήσω σε ποιόν ανήκει ή μεταφράσις της «Εμμας» και του «Τρομερού Μυστικού» και έπειτα για να σου ευχηθώ χρόνια πολλά για τα γενέθλιά σου, που πρέπει να είναι σε μία από τις επόμενες μέρες: από 23 Νοεμβρίου έως 21 Δεκεμβρίου, αφού το ζώδιό σου είναι ο ΤΟΞΟΤΗΣ, όπως μάς έγραψες σε προηγούμενο τεύχος...»

Γιώργος Παπαστεφάνου (Αθήναι)

Ευχαριστώ για τα «χρόνια πολλά» (23 Νοεμβρίου είναι). Όσο για τα δύο αυτά μυθιστορήματα, τα αποδίδει στο ελληνικό ή κ. Μάγδα Καϊναδά.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΣ

«... Παρακαλώ όπως περιλάβετε και λίγο φιλοτελισμό στην άλλη, τόσο έκλεκτή σας ύλη...»

Π. Τζαναβάρας (Κόρινθος)

Προσεχώς θα ικανοποιηθώ και αυτή η επιθυμία πολλών αναγνωστών μας.

ΤΑ ΛΑΘΗ ΜΑΣ

«...Το περί Πειραιώς άρθρο σου, πολύ καλό. Είχε όμως και μερικές ανακρίβειες. Γράψατε π.χ.: «στο κέντρο ο λιμενίσκος της Ζέας», ενώ πρόκειται περί του λιμενίσκου των Αλών (κατ' άλλους «Κωφός»)... Επίσης, υπό την φωτογραφία του Έμπορικού Έπιμελητηρίου έγραψατε ότι είναι ή Έθνική Τράπεζα...»

Ένας αναγνώστης.

Γιατί άραγε δεν υπογράφετε ο φίλος έπιστολογράφος; Πάντως με το ίδιο περιεχόμενο, αλλά όχι και ανωνύμως, πολλοί αναγνώσται μάς έγραψαν. Τους ευχαριστούμε θερμά για το ενδιαφέρον και για την προσοχή με την όποιαν φυλλομετρούν τις ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ

«...Είναι πράγματι πολύ ενδιαφέρον το να γνωρίζουμε, μέσω των τόσο ζωντανών εικόνων των έκλεκτών σου φωτογραφιών, τόσους και τόσους σπουδαίους ανθρώπους. Ίδιως γιατί δεν δημοσιεύεις τα κοινότοπα ενστανανέ των έφημερίδων, αλλά άλλα με έκφρασεις διάφορες γεμάτες κίνηση κι' αλήθεια. Αυτό το ρεπορτάζ σου για τον Μποδοσάκη με τις όκτω τόσο διαφορετικές εκφράσεις του ήταν πάρα πολύ ενδιαφέρον. Το ίδιο και τα περί Εύας και Χουάν Περόν, ή περί του άθλητού Μανταλόζη. Άλλά τρεις προσωπογραφίες σ' ένα φύλλο, δεν νομίζεις ότι είναι πολλές;...»

Πέτρος Αρτόπουλος (Κεφαλληνία)

Δεν προσέξατε καλά. Προσωπογραφία ήταν μόνο του κ. Μποδοσάκη Άθανασιάδη. Από τα άλλα, το ένα ήταν πολιτικό και το άλλο άθλητικό θέμα.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ

«...Υπάρχει στην Αθήνα σχολή διακοσμητικής ή τμήμα ειδικό στην Σχολή Καλών Τεχνών;»

Παυλίνα Παπαδάκη (Κρήτη)

Όχι, τίποτε σχετικό δεν υπάρχει στην Ελλάδα.

ΠΕΡΙ ΣΑΦΗΝΕΙΑΣ

«...Η αεροφωτογραφία του Πειραιώς (4ον τεύχος) θαυμάσια, πρωτότυπος και υποδλητική. Άλλά όσο και αν μελέτησα την λεζάντα της δεν μπόρεσα να δω παρά έλαχιστα από τα εικονιζόμενα κτίρια, γιατί τίποτε δεν τα χαρακτηρίζει ειδικά. Νομίζω, λοιπόν, ότι αν τοποθετούσατε τόσα με τιτλάκια ή τουλάχιστον αριθμούς επάνω στην φωτογραφία, θα μπορούσε κανείς εύκολα να βρή το που είναι το κάθε τί από τα αξιοθέατα...»

Πέτρος Πυλαρινόγλου (Ρόδος)

Τότε, όμως, θα εξακολουθούσε ή φωτογραφία να είναι «θαυμάσια και υποδλητική» όπως την χαρακτηρίζετε; Άσφαλώς όχι.

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΟΤΕΡΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

«...Ας είναι πιο πλούσιες οι σελίδες του άθλητισμού των ΕΙΚΟΝΩΝ. Άπαραίτητες είναι οι διογραφίες των διεθνών άσων του έλληνικού ποδοσφαίρου και, γενικά, τα θέματα που προάγουν τα σπόρ...»

Στράτος Εύθυμιάδης (Μυτιλήνη)

Το περιοδικό μας πρέπει να έχει, και έχει, «λίγα από όλα». Έτσι μόνον ικανοποιούνται όλα τα αίτήματα των αναγνωστών. Τα περισσότερα, πρέπει να αναζητούνται στα ειδικευμένα περιοδικά.

ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΤΟ ΕΘΙΜΟ

«...Γιατί το πράγματι έλληνικό έθιμο, το να καρφώνονται χρήματα στο φόρεμα της νύφης, το γράψατε τόσο ειρωνικά; «άθωα ή έφημερίς» (τεύχος 3ον) σά να έκανε λάθος ο ξένος δημοσιογράφος που το έσημείωσε; Ό άντρας μου ήταν προ καιρού στην Κρήτη όπου πράγματι είναι έθιμο και μάλιστα από τα παλαιά χρόνια...»

Ε. Καραλιά (Αθήναι)

ΑΔΕΛΑ

Μόνο

Το BP SPECIAL ENERGOL
"VISCO-STATIC"

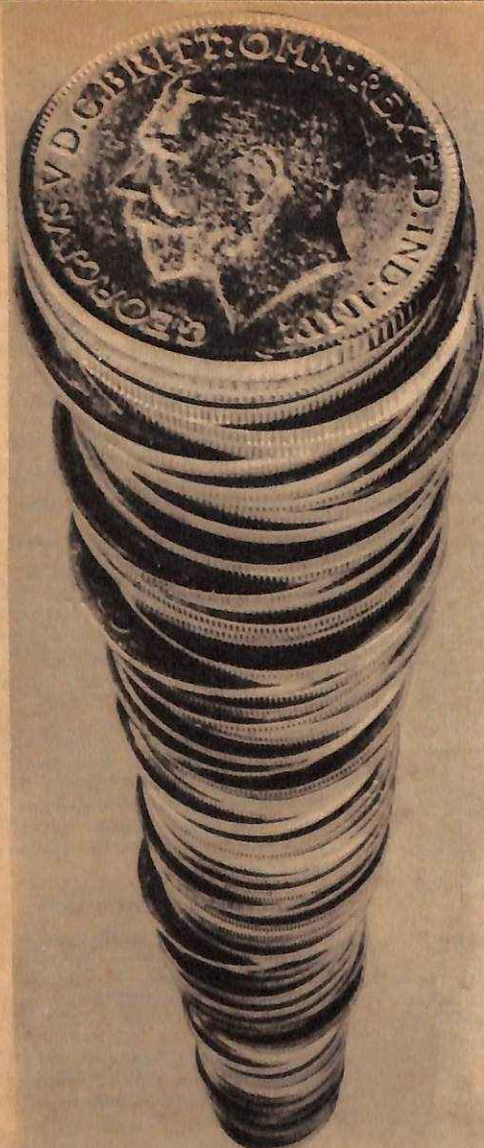
ΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ
ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ!
SAE 10W-20-30-40

ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΝΕΑΡΟΙ αναγνώσται μάς γράφουν: «Θαυμάστο το άρθρο για τον Μ. Άλέξανδρο, θα διευκόλυνε όμως πολύ την παρακολούθησή του ένας χάρτης της πορείας του». Για χάρη τους, λοιπόν, τον παραθέτουμε. Τα βέλη δείχνουν την πορεία του κοσμοκράτορος: (1) 334. Μετά την νίκη της Χερωνείας, και την υποταγή όλων των Έλλήνων, ξεκινά για την Ασία. (2) Νικά τον Δαρείο στο Γρανικό. (3) Κόβει τον Γόρδιο Δεσμό. (4) 332. Ποιορκεί την Τύρο. (5) 332. Κτάζει την Άλεξάνδρεια. (6) 331. Συντρίβει όριστικά τους Πέρσας στα Γαυγάμηλα. (7) 330. Ο Δαρείος δολοφονείται. (8) 326. Νικά τους Ίνδους. (9) Επιστρέφει προς την Δύση. (10). Διασχίζει την έρημο της Γεδρωσίας (Βελουχιστάν). (11). 325. Ο σιόλος του τον συναντά. (12) 323. Πεθαίνει στη Βαβυλώνα.

Ο ΠΥΡΕΤΟΣ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΛΙΡΑΣ

Η ομαδική παράκρουσι της τελευταίας 15ετίας

κρούσεως ενός λαού και μάλιστα της εύφαι-
ας του ίδιου μας, του ελληνικού. Και το κα-
κό, σαν επιδημία μεσαιωνική, απλώθηκε γρή-
γορα και έκυριεσε και τους κατακτητές
μας, ναζίστα και φασίστες. Και το πάθος
τους το εξεμεταλλεύθη συχνότατα ο άπελευ-
θερωτικός αγών για να σώση από τα νύχια
του έχθρου στελέχη του αγώνος, Έλληνες
και συμμάχους.

Πόσες να είναι, άραγε, οι χρυσές λίρες
στην Ελλάδα; Ο υπολογισμός είναι εξαι-
ρετικά δύσκολος και γίνεται ακόμα δυσκο-
λότερος γιατί άφορά... χρυσές λίρες. Άλ-
λοι τις υπολογίζουν σε 10 εκατομμύρια «κομ-
μάτια», ενώ υπάρχουν και εκείνοι που τις
ανεβάζουν πάνω από τα 25 εκατομμύρια.
Γεγονός είναι ότι το άπöθεμα αυτό χρυ-
σοϋ, ή ιδιωτική εις χρυσόν άποθησαύριση»,
όπως την ονομάζουν οι οικονομολόγοι, έχει
γίνει το άντικείμενον κριτικής, παροτρύνου-
σαν, άπειλων, θωπειών και παντός μέσου ά-
μέσου και έμμέσου, ήπιου και άγριωτάτου
διά να προσελκυσθή έξω από τα σεντούκια
και τις παράδοξες και άπροσδόκητες κρύ-
πτες του. Όστόσο, ως την ώρα, όλα αυτά
τά μέσα έλάχιστα άποτελέσματα άπέδωσαν,
ένω στίς περισσότερες φορές, έπειδή παρα-
θλέπουν συνήθως τον ψυχολογικό παράγον-
τα, έπέτυχαν το άντίθετο: να κρυφτούν ά-
κόμη περισσότερο οι λίρες.

Άς άσχοληθούμε, όμως, λίγο με την Ι-
στορία της χρυσής λίρας και με την περιγρα-
φή της, παρ' όλον ότι πρόκειται για εξαιρετι-
κά γνώριμη...έξοχότητα σ' όλους τους Έλλη-
νες.

Και πρώτα-πρώτα, ξέρετε πόσων ειδών
χρυσά νομίσματα κυκλοφορούν στην Έλλά-
δα; Αυτό το γνωρίζουν λίγοι. Οι έξ επαγ-
γέλματος έμποροι των λιρών και, ακόμα, έ-
νας μεγαλύτερος κύκλος χρυσομανών, που
ζούν και άναπνέουν με την κίτρινη λάμψη
του νομισματοποιημένου χρυσοϋ. Γιατί, κον-
τά στ' άλλα παράδοξα που θά δοϋμε παρα-
κάτω, άπάρχει και τοϋτο: ή διαφορά του
χρυσοϋ εις ράβδους και του νομισματοποιη-
μένου, δηλαδή, του χρυσοϋ που έχει μετα-
βληθή σε νομίσματα, είναι σημαντική. Άλ-
λοτε, στα παλιά χρόνια, ή διαφορά αυτή ή-
ταν δικαιολογημένη, γιατί ή σφραγίδα του
θασιλέως ή του κράτους άποτελούσε την
έγγϋση για την γνησιότητα του χρυσοϋ που
περιείχε το νόμισμα, καθώς και για την πε-
ριεκτικότητα του σε καθάρο χρυσό. Σήμε-
ρα, όπου ή έκσκήρσις των ιδιοτήτων αυτών
είναι εύκολώτατη, ή προτίμηση στον νομι-
σματοποιημένο χρυσό δεν δικαιολογείται
παρά μονάχα από την παράδοσι, έσως.

Δεν είναι, εν τούτοις, μονάχα ή προτί-
μηση μεταξύ αϋτουσίον και νομισματοποι-
μένου χρυσοϋ. Διαφορά προτιμήσεως και, έ-
πομένως, τιμής, άπάρχει και μεταξύ των δια-
φόρων χρυσών νομισμάτων, άκόμη δε και
νομισμάτων του ίδιου κράτους. Το περισσό-

τερο... έκτιμώμενο χρυσό νόμισμα στον τό-
πο μας είναι ή άγγλική λίρα του Γεωργίου
του Ε'. Οι «γεώργιοι», όπως λέγονται στην
άγορά χρυσοϋ, που δεν θρίσκειται μονάχα
στο Χρηματιστήριον, αλλά σχεδόν σε κάθε
γωνιά της Ελλάδος, έχουν την πρώτη θέσι.
Άκολουθούν οι «έδουάρδοι» και έπονται τα...
«κορίτσια» ή «θικτώριες». Όπως καταλα-
θαίνετε, οι ονομασίες είναι παρμένες από τις
μορφές που τα χρυσά νομίσματα έχουν έκ-
τυπες έπάνω τους. «Κορίτσια» είναι οι χρυ-
σές λίρες που έχουν το προφίλ της άυτο-
κρατειρας Βικτωρίας. Και τα «κορίτσια»
αυτά είναι τριών, τουλάχιστον, ειδών: «με
πέπλο», «με κότσο», «με στέμμα». Τα παρα-
θέσαμε κατά σειράν έκτιμήςεως των εις την
άγορά χρυσοϋ, σειρά που έχει έπίδρασι και
στην τιμή τους, μολοντί πρόκειται για λί-
ρες της ίδιας κοπής, της ίδιας έποχής. Η δια-
φορά τιμής, με θάσι τους «γεωργίους», φθά-
νει το 15%, άν και, όπως έλέχθη, δεν άπόρ-
χει ούτε στο θάρος, ούτε στην περιεκτικό-
τητα, ούτε πουθενά άλλου διαφορά. Είναι
οι άνεξήγητες προτιμήσεις της άγοράς που
έγιναν παράδοσι...

Τα «μυστήρια» της χρυσής λίρας περι-
πλέκονται άκόμη περισσότερο, από μερικές
λεπτομέρειες που άξίζουν να άναφερθούν έ-
δώ: Κάθε λίρα ζυγίζει δυόμισο δράμια και
ή περιεκτικότης της σε χρυσό είναι 22 κα-
ράτια. Όστόσο, όλοι μας έχουμε άκούσει
—γιατί είπαμε ότι όλοι μας, λίγο-πολύ, εί-
μεθα «μεμυημένοι» εις τα της χρυσής—για
«πρώτα», «δεύτερα» και «τρίτα». Οι όνομα-
σίες αυτές, που είναι καθάρως «επαγγελμα-
τικές», άντιστοιχούν σε πραγματικές διαφο-
ρές. Δηλαδή: «πρώτα» λέγονται οι άγγλι-
κές λίρες με τα παραπάνω χαρακτηριστι-
κά, 2,5 δράμια θάρος, 22 καράτια καθεμία.
«Δεύτερα» είναι οι χρυσές λίρες Τουρκίας με
22 πάλι καράτια, αλλά θάρος 2,25 δράμια.
Και «τρίτα» είναι τα εικοσάφραγκα με 22
και πάλι καράτια, αλλά μονάχα 2 δράμια
θάρος.

Οι πραγματικές αυτές ιδιότητες έπι-
δρουν, φυσικά, στην τιμή, όχι όμως και ά-
πόλυτα. Γιατί άπάρχουν και άλλοι λόγοι Ι-
στορικοί, να ποϋμε, που έχουν έπιφέρει δια-
φορισμό στις τιμές που δεν δικαιολογείται
ούτε από το θάρος, ούτε από τα καράτια.
Π.χ. ένα τουρκικό πεντόλιρο «ρεσάτ» ίσο-
δυναμεί, στην τιμή, με 6,8 άγγλικές λίρες,
ένω ένα άγγλικό πεντόλιρο μονάχα με 6,25.
Ποιός ο λόγος; Άλλοι το άποδίδουν στο
ότι τα τουρκικά πεντόλιρα ζητούνται για
κοσμήματα τόσο στον τόπο μας, όσο και
στην Τουρκία. Και άλλοι, στο ότι το πεντό-
λιρο πιάνει λιγώτερο χάρο και είναι περισ-
σότερο εύκολο στη μεταφορά και στην άπο-
κρυψι. Άτελείωτα τα μυστήρια της χρυ-
σής!...

EIKONES

AP. 8. 19.12.55

Έκτός, λοιπόν, από τις άγγλικές λίρες
«γεωργίους», «θικτώριες» μέ... διάφορα στο-
λίδια και χτενίσματα, έχουμε και την έπι-
σης άγγλική λίρα, τον «τρελλό» ή «κροϋ-
γερ» που ή τιμή της είναι σημαντικά μικρό-
τερη από τις άλλες άγγλικές έπίσης λίρες.
Έχουμε άκόμα τις τουρκικές «ρεσάτ», «χα-
μίτ», «μαχμούτ» και όσες κατά καιρούς έ-
κοψαν οι Τούρκοι σουλτάνοι άπαθανατίζον-
τας τις εύγενικές των μορφές πάνω στο κι-
τρινο μέταλλο. Έχουμε άκόμα το χρυσό
γερμανικό εικοσάμάρκο, που ίσοδυναμεί με
τά 82 έκτατοστά της άγγλικής—που πάντα
άποτελεί το μέτρον όλων των άλλων χρυσών
νομισμάτων— έχουμε τα χρυσά άμερικανικά
νομίσματα των πέντε, δέκα και είκοσι
δολλαριών, τους «έρυθρόδερμους» όπως λέ-
γονται από την μορφή έρυθροδέρμου που τα
χαρκτηρίζει. Και έπειτα μπαινουμε στα ει-
κοσάφραγκα, γαλλικά κυρίως. Τους «ναπο-
λέοντες» με «μοδισ», «τα κοκοράκια» και
πλήθος άλλα, που ή άπαριθμησί τους θά
έφερνε, άσφαλώς, τον ποικέφαλο. Πάντως,
πρέπει ν' άναφέρουμε και τα ελληνικά χρυ-
σά νομίσματα, τα εικοσάφραγκα του Όθω-
νος (75 έκτατοστά της άγγλικής) και του
Γεωργίου του Α' (73 έκτατοστά, μολοντί
της αϋτής περιεκτικότητος και των ίδιων
καρκτηίων).

Έδώ πρέπει να σταματήση κατ' άνάγ-
κην ή άπαριθμησι των χρυσών νομισμάτων
που θασανίζουν τους Έλληνες—ετυχώς, δ-

λο και λιγώτερο. Και να σάς παρουσιάσου-
με μια νέα «κρεασιόν», καθάρως Ιταλική,
ρωμαϊκής κατασκευής, γνωστή στην άγορά
ως «Ιταλική» και που έβόηθησε πολύ τους
Έλληνες χρυσομανείς να θεραπεύσουν, ή,
τουλάχιστον, να μετριάσουν το πάθος των
για το χρυσάφι. Πρόκειται για λίρες που
έξυπνοι Ιταλοί έπιχειρηματίαι, έκμεταλλεύο-
μενοι την χρυσομανία, ή άκριθέστερα την
λιρομανία των Έλλήνων και άλλων μεσο-
γειακών και μεσοανατολικών λαών, έκοψαν.
Είναι άπομίμησης της άγγλικής, των «γεωρ-
γίων», των «θικτωριών» και των «κοριτσιών»
σε όλες τις έκδόσεις των. Έχουν την ίδια
περιεκτικότητα, το ίδιο θάρος, τα ίδια γρα-
νάκια στην περιφέρειά τους. Όμως δεν έχουν
το ίδιο κράμμα. Καί, ή λαμποκοποϋν παρα-
πάνω από το κανονικό—δηλαδή τις όμοιες
άγγλικές—ή είναι πολύ μουντές. Γενικά, δεν
έχουν τη φινέτσα των άγγλικών, χωρίς, εν
τούτοις, να όστερούν στην πραγματική άξία.

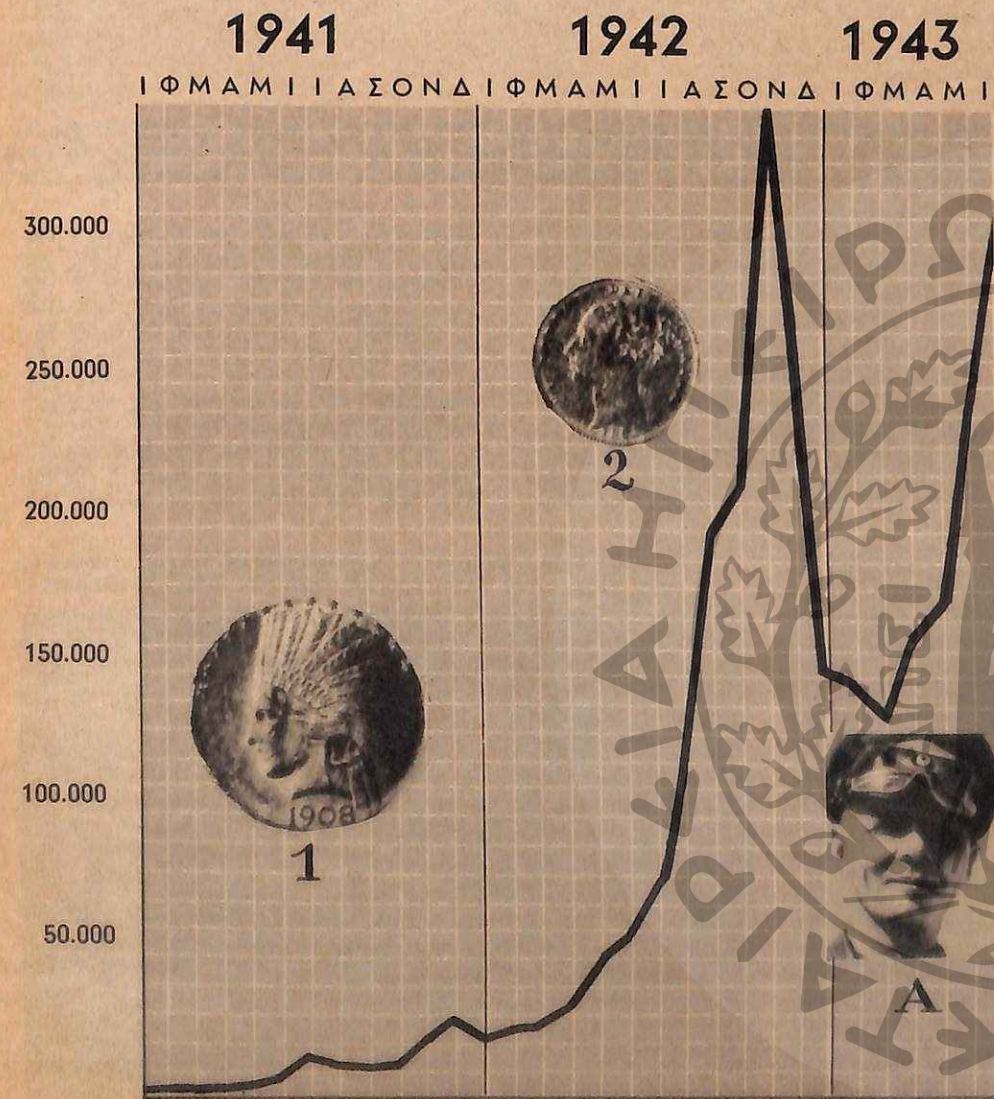
Έκαμαν την πρώτη εμφάνισί τους πρό
δύο και πλέον έτών. Και όταν έγιναν άντι-
ληπτός έπροκάλεσαν πραγματικό πανικό και
άποστροφή του κοινού από τη χρυσή λίρα.
Η τιμή τους διαμορφώθηκε άμέσως σημαν-
τικά κάτω από της άγγλικής, όπου έξακο-
λουβεί να παραμένη. Η διαφορά αϋτή φθά-
νει τις 33,50 καθεμία για τους «γεωργίους»,
33 για τους «έδουάρδους» και 32 για τα
«κορίτσια», τα όποια, άλλωστε, είναι και έ-
λάχιστα. Σιγά-σιγά, οι Ιταλικές λίρες τρα-

θήχτηκαν στην έπαρχία και εκεί άποτελούν το
άντικείμενο κερδοσκοπίας και άνετωτέρας
έκμεταλλεύσεως των άφελών.

Γιά να τελειώνουμε με τις ποικιλίες των
χρυσών λιρών, άναφέρουμε και τις πρόσφα-
τες...έλληνικές. Έκόπησαν μετά την άπε-
λευθέρωσι στην έποχή νέας ύποτροπής της
χρυσομανίας, στον καιρό του συμμοριτοπο-
λέμου και είναι γνωστές ως «τζιτζιφιές» ή
«όβλοι», γιατί σκαρώθηκαν σε ένα αϋτοσχέ-
διο νομισματοκοπείο των Τζιτζιφιών και έ-
λανσαρίσθηκαν από τό... Βόλο. Δεν είναι
κάλικες. Το γεγονός, όμως, ότι δεν είναι
γνησίας άγγλικής κοπής τις έρριξε στην
άνυποληψία του κοινού, άφοϋ έγνώρισαν ή-
μέρες δόξης και έφθασαν να τιμούνται πά-
νω από την άξία τους.

Ποϋ, όμως, θρέθηκαν τόσες λίρες στην
φτωχιά Ελλάδα; Προπολεμικώς, έλάχιστοι
ήσαν εκείνοι που άπεθροαύριζαν το χρήμα
των σε χρυσές λίρες. Όσες έκκυκλοφοροϋ-
σαν έχρησιμοποιούντο για κοσμήματα, κυ-
ρίως οι τουρκικές και μάλιστα τα πεντόλι-
ρα και οι «μαχμουνηγές». Η ροπή στο
χρυσάφι άρχισε με την είσοδο των Γερμα-
νών το Πάσχα του 1941. Και από τότε όσο
χειροτερεύει ή κατάσταση του τόπου, όσο τα
μάρκα της κατοχής και τα αϋξανόμενα χαρ-
τονομίσματα εξανεμίζουν την περιουσία και
τόν πλοϋτο του Έθνους, τόσο ο κόσμος τρέ-
πεται στο χρυσάφι. Ρωσκίνδυνοι έπιχειρημα-
τίες παίζουν τη ζωή τους για να φέρουν από

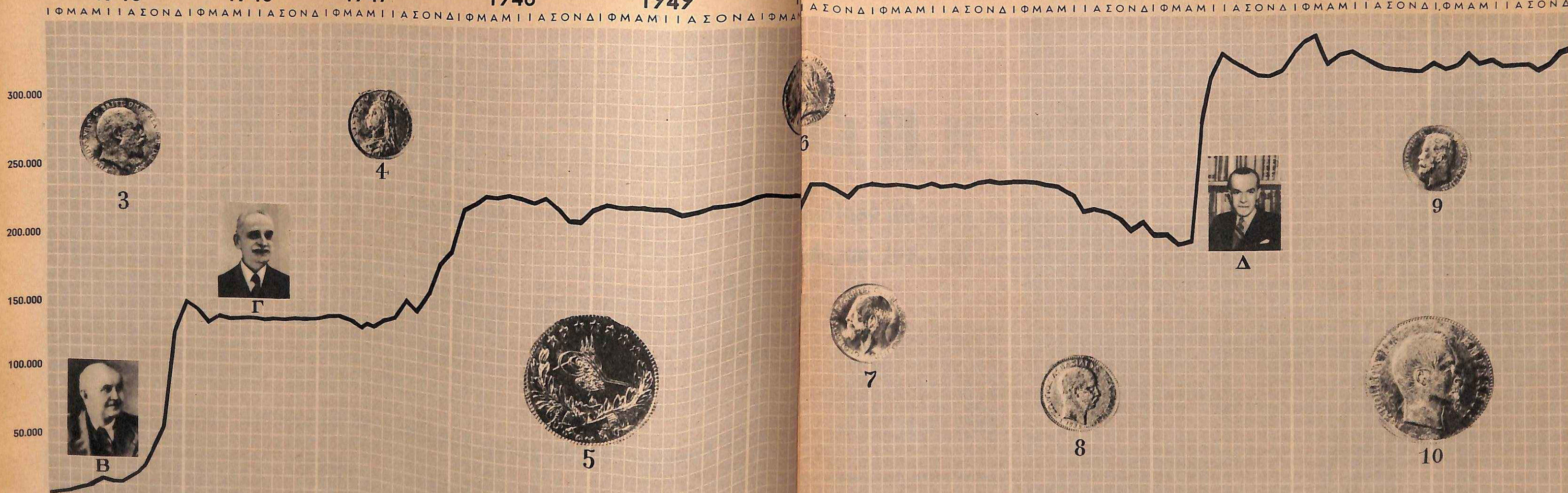
Αι διακυμάνσεις της χρυσής λίρας από την κατοχήν έως την άπελευθέρωσιν

Εις το διάγραμμα, άριστερά, άποτυπώ-
νονται οι διακυμάνσεις της λίρας από το
1941 (άρχη κατοχής) ως τον Ιούλιο του
1943. Ο κυριώτερος σταθμός της ίστο-
ρικής εκείνης έποχής, υπήρξε όταν ο Ρόμ-
μελ (Α) συνετρίθη έξω από το Κάιρο, στο
Έλ' Άλαμείν. Τότε ή λίρα κατακύλισε,
για να πάρη πάλι, μετά έπτά μήνες, τον
άνηφορο.—Μερικά από τα κυριώτερα χρυ-
σά νομίσματα που διαπραγματεύονται
στο Χρηματιστήριον Άθηνών: 1: 10 χρυσά
δολάρια «Έρυθρόδερμοι», 2: «Βικτώρια
με κότσο». (Συνέχεια στις έπόμενες σελ.).

Άπό τον Ιούλιο του 1943 ως την άπελευ-
θέρωσι (Οκτώβριος 1944) ή χρυσή λίρα
έπραγματοποίησε τα πιο άπίθανα άλμα-
τά της, που την έφεραν από τις 320 χι-
λιάδες εις τα δύο... τρισεκατομμύρια πε-
ρίπου. Τα άλματά της αϋτά δεν ήταν δυ-
νατον ν' άποδοθούν σε διάγραμμα, και
γι' αϋτό έγινε ο παρακάτω πίναξ.

Έπίσημο	1943	320.700
Ιούλιος	»	320.700
Αύγουστος	»	420.000
Σεπτέμβριος	»	736.700
Οκτώβριος	»	1.249.600
Νοέμβριος	»	1.539.100
Δεκέμβριος	»	3.202.100
Ιανουάριος	1944	5.697.200
Φεβρουάριος	»	15.044.800
Μάρτιος	»	35.261.500
Άπρίλιος	»	103.911.000
Μάιος	»	126.846.000
Ιούνιος	»	357.193.000
Ιούλιος	»	2.364.815
Αύγουστος	»	18.523.815
Σεπτέμβριος	»	1.919.τρίς
Οκτώβριος	»	3.940
Νοέμβριος	»	
Δεκέμβριος	»	

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙ: (Β) Ὁ νόμος 18 τοῦ 1944 (Σβώλου) ἐπέ-
 ῃ πολιτικῇ τῆς «ἀσπιρίνης», δηλαδὴ τῆς συγκρατήσεως τῆς τιμῆς μὲ τὴν πώλησι χρυσῶν, 3. Ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς χρυσοῦς λίρας
 τῇ δραχμῇ. — Μερικὰ ἀκόμη ἀπὸ τὰ χρυσὰ νομίσματα ποὺ κυκλοφοροῦν: 3. Ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς χρυσοῦς λίρας, 6. Βικτωριανὴ

τὴν Τουρκία ἢ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, ἀπὸ τὴν Ἑλβετία ἢ ἀπὸ τὴν Αὐστρία ἴσως. Τὸ πάλωρο κέρδος ἀπὸ τὸ ἀρμπιτρίτζ, δηλαδὴ τὴν ἐξαγωγή τὴν συναλλαγμάτων καὶ τὴν εἰσαγωγή τὴν χρυσῶν λιρῶν, τραβᾷ διαρκῶς καὶ μεγαλύτερο ἀριθμὸ ἐμπόρων τοῦ παράξενου αὐτοῦ εἴδους. Οἱ ρίψεις τῶν συμμαχικῶν ἀεροπλάνων στοὺς ἀντάρτες καὶ στὶς δίκες τῶν τὶς ἀποστολὰς αὐθάνει τοῦ ἀπόθεμα χρυσῶν λιρῶν τῆς Ἑλλάδος. Καί, τέλος, οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἴταλοι, τρομαγμένοι ἀπὸ τὸν ἀκράτητο πληθωρισμὸν τοῦ ἐξαπέλυσαν

σὸν τόπο, ἀλλὰ καὶ προσβλημένοι πλέον κι' οἱ ἴδιοι ἀπὸ τὴν χρυσομανία, κουβαλοῦν ὡς ἐπίσημοι κατακτητὲς χρυσῆς λίρες καὶ ὑστερὰ ἀσύλληπτα ἄλματ' αἰματὰ, κερδοσκοποῦντας ἐν ἑσέῳ ὥρᾳ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τὴν μιᾷ στιγμῇ ὅτι τὸ πάθος τοῦ ἐφάνηκε γὰρ πρὸς τὸ χρυσὸ ἐκόπτηκε μὲ ἐλληνικοὺς λαοὺς, ὅταν σὰ λίγο ἄρχισαν ἐπὶ πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐκείνην ἀπομαχίαν. Ὁ σὸς τράβηξε πάλιν ἐπὶ τὸν ὁμαχίαν.

οτσούνη του κόσμου. Και η Τράπεζα της
Έλλάδος καθιέρωσε την πολιτική της
σπιρίνης», δηλαδή της συγκρατησής από
τιμής της χρυσής λίρας με την πώληση δεν
το άποθεμα της. Και επειδή κόπος για να
υπήρχε, έχρηταίσθηκε μεγάλος κόπος για να
πεισθούν οι Άμερικανοί να διαθέσουν ένα
μέρος από την θοήθεια που μας παρείχαν χρυσές
για την αγορά χρυσών λιρών. της ελ-
Πάνω από πέντε εκατομμύρια δολ-
λίρες εξωδεύθηκαν για την πολιτική της δολ-
σπιρίνης. Και πρέπει να ομολογήσει

Πάνω από πέντε εκατομμύρια λίρες εξωδεύθηκαν για την πολιτική σπιρίνης». Και πρέπει να ομολογήσει

ΟΙ ΓΡΑΜΜΕΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΔΙΕΣΠΑΙΣΘΗΣΑΝ. ΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΜ ΣΤΑΜΑΤΟΥΝ ΕΜΠΡΟΣ ΣΤΗΝ ΟΡΜΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ... ΧΡΥΣΟΘΗΡΩΝ

σε 2.000 νέας δραχμές. Γρήγορα όμως ξέφυγε πάλι και τον Ιανουάριο του 1946 (Γ), με την συμφωνία Τσουδερού - Μπέδιν, καθιερώνεται ον συμμοριοτόπολεμο, ή λίρα κάνει πάλι νέο άλμα. Άλλος μεγάλος σταθμός είναι η 9η Απριλίου 1953, όταν ο κ. Μαρκεζίνης (Δ) υπέτιμψε με πέπλο, 7. Γεώργιος Ε' (άγγλ.), 8. Γεώργιος Α' (20φραγ. έλλ.), 9. Ρομανώφ (5 χρ. ρούβλια), 10. Ναπολέων με μούσι (20φραγ. γαλλ.).

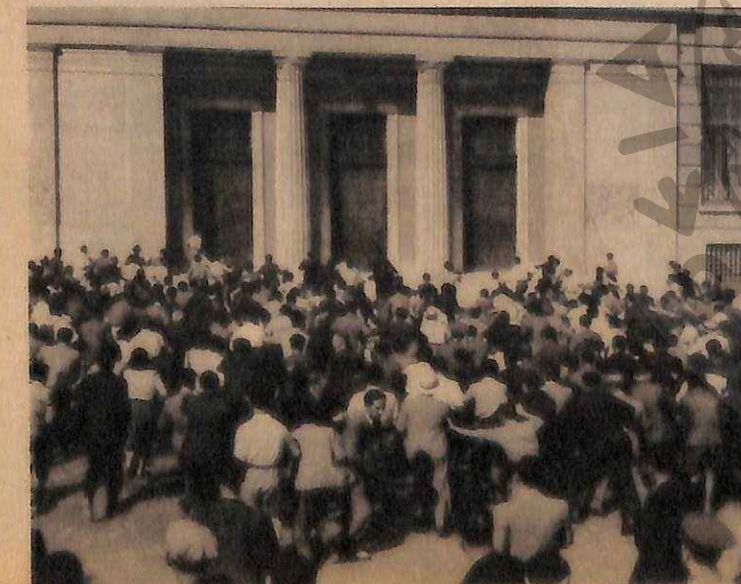
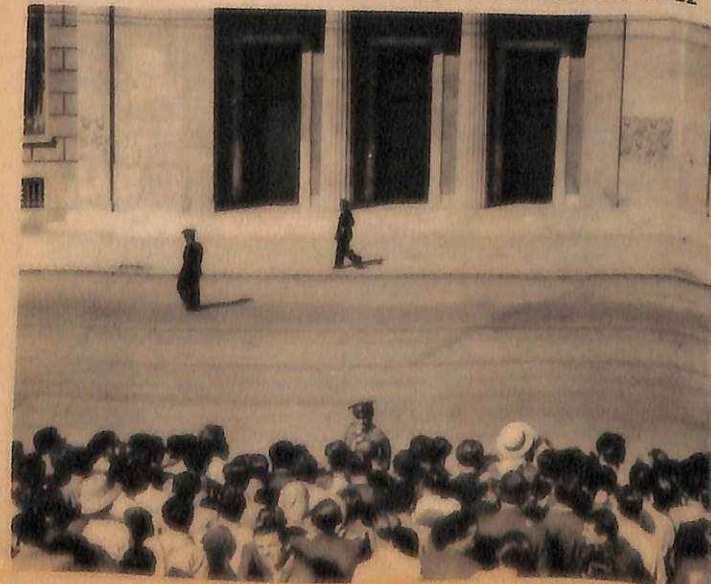
τὰ κεφάλαια αὐτὰ—δηλαδή 40 εκατομμύρια δολάρια, ὅσα περίπου χρειάζονται γιὰ τὴν ἐκτέλεσι, τὴν ὑδροηλεκτρικὴν ἔργων τοῦ Ἀχελώου — ἔλειψαν θέσθια ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομία, ἀλλὰ καὶ ἐμπόδισαν ἕνα νέο πληθωρισμὸν σὺν τὸν κατοικητικό. Ἀπὸ τὸ Φεβρουάριον τοῦ 1952, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ξαναπούλησε χρυσὸς λίρες, ἢ, ὅπως λένε στὴν εἰδικὴ γλῶσσα τῶν ἐμπόρων καὶ οἰκονομολόγων, «δὲν ἐπενέβη εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς λίρας». Καὶ ὁμως, σιγά-σιγά, ἄρχισαν οἱ Ἕλληνες νὰ γιαιτρεύονται ἀπὸ

τὸ φοβερό τους πάθος. Πολλές είναι οἱ ἡμέ-
ρες στὴν ἱστορία τοῦ Χρηματιστορίου ὅπου
ο ἑξίςος στὴ λίρα ἔφθασε τὰ 120.000 κοι-
νὰ. Εἰς τὸν περικοινοῦς, δηλαδὴ τῆς ἡ-
μέρας τῆς ζητήσεως, ὁ ἑξίςος δὲν ἔπεφτε
κάτω ἀπὸ 40 - 50 χιλιάδες λίρες τὴν ἡμέρα.
Τὰ Σάββατα, ἰδίως, ὅλοι οἱ ἔμποροι ἔσπευ-
δαν νὰ κάμουν λίρες τὰ χρήματά των, γι-
ατί οἱ διαφορὲς πού ἐδημιουργοῦντο ὡς τὴ
Δευτέρα ᾗσαν μεγάλες, πολλὰς φορὲς ἀσύλ-
ηπτες. Πράγματι τῶν φοβερῶν αὐτῶν Σαβ-
βάτων ὑπάρχει ἀκόμα καὶ σήμερα, ὅπου πάλι

τα κάτι «τσιμπάει» ή λίρα. Τώρα, τη ζητούν μονάχα όσοι παίζουν χαρτιά—και δέν είναι λίγοι— για λόγους εύκολιας μεταφοράς. 'Αλλά, με το πεντακάσαρικο που θέσασε σ'ε κυκλοφορία η Τράπεζα της 'Ελλάδος, εκλείπει και η μοναδική ζήτησις του Σαθά-τῶν. Τώρα πιά η λίρα ἔχει σταθερή τιμή. Κάπου-κάπου, ἴδιως στήν περίοδον τῶν ἑορτῶν, τήν πιάνει «ὁ πυρετός» γιά ἕνα μικρό διάστημα. Γρήγορα, ὅμως, ὑποχωρεῖ πάλι γιατί τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κερδοσκόπων στρέφεται τώρα πλέον πρὸς ἄλλες πλευρές.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΦΘΑΣΑΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΠΥΛΩΝ, ΕΝΩ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΧΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΗΝ ΤΕΛΕΙΩΣ. ΛΙΓΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΖΟΥΝ ΑΠ' ΤΟ ΣΚΟΠΟ ΤΟΥΣ

ΚΑΠΟΙΟΣ ΚΡΑΤΑΕΙ ΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΕΜΑ. ΤΑ ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΚΕ-
ΧΥΜΕΝΑ : ΑΝΑΚΑΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ ΣΑΚΚΑΚΙΑ ΠΗΛΙΚΙΑ...

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΟΜΑΚΟΥ, ΑΥΤΟΣ Ο ΕΘΝΟΦΥΛΛΕ ΤΩΝ Τ.Ε.Α., ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΘΕΡΜΑΙ. ΟΙ ΠΟΜΑΚΟΙ, ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟ ΚΑΙ ΤΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ, ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΙΜΗΤΟΙ ΦΡΟΥΡΟΙ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

Κείμενο και φωτογραφίες Βάσου ΜΙΓΚΟΥ

Τά σύνορα που χαρίζουν την Ελλάδα από την Βουλγαρία φρουρούνται από μία μειονότητα με θρησκεία τόν ισλαμισμό, γλώσσα τὰ βουλγάρικα και ένα μεγάλο μίσος: την Βουλγαρία. Πράγματι, οι Πομάκοι, που είναι εγκατεστημένοι στις πλαγιές της Ροδόπης, έχουν δικά τους σώματα ΤΕΑ και στέκουν εκεί, άγρυπνοι φρουροί της ελληνικής γης, όπου έχουν θρή προστασία και τὸ δικαίωμα νὰ ζοῦν σύμφωνα με τις ἀρχαιότερες

παραδόσεις της μωαμεθανικής θρησκείας, στην οποία πιστεύουν με φανατισμό. Κι' όχι μόνον αυτό, αλλά και τὸ ἑλληνικὸ κράτος τοὺς βοηθεῖ με χρήματα γιὰ νὰ κτίζουν σχολεία και τζαμιά και προστατεύει τὸ ἐμπόριο τῶν προϊόντων τους—κυρίως, τοῦ καπνοῦ. Γενικά, δηλαδή, ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ δικαιώματα (δικά τους σχολεία, δικοὶ τους πρόεδροι κοινοτήτων κλπ.) πὺ ἔχουν οἱ μειονότητες σὲ πολιτισμένα κράτη. Ἡ περιοχή της Ροδόπης, όπου

κατοικοῦν οἱ Πομάκοι, εἶναι πατρίδα τους ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Λέγεται πὺ εἶναι οἱ ἀπόγονοι μιᾶς φυλῆς πολεμιστῶν της Θράκης, πὺ εἶχαν μεγάλη φήμη γιὰ τὴν τέχνη τους στὸ ἀκόντιο, ἀκόμη και πρὶν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Τὸν παλιὸ ἐκεῖνο καιρὸ, τοὺς ὠνόμαζαν Ἀκράιους. Ἡ νεώτερη ὀνομασία τους «Πομάκοι» προέρχεται ἴσως ἀπὸ τὴν βουλγαρική λέξι «πομαγκάμ», πὺ σημαίνει «βοηθῶ». Λέγεται πὺς ἔτσι

ΠΟΜΑΚΟΙ

Οἱ ἀκρίτερά με τὴν ἰσλαμικὴ δρησκεία
και τὴν ἀδαιφνῇ ἑλληνικὴ συνείδησι

τοὺς ὠνόμασαν οἱ Βούλγαροι, δταν βοήθησαν τοὺς Τούρκους νὰ πνέξουν στὸ αἷμα τὸ βουλγαρικὸ κίνημα τοῦ 1876. Ἄλλοι πάλι ὑποστηρίζουν πὺς ἡ ὀνομασία ἔχει ἑλληνικὴ προέλευσι, ἀπὸ τὴν λέξι, δηλαδή, «ποιμὴν» (με ἑρασμακὴν προφοράν, δηλαδή «πόιμεν»), πρᾶγμα καθόλου ἀπίθανο ἂν σκεφθοῦμε πὺς οἱ ἀρ-

χαῖοι Ἀκράιοι ἦσαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, γιδοβοσκοί, ὅπως εἶναι και πολλοὶ Πομάκοι σήμερα. Ἡ ἱστορία της φυλῆς τους ἀναφέρει δύο κρίσιμες στιγμές. Ἡ πρώτη, τὸν 14ον αἰῶνα, τὴν ἐποχὴ πὺς ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία ἔδειχνε τὰ πρῶτα σημεῖα διαλύσεως. Οἱ Πομάκοι θρέθηκαν ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὴν κεν-

τρικὴ διοίκησι και ὑποχρεώθηκαν νὰ υλοθετήσουν τὴ γλῶσσα τῶν πὺς κοντινῶν γειτόνων τους, τῶν Βουλγάρων. Ἡ δευτέρη κρίσιμη περίοδος της ἱστορίας τους ἔτυχε δύο αἰῶνες ἀργότερα, δταν ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία δὲν ἦταν πιά παρὰ μιὰ ἀνάμνησι. Οἱ Τούρκοι, πὺς τὴν εἶχαν καταστρέψει, ἦ-

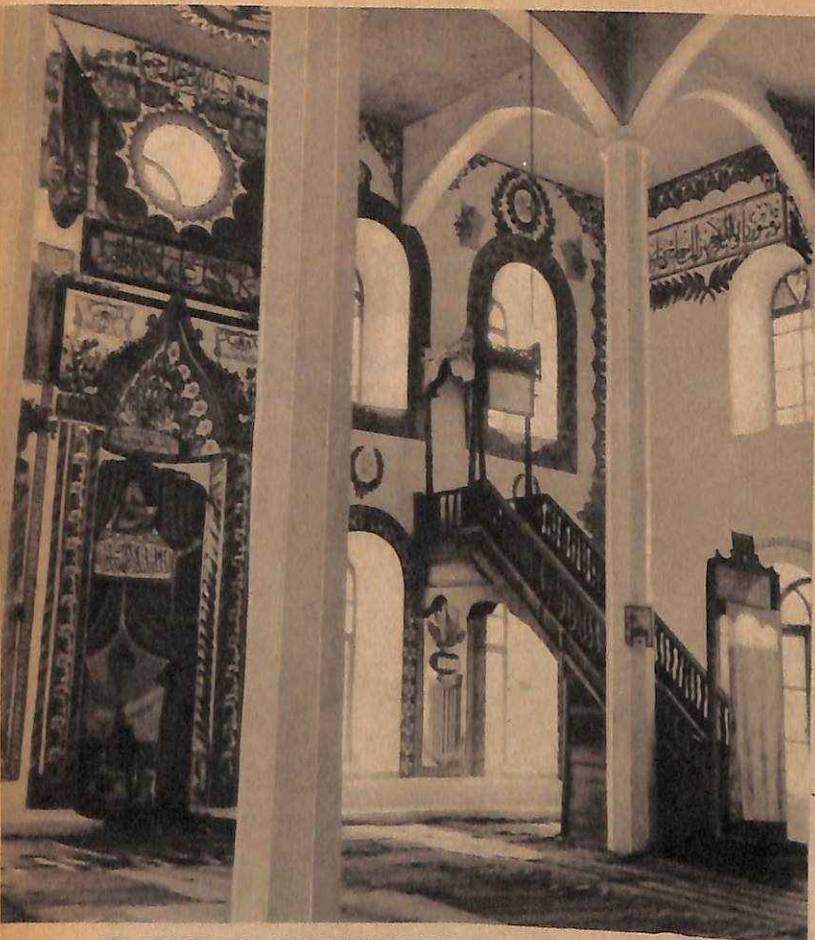
ΜΙΚΡΗ ΠΟΜΑΚΑ ΜΕ «ΦΑΚΙΟΛΙ» ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΕΔΟΥΣΑ ΤΗΣ ΕΧΙΝΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΧΝΗΣ ΕΝΟΣ. ΕΜΠΡΟΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΩΝ ΗΡΩΙΚΩΣ ΠΕΣΟΝΤΩΝ, ΣΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗ ΜΕΤΑΞΕ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

Ἡ Μέδουσα, τὸ χωριὸ τῶν Πομά-
κων εἶναι ἀπαράλλακτο μὲ τὰ ἄλ-
λα χωριά τῆς Βορείου Ἑλλάδος :
Ἡ βλάστησι, τὸ ἔδαφος, τὸ ἥμερο
ποτάμι, ἡ πρόχειρη γέφυρα, τὰ
σπίτια μὲ τὶς καμινάδες... Μόνον ὁ
μινάρης, στὸ βάθος, θυμίζει ὅτι οἱ
Πομάκοι δὲν εἶναι χριστιανοί...

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΟΥ ΤΖΑΜΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΔΟΥΣΗΣ, ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ

ΠΟΜΑΚΟΙ

ΠΟΜΑΚΟΣ, ΜΕ ΦΕΣΙ ΚΑΙ «ΒΡΑΚΕΣ», ΣΕ ΚΑΛΝΤΕΡΙΜΙ ΤΗΣ ΕΧΙΝΟΥ

ΟΛΑ ΤΑ ΒΡΑΔΥΑ, ΣΤΟ ΧΑΓΙΑΤΙ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΡΙΒΟΥΝ ΤΟΝ ΚΑΛΝΤΕΡΙΜΙ

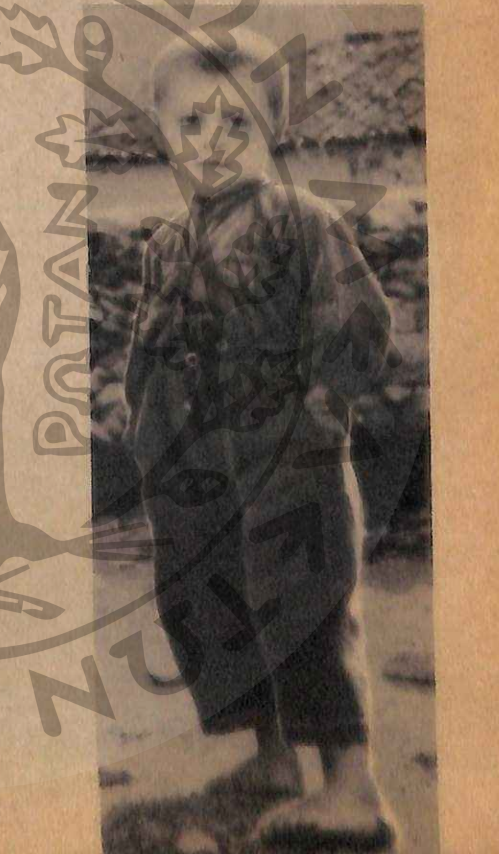
ΟΙ ΠΟΜΑΚΟΙ ΕΠΙΔΙΔΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΚΑΙ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΝΩΡΙΣ ΑΡΧΙΣΕ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΣΑΒΡΙΓΕ

Η ΦΥΛΗ ΔΕΝ ΔΙΑΤΡΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟ: Η ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ...

ΤΑ ΑΓΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΜΑΚΩΝ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΟΝΟ ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΜΗΝΕΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ. ΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΒΟΗΘΟΥΝ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΣΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

σαν πλέον οι άφηντες. Τότε, όμως, οι αρχηγοί των Πομάκων αποφάσισαν να εγκαταλείψουν τον χριστιανισμό—την θρησκεία των πατέρων τους—και να ασπασθούν τον Ισλαμισμό—την πίστι των κατακτητών. Αυτό το έκαναν κυρίως για να ξεχωρίζουν από τους Βουλγάρους που μισούσαν από τότε.

Εν τούτοις, παρά τη διπλή αυτή αναστάτωση στη ζωή της φυλής τους, η διάλεκτος που μιλούν οι Πομάκοι σήμερα είναι γεμάτη από ελληνικές λέξεις, απόδειξη της θρακικής και ελληνικής καταγωγής τους. Μεταχειρίζονται επίσης πολλές τουρκικές λέξεις.

Οι περισσότεροι Πομάκοι δεν βρίσκονται σε ελληνικό έδαφος. Ο μεγαλύτερος αριθ. (100.000), είναι εγκατεστημένος στην βουλγαρική πλαγιά της Ροδόπης, πέρα από τα σύνορα, ενώ μόλις 17.000 κατοικούν στην Ελλάδα.

Λίγο μετά το τέλος του δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου, οι αντιπρόσωποι των Πομάκων της Βουλγαρίας στά 'Ηνωμένα Έ-

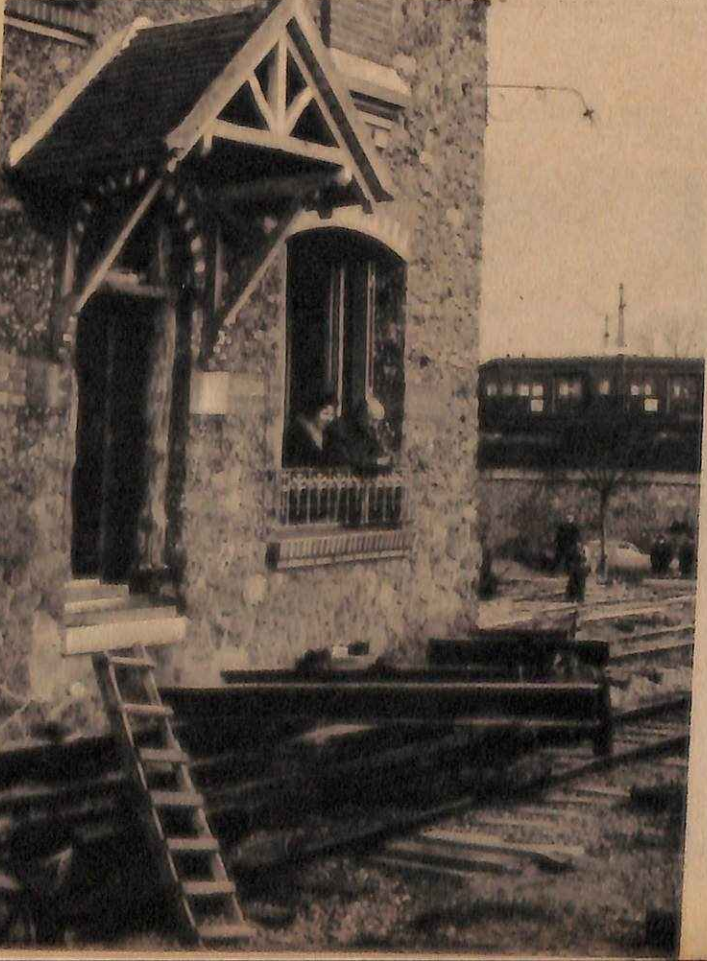
θνη υπέβαλαν μίαν αίτηση, όπου εξηγοῦσαν ότι οι Βούλγαροι προσπαθοῦσαν να τους «έκθουλ-γαρίσουν» και τους έπιζαν ν' αλλάξουν τα ονόματά τους και την πίστι τους. Ζητούσαν, λοιπόν, την άδεια να κάνουν δημοψήφισμα που θα έκρινε τελικά την τύχη τους. Σκοπός τους ήταν να ένωθούν με την Ελλάδα γιατί, όπως γράψαμε στην αρχή, εδώ απολαμβάνουν μιὰ τελείως ελεύθερη ζωή, με φανερή άλλωστε κρατική υποστήριξη και βοήθεια, χάρις στην οποία διατηρούν ελεύθερα την θρησκεία και τις αρχαιότερες ακόμη παραδόσεις τους.

Τὰ 'Ηνωμένα Έθνη δὲν ἔδωσαν συνέχεια στην αίτησή τους, ἀλλὰ ἡ ἔνωση με τὴν Ελλάδα παραμένει πάντα ζωηρὸς πόθος τῶν Πομάκων πού, ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τίς φωτογραφίες, ἔχουν καθαρὰ ἑλληνικὲς φυσιογνωμίες, δίχως σλαβικὰ χαρακτηριστικά, ὅπως δὲν ἔχουν καὶ τίποτε τὸ σλαβικὸ στὸ φρόνημα καὶ στὸν ἐνθουσιασμό με τὸν ὁποῖον ἀρπάζουν τὸ τουφέκι καὶ ὑπερασπίζονται τὰ σύνορά μας.

Ο ΘΟΛΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΑΝΑΔΙΚΟΥ ΝΑΟΥ της Ρώμης, αφιερωμένου στην Παναγία την Παντάνασσα. Τα σχέδια της ωραίας αυτής εκκλησίας έξεπόνησε ο 'Ιταλός αρχιτέκτων Α. Γκέττι. Ο θεμέλιος λίθος μπήκε το 1953 (United Press)

12 ΠΟΝΤΟΥΣ ΤΟ ΛΕΠΤΟ προχωρούν τα σπίτια της Ρυέιγ!... Δεν πρόκειται περί υπερφυσικού φαινομένου. 'Απλούστατα, μετακινούνται επάνω σε σιδηροτροχιές για ν' ανοιχθή στη θέσι τους ένας δημόσιος δρόμος. Οί ένοικοι, όπως βλέπετε, δεν βγαίνουν καν έξω... Πήραν στωικά το πράγμα (A. D. P.)

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΛΛΑΣ: Πολιτικά παρασκήνια

- Η ΕΔΑ δέν διάζεται νά άρχισή συνεννοήσεις μέ τά λοιπά κόμματα τής δημοκρατικής άντιπολιτεύσεως δι' έκλογικήν ή μετεκλογικήν σύμπραξιν. 'Αναμένει τό αποτέλεσμα τών συνεννοήσεων Φιλελευθέρων καί Φ.Δ.Ε. καί κυρίως τό όριον τών υποχωρήσεων του άρχηγού τών Φιλελευθέρων. Τό καθεστωτικόν δέν αναφέρεται, αλλά ύπάρχει εις τήν σκέψιν καί εις τās κατ' ίδίαν έκμυστηρεύσεις.
- Τό θέμα τής έξωτερικής πολιτικής, κυρίως τό κυπριακόν, άπασχολεί κυρίως τήν κυβέρνησιν. 'Η έσωτερική πολιτική καί αι έκλογαί άποτελούν σχεδόν άποκλειστικόν "πονοκέφαλον" του ύπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως.
- "Ενδειξεις: Προκαταβολαί βουλευτικών άποζημιώσεων πέραν του 'Ιανουαρίου δέν έγκρίνονται άπό τό Προεδρείον τής Βουλής.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ: 'Αποκατάστασις σχέσεων:

- Μετά τήν Βουλγαρίαν ή σειρά τής Ρουμανίας διά μίαν προσέγγισιν μέ τήν 'Ελλάδα. Τό πρόσκομμα καί εις τήν περίπτωσιν αύτήν δέν είναι τόσοσν πολιτικών ή διπλωματικών, αλλά οικονομικών. Πάντως ύπάρχουν περισσότεραι πιθανότητες αίσιας έκθάσεως. 'Ο λόγος: Δέν ύπάρχει έπίσημως καθωρισμένον ποσόν εις δολλάρια περί τής ρουμανικής πρόσ τούς έκδιωχθέντας "Ελληνas όφειλής.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ: Κατάστασις βελτιωμένη

- 'Η ζωή εις τήν Σόφιαν έμφανίζεται βελτιωμένη. Παρά τήν μεγάλην διαφοράν μισθών καί τιμών καταναλωτικών αγαθών, ύπάρχει σήμερον εύκαιρία κτήσεως τών τελευταίων. Τά τροχοφόρα είναι παλαιά, αλλά κυκλοφορούν.

ΙΤΑΛΙΑ: Διά τήν Πομπηϊάν

- Τά έρείπια τής Πομπηϊας κινδυνεύουν νά καταστραφούν άνεπανορθώτως. Διά τήν σωτηρίαν των, ό καθηγητής 'Αμεντό Μαγιούρι, άπό του 1924 έπιθλέπει τās άνασκαφάς τής περιοχής, ένεργεί διά τήν ίδρυσιν «Διεθνούς 'Ενώσεως τών Φίλων τής Πομπηϊας» προς διάσωσιν τής νεκρουπόλεως. Κύριος στόχος τής «'Ενώσεως» αι 'Ηνωμένοι Πολιτείαι.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Οικονομική κρίσις

- 'Η οικονομική κατάστασις άπέτέλεσε τό κύριον θέμα του συνεδρίου τών κυβερνητικών βουλευτών. 'Η κατάστασις είναι σοβαρώτερα άπ' όσον φαίνεται. "Ενδειξεις: Περίπου 150 βουλευταί πρόκειται νά άποσχισθούν καί νά συνενωθούν μέ τούς πρώτους 19 εις τό νέον «κόμμα τής έλευθερίας».
- Διακοπή τών έμπορικών ανταλλαγών Τουρκίας-Γιουγκοσλαβίας δέν θ' άποτελέσει έκπληξιν. 'Η Τουρκία άρνείται νά παραδώσει εις τήν Γιουγκοσλαβίαν, έναντι του χρέους τής, 100.000 τόννους αίτου καί 4.000 τόννους θάμβακος. Κατά τούς γιουγκοσλαβικούς ύπολογισμούς, τό τουρκικόν χρέος προς διάφόρους χώρας έξ ανταλλαγών άνέρχεται εις 800.000.000 δολλάρια.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ: Θεματικά πρωτοβουλία:

- 'Η 'Αλβανία πρόκειται νά καταστή κέντρον διεθνούς ένδιαφέροντος. 'Ο στρατάρχης Τίτο έξησφάλισε τήν συγκατάθεσιν τής έλληνικής κυβερνήσεως καί τήν σιωπηράν άνοχήν τής Ούάσιγκτων διά τήν πρωτοβουλίαν συνεννοήσεων αΐτινες διεξάγονται εις τήν Μόσχαν υπό μορφήν «διερευνήσεως άπόψεων». Τών συζητήσεων μετέχουν: 'Ο έν Μόσχα "Έλλην πρεσβευτής κ. Κοντουμάς, ό Γιουγκοσλάθος συνάδελφος του κ. Βίνιτις καί ό 'Αλβανός κ. Πρίφτι. Μετέχει έπίσης τό σοβιετικόν ύπουργείον 'Ανατολικών 'Υποθέσεων. Σκοπός ή «ουδέτεροποίησις» τής 'Αλβανίας. Διά πρώτην φοράν έγένετο λόγος περί αύτου κατά τās συνομιλίας τών στρατηγών Χάμοσιτε τής Γιουγκοσλαβίας καί 'Ιατρίδη τής 'Ελλάδος.

ΙΝΔΙΑΙ: Μέ τόν πλειοδότην

- Καθ' όν χρόνον οί σοβιετικοί ήγέται εύρίσκονται άκόμη εις τās 'Ινδίας, άνέπισημα διαδήματα έγέγοντο ήδη εις τήν Ούάσιγκτων διά τήν χορήγησιν έκ μέρους τής Διεθνούς Τραπεζής 'Ανασυγκροτήσεως καί 'Αναπτύξεως δανείου 1.500.000.000 δολλαρίων διά τό δεύτερον πενταετές πρόγραμμα τών 'Ινδιών. 'Η βολιδοσκοπήσις γίνεται πρό τής άνάρξεως τών σχετικών συνομιλιών μέ τούς σοβιετικούς ήγέτας.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ: 'Ανταγωνιστική συνύπαρξις

- Τό συνέδριον τής Βαγδάτης άπέτέλεσε τήν άπάντησιν τής Μ. Βρετανίας εις τό ταξίδιον τών Κροούτσεφ καί Μπουλγκάνιν εις 'Ινδίας, Βιρμανίαν καί 'Αφγανιστάν. 'Η θρετανική άπάντησις ύπήρξε καί έπικαιρος καί άποτελεσματική. 'Η ΕΣ ΣΔ άπεχρέωθη νά άποστείλη διακοίνωσιν διαμαρτυρίας εις τήν Περσίαν.
- 'Ο Πρόεδρος τής Βρετανικής 'Εταιρίας 'Υπερποντιών 'Αεροσυγκοινωνιών Σέρ Μάιλς Τόμας έλαβε τήν άδειαν τής κυβερνήσεως προκειμένου νά μετάσχη του διοικητικού συμβουλίου τής εταιρίας έρευνών Φέργκιουσον. Τό άντικείμενον τών έργασιών τής εταιρίας Φέργκιουσον είναι μυστικόν, έγνώσθη όμως ότι πρόκειται περί ένός όχήματος μέ έξαιρετικές ιδιότητες πού προορίζεται νά προκαλέση επανάστασιν εις τήν βιομηχανίαν τών αυτοκινήτων καί στρατιωτικών όχημάτων.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ: Βαρεία βιομηχανία

- Κατά τās έπίσημα στοιχεία, ή βαρεία βιομηχανική παραγωγή έδιπλασιάσθη κατά τās τέσσερα τελευταία έτη, έν συγκρίσει μέ τήν παραγωγήν του 1937. Οί αριθμοί. "Ανθραξ: 64.000.000 τόννοι (1937: 35.000.000 τόννοι). Χάλυψ: 4.300.000 τόννοι τό 1954. (1937: 2.300.000 τόννοι). 'Η γεωργική παραγωγή είναι κατωτέρα τής προπολεμικής. 'Η έπίσημος έξήγησις: 'Αδυναμία έποικισμού τών περιοχών πού κατείχον οί Γερμανοί Σουδηταί.

ΚΑΝΑΔΑΣ: Συμβουλαί του Κροούτσεφ

- 'Ο ύπουργός τών 'Εξωτερικών Λέστερ Πήρσον δέν άπέκρυψε τήν έκπληξιν του δι' ότι ειδε καί κυρίως ήκουσε κατά τήν έπίσκεψιν του εις τήν ΕΣ ΣΔ. 'Ο κ. Κροούτσεφ ύπήρξεν ειλικρινής μέχρις όμότητος. Συνεβούλευσε τήν άπομάκρυνσιν του Καναδά άπό τό ΝΑΤΟ διότι «έν περιπτώσει άπεικταίου ό Καναδάς θά εύρεθι εις τήν πρώτην γραμμήν του πυρός. Καί ή ΕΣ ΣΔ διαθέτει καί αύτή τās μέσα του πολέμου μέ πείσιν κομψίων». "Όσον άφορά τās κομμουνιστικά κόμματα εις τās δημοκρατικές χώρας, ή πρότασις Κροούτσεφ: «Διατί δέν τās έξοντώνετε ή νά έγκλείσετε τās μέλη των εις στρατόπεδα συγκεντρώσεως».

- Τά άεριοθούμενα δέν θά χρειάζονται πλέον ειδικούς έκτεταμένους διαδρόμους προσγειώσεως. Εις τήν 'Οττάβαν διεξήχθησαν έπιτυχείς δοκιμαί ειδικών αλύσεων άπό χάλυθα καί νάυλον πού σταματούν τό άεροπλάνον εις άπόστασιν 1.150 μ. άπό του σημείου έπαφής του μέ τό έδαφος.

ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ: Στρατιωτικά νέα

- Κατά τās τελευταία γυμνάσια χερσαίων καί άεροπορικών δυνάμεων εις τήν πολιτείαν Λουιζιάνα ή «έχθρική» άεροπορία χρησιμοποιούσα νέα ήλεκτρονικά όργανα ήλκήστευσε τελείως τό δίκτυον ραντάρ τών άμυνομένων. Εύρύτατα άποθέματα πολυπλόκων μηχανημάτων έντοπισμού έχθρικών άεροσκαφών, χαρακτηρίζονται ήδη κατάπιν αύτου ως άπρηχαιώμενα.

- Νέα έντασις του άνταγωνισμού μεταξύ τών τριών όπλων δέν θ' άποτελέσει έκπληξιν. 'Ηδη ή κυβέρνησις 'Αϊζενχάουερ διαθλέπει ως μόνον τρόπον έξουδετερώσεως του άνταγωνισμού, τήν πληρεστέραν συγχώνευσιν τών τριών όπλων.

ΚΙΝΑ: 'Ο κερδισμένος τής Γενεύης

- 'Ο έν Βαρσοβία πρεσβευτής τής Κίνας Βάν Πιγκ Νάν εύρίσκόμενος έν Γενεύη διά τās συνεννοήσεις μέ τόν 'Αμερικανόν συνάδελφόν του προς άπελευθέρωσιν τών κρατουμένων 'Αμερικανών, δέν έμεινεν άργός κατά τήν διάσκεψιν. 'Εξησφάλισεν έμπορικάς έπαφάς μέ τήν Γαλλίαν, τήν 'Ιταλίαν καί τήν 'Ιαπωνίαν.

ΙΑΠΩΝΙΑ: Τέλος τής τρυφερότητος

- Οί έν 'Ιαπωνία τοποθετούμενοι 'Αμερικανοί αξιωματικοί συμβούλευόνται νά μη συμπαραλαμβάνουν καί τās οικογενείας των. 'Η έπίσημος δικαιολογία: 'Υπάρχει στενότης στέγης. 'Η πραγματική: Αύξουσα έχθρότης τών 'Ιαπώνων έναντι τών 'Αμερικανών.

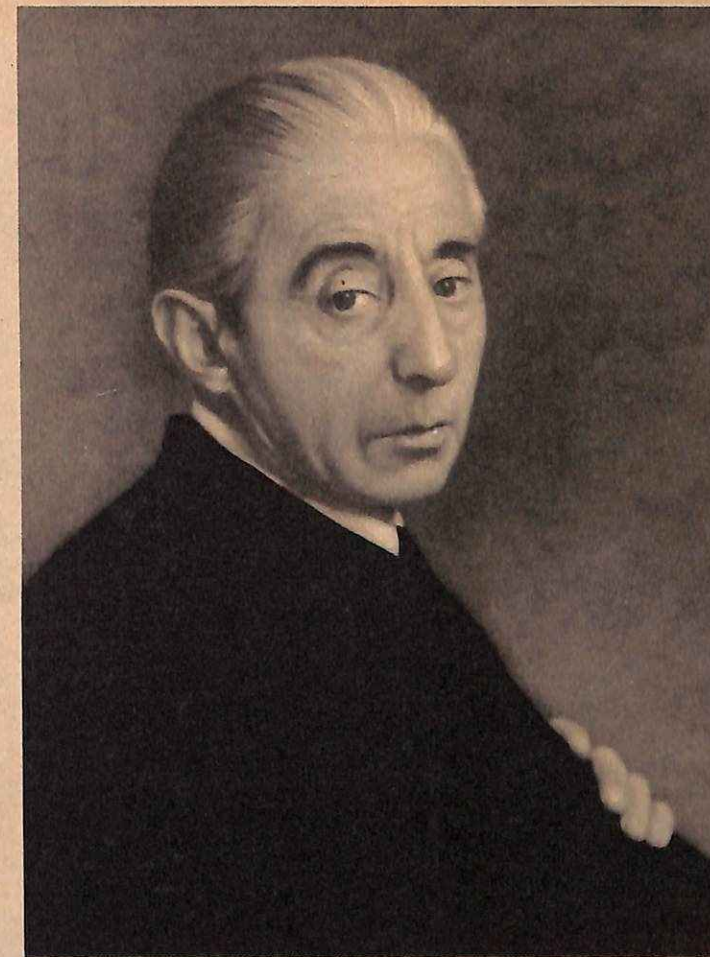
ΕΝΑ ΘΑΥΜΑΣΙΟ «άνδολ» τής Μάρτζορι Τάλτσιφ, πρώτης χορεύτριας του μπαλέτου του Μαρκησιού ντε Κουέδας, σε μία σκηνή του νέου χοροδράματός του: «'Ο Πρίγκιπ τής 'Ερήμου», πού θά άνεβή έντός όλίγου. (S. and C.)

ΤΑ ΚΑΛΑ ΤΑ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ ξέρουν κι' άλλο μονοπάτι... Αύτές οί δύο νεαρές κοπέλλες δέν διατάζουν, γιά νά περάσουν τās ρυάκια πού βρίσκονται στό δρόμο τους, νά πάρουν στά χέρια τό τρίτροχο αυτοκίνητό τους. (Interpress)

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ

ΓΑΛΑΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑ

Μία παγκόσμια μορφή της Τέχνης, όπως είναι ο Δημήτρης Γαλάνης, φθασμένος πια σήμερα στο μεσουράνημά του, είναι φυσικό να βρίσκεται διαρκώς στο προσκήνιο του ενδιαφέροντος των διεθνών κύκλων του πνεύματος και της Τέχνης.

Στις καλλιτεχνικές εκδόσεις διαφόρων χωρών, σε διαλέξεις και όμιλίες, στα αναδρομικά κυτάγματα ή τις μελέτες για την σύγχρονη Τέχνη, ο Γαλάνης «ξεπηδάει», κάθε τόσο, άλλοτε σαν χιονομορίστας και γελοιογράφος και άλλοτε σαν ζωγράφος, σχεδιαστής και ακουαρελλίστας, παντού και σε όλα υπέροχος, για να μας θαμπώσει τελικά, σαν ένας από τους μεγαλύτερους χαράκτες του κόσμου.

Ακούραστος και επίμονος, με τον φανατισμό του ιδεολόγου, με την μεγάλη του εργατικότητα, το επιδεξιό του χέρι, την ερευνητικότητα του, την ευχάριστη διάθεση, τη συνθετική φαντασία του, το όξι μυαλό του και το εκπληκτικό ταλέντο του, ο Γαλάνης, σε μία συνεχή ανηφορική πορεία θριάμβου, φθάνει στις κορυφές της Τέχνης, όπου μάζι με το δάφνιο στεφάνι, κατακτά και τις μεγαλύτερες τιμητικές διακρίσεις.

Έτσι ο διάσημος καλλιτέχνης είναι και ακαδημαϊκός και καθηγητής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών του Παρισιού.

Ο Δημήτρης Έμμανουήλ Γαλάνης, ο μεγαλύτερος των συγχρόνων καλλιτεχνών μας στις εικαστικές τέχνες, ο διακεκριμένος ακαδημαϊκός, ο πολύπλευρος και πολύτιμος άνθρωπος που τιμά δυο πατρίδες, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1879.

Ο πατέρας του, από την Κύμη της Εύβοιας, που σπούδασε και στο εξωτερικό, ήταν ένας άριστος καθηγητής των κλασικών γραμμάτων. Η πλούσια βιβλιοθήκη του, έπαιξε μεγάλο ρόλο στην εγκυκλοπαιδική μόρφωσή του καλλιτέχνη, που από μικρός διάβαζε πολύ. Η μητέρα του Αικατερίνη, ήταν από την Πάτρα, οικογενείας Ραφτοπούλου. Κύμη και Πάτρα, διεκδικούν τον καλλιτέχνη και συναγωνίζονται να του απονείμουν τιμές.

Ο παππούς του, από την Κρήτη, ήταν θαλασσολόκος και διηγούνται πολλά για το περήφανο καράβι του καπετάν Γιάννη Γαλάνη, που του έδωσε το όνομα «Ασπασία», προς τιμήν της γυναίκας του, γιαγιάς του καλλιτέχνη.

Έτσι, από οικογενειακή παράδοση, ο Γαλάνης λατρεύει το ελληνικό πνεύμα και αγαπάει τη θάλασσα.

Μελετά συνεχώς τους κλασικούς συγγραφείς μας και τους ξέρει πολύ, γεγονός άλλωστε που τον ανέδειξε και σαν τον πιο ειδικό, για την εικονογράφηση εκδόσεων έργων των αρχαίων Έλ-

λήνων συγγραφέων. Και ο «Οιδίπους Τύραννος», και τα «Ειδύλλια του Θεοκρίτου», και ο «Κυνηγετικός» του Ξενοφώντος, θα μείνουν σαν μνημεία εικονογραφήσεως. Η θερμή του αγάπη για κάθε τι που σχετίζεται με τον ελληνικό πολιτισμό, η πλήρης γνώση του θέματος, η τεχνική του, η πείρα του, τον κάνουν να μας δίνει άριστο υμνηματα.

Με δασκάλα στο σπίτι και στα καλύτερα σχολεία του καιρού — Σχολή Σιμπούλου, Γερμανική Σχολή, όπου δίδασκε και ο πατέρας του — ο Γαλάνης έτυχε επιμελημένης μορφώσεως. Έμαθε καλά από τότε και τα γαλλικά.

Από τα μικρά του χρόνια, ο μεγάλος μας καλλιτέχνης είχε ιδιαίτερη κλίση για το σχέδιο, αλλά και για τα μαθηματικά και την μουσική. Είναι οι τρεις έρωτές του, στους οποίους μένει πιστός μέχρι σήμερα. Θα πρέπει μόνο να ξεχωρίσουμε, πως τα μαθηματικά και η μουσική είναι η ερασιτεχνική του απασχόληση, το ξεκούρασμά του, ύστερα από την έντατική δουλειά του στη χαρακτική και τη ζωγραφική.

Το σπίτι του και το περίφημο πιά άτελιέ του, του Παρισιού, δεν είναι γεμάτα μόνον από τις καλλιτεχνικές του δημιουργίες. Υπάρχουν εκεί και δύο αρμόνια, μικρό και μεγάλο, — το ένα

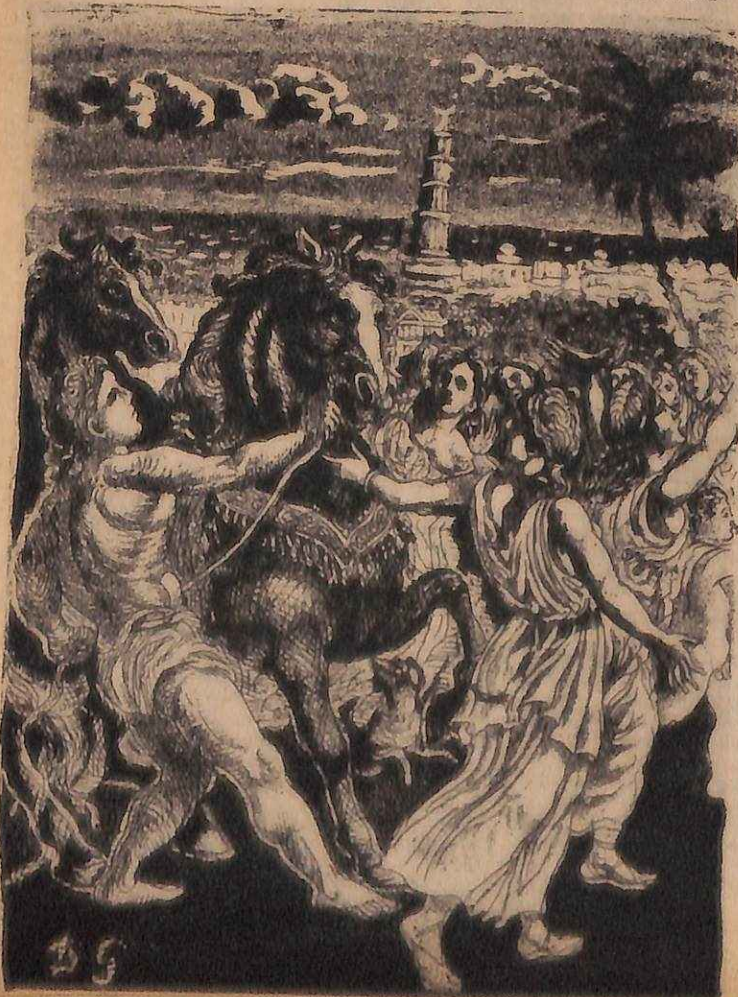
«ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΞΥΛΙΝΟ ΑΛΟΓΟ»

Η ΔΑΦΝΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ (ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΑ)

ΓΑΛΑΝΗΣ

ΣΕΛΙΔΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΚΟΜΗ «ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ»

τὸ ἔφτιαξε μόνος τοῦ ὁ Δάσκαλος— στὸ καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα παίζει, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τῶν κομματιῶν, μὲ μαεστρία καὶ ἔκστασι. Συχνὰ οἱ συζητήσεις μὲ τοὺς φίλους καὶ θαυμαστὲς τοῦ γύρω ἀπὸ τὰ καλλιτεχνικά, φιλολογικά καὶ γενικώτερα θέματα τῆς ἐποχῆς μας σταματοῦν, γιὰ νὰ ἀκούσουν ὅλοι μὲ κατάνυξι τὸν Μαῖτρ νὰ παίξῃ μιὰ ἀπὸ τὶς ἀγαπημένες του συνθέσεις τοῦ Μπάχ ἢ τοῦ Μότσαρτ. Θὰ δοῦμε εἰκόνες στὸν τοῖχο, ἕνα ἡλιακὸ ρολόι—εἶναι κι' αὐτὸ ἔργο τῶν χειρῶν τοῦ Γαλάνη— καὶ στὸ μεγάλο τραπέζι, τὴν ὑδρόγειο σφαῖρα, ὄργανα γεωμετρίας καὶ ναυσίπλοιας καὶ ἕνα τηλεσκόπιο. Καὶ θὰ πρέπει ἀκόμα νὰ προστεθῇ ἐδῶ, ὅτι ὁ Γαλάνης ἔγραψε καὶ τύπωσε μιὰ γεωμετρία, μὲ δική του, φυσικά, εἰκονογράφηση, ποὺ σήμερα εἶναι δυσεῦρετη καὶ πολὺτιμο ἀπόκτημα κάθε διδλιφίλου.

Ἀλλὰ στὸ χώρο ἐνὸς ἔρθρου, ἔστω καὶ ἐκτεταμένου, δὲν εἶναι βέβαια δυνατό νὰ μιλήσῃ κανεὶς διεξοδικὰ γιὰ ἕνα Γαλάνη. Γι' αὐτὸ μὲ γενικὲς γραμμὲς θὰ ἀναφερθοῦμε πρὶ κατὰ σὲ μερικὰ ἀκόμα χαρακτηριστικὰ ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο του.

Ἀπὸ τὴν ἴδια τοῦ τῆ φύσι ὁ Γαλάνης—ἦταν τὸ πειραχτήριο τοῦ σπιτιοῦ καὶ τοῦ σχολείου— ἀρχισε σὰν γελοιογράφος στὶς ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες, μὲ πρώτη τὴν «Ἀκρόπολις» τοῦ Γαβριηλίδη. Ἔτσι γνωρίστηκε γρήγορα μὲ τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους τῆς ἐποχῆς, μέσῳ τῶν ὁποίων ἔπειτα, ἀπὸ τὸ Παρίσι, διατήρησε τὴν ἐπαφὴ τοῦ μὲ τὴν πνευματικὴ Ἑλλάδα.

Ὑπάρχουν γελοιογραφίες ἀκόμα ἀπὸ τὴν πρὸ τοῦ 1900 ἐποχῆ ἐκεῖνη, ἀλλὰ καὶ σχέδια καὶ ἔργα τοῦ ζωγραφικά, ποὺ φανερώνουν τὸ πηγαιό ταλέντο καὶ τὴν αὐθόρμητη διάθεσι τοῦ καλλιτέχνη, ποὺ τοῦ ἔμελλε νὰ δοῦσῃ ἀργότερα, μέσα στὸ καλλιτεχνικὸ κέντρο τοῦ σημερινοῦ κόσμου, τὸν ἑαυτὸ του, τὴν τέχνη τοῦ καὶ τὴν Πατρίδα του.

Εἴκοσι χρονῶν παίρνει τὸ πρῶτο βραβεῖο σ' ἕνα διεθνὴ διαγωνισμό. Τὰ δνεῖρά του καὶ οἱ φιλοδοξίες του πολλαπλασιάζονται. Ἀλλὰ καὶ ἡ γενικώτερη κατάρτισι, μορφωσι καὶ ἐξέλιξι τοῦ, τὸν καλοῦν πρὸς τὴ δυτικὴ Εὐρώπῃ. Πνεῦμα ἀνήσυχο ὁ Γαλάνης δὲν... χωροῦσε μόνον στὴν Ἑλλάδα, ὅπου τότε οἱ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις ἦσαν περιωρισμένες. Τολμηρὸς καὶ ἐπίμονος στὶς ἐπιχειρήσεις του κατορθώνει νὰ πάῃ στὸ Παρίσι γύρω στὰ 1900. Καὶ ἀπὸ τότε ἀρχίζει ἡ θριαμβευτικὴ του σταδιοδρομία. Ἀφήνει ἐποχὴ ἢ συνεργασία τοῦ στὰ χιουμοριστικά καὶ σατιρικά περιοδικά, ἀνάμεσα στὰ 1903 καὶ 1914. Ἡ προσφορά τοῦ ἐκείνη γράφεται μὲ χρυσὰ γράμματα στὴν ἱστορία τῆς Τέχνης. Καὶ σήμερα, μετὰ πενήντα δηλαδὴ ἀλόκληρα χρόνια, τὸν ἀναφέρουν σὲ κάθε σχετικὴ περίπτωσι. Πρὸ ὀλίγων μάλιστα ἡμερῶν, ἡ μεγάλη καλλιτεχνικὴ παρισινὴ ἐκδοσι «Artz», σὲ ἀρθρο τῆς γιὰ μιὰ ἑβδομα ἔργων τοῦ ἐκλιπόντος περιφήμου ἱσπανοῦ γελοιογράφου Juan Cris' ἀναφέρεται ἀμέσως καὶ στὸν Γαλάνη, ποὺ ὑπῆρξε καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς δασκάλους τοῦ Γκρις καὶ ποὺ τώρα εἶναι ἐνδοξος, ὅπως ὑπογραμμίζεται.

Ἡ ἐξέλιξις τῆς τέχνης καὶ τῆς τεχνικῆς τοῦ Γαλάνη διακρίνεται ἀπὸ τέσσερις μεγάλους σταθμούς:

—Στὴν ἀρχὴ τοῦ αἰῶνος μας, εἶναι ἡ μεγάλῃ του ἐπιτυχία στὴ γελοιογραφία καὶ τὴν κοινωνικὴ σάτιρα.

ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΑΝΗ: «ΟΙ ΚΗΠΟΙ ΤΟΥ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ». Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ, ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ, ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΙ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΙ ΤΙΣ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΧΑΛΚΟ

—Λίγο πρὸ τοῦ Α' πολέμου, σημειώνεται ὁ δεύτερος σταθμὸς στὴν καλλιτεχνικὴ σταδιοδρομία τοῦ Γαλάνη, μὲ τὸ εἰκονογραφημένο βιβλίο, ποὺ μὲ τὸν καιρὸ καὶ ἡ νέα του αὐτὴ ἐπίδοσι τὸν δόξασε.

—Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου, ὁ μεγάλος καλλιτέχνης κατορθώνει νὰ ἀναστατώσῃ τὴν τεχνικὴ στὴ χαρακτικὴ. Εἶναι μιὰ δασικὴ συμβολὴ στὴν τελειοποίησι τοῦ εἶδους, στὸ ἀνέβασμα τῆς γκαβὺρ. Σὰν ζωγράφος ὠδηγήθηκε στὴ χρησιμοποίησι ἐνὸς κοπιδίου ποὺ ἔχει πολλὰ δόντια καὶ ποὺ ἔτσι, οἱ φωτοσκιάσεις γίνονται πρὶ ζωγραφικὲς, μὲ μιὰ ἀνάγλυφον ἐντύπωσι. Σήμερα στὶς σχολὲς χαρακτικῆς τὸ ἔρ-

γαλεῖο αὐτὸ τὸ λένε τὸ «μαχαιράκι τοῦ Γαλάνη».

—Γύρω στὰ 1920, σημειώνεται καὶ νέα ἐξόρμησι τοῦ Γαλάνη, ποὺ εἶναι ὁ τέταρτος σταθμὸς στὴν καλλιτεχνικὴ του ἐξέλιξι. Μὲ τὸ περίφημο ζωγραφικὸ ταμπλό του «Τὸ παιδί μὲ τὸ ἔυλινο ἄλογο», ὁ Γαλάνης καθιερώνεται καὶ σὰν ἕνας ἐκλεκτὸς πορτραίτιστας. Τὴν ἴδια ἐποχὴ, τὸ ἔργο του αὐτὸ—ποὺ γιὰ μοντέλο του ὁ καλλιτέχνης ἔχε τὸν μονάκριβο γιό του— τὸ ἀποδίδει καὶ στὴν χαρακτικὴ, μὲ τὴν ἴδια ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία.

Ἐπηρεασμένος, στὴν ἀρχὴ τῆς ἀφίξεώς του στὸ Παρίσι, ὁ Γαλάνης ἀπὸ τὸν ἐμπρεσιονισμό, ἐξετάζει καὶ μελετᾷ ὅλα τὰ μετέπειτα ρεύματα, χωρὶς νὰ διίσταται νὰ δεχθῇ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τίς διάφορες τάσεις.

Τὸ μυαλό καὶ τὸ ταλέντο τοῦ τὰ χάρισε ὁ Θεὸς καὶ ὁ Γαλάνης, ὅσο κι' ἂν πέρασε κατὰ διαστήματα ἀπὸ τὴν Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Παρισιῦ, εἶναι κυρίως ὁ αὐτοδιδάκτος.

Δὲν εἶναι, λοιπόν, ἄνθρωπος γιὰ συγκатаθέσεις, οὔτε παρασύρεται κάθε φορὰ ἀπὸ τὴ μόδα. Ξέρει νὰ διαλέγῃ τὰ στοιχεῖα ποὺ τοῦ χρειάζονται καὶ ἀπὸ τὶς παλιὲς τεχνολογίες καὶ ἀπὸ τὶς νέες.

Καὶ πρὸ πάντων ξέρει νὰ εἶναι καὶ νὰ μένῃ ὁ Γαλάνης, ποὺ συνδυάζει τὴν ἑλληνικὴν παράδοσι μὲ τὴν παρισινὴν φινέτσα.

Ἡ κλασικὴ του προπαίδεια, ποὺ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν τομέα τῆς καθαρᾶς Τέχνης, προσκτείνεται καὶ στὴν ἱστορία καὶ τὴν γλωσσολογία—εἶναι μιὰ ἰδιαίτερη εὐχαρίστησι γιὰ τὸν καλλιτέχνη οἱ γλωσσολογικὲς μελέτες— ἔχει πάντα τὴν σφραγίδα τῆς στὰ δημιουργήματα τοῦ Γαλάνη. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τρόπο φυσικὸ πλέον, στὸ κοσμοπολιτικὸ κέντρο, τὴν μητρόπολι τῶν τεχνῶν, ὅπου ἔχῃ καὶ ἐργάζεται ὁ διάσημος τεχνίτης, ἡ τέχνη του πλαταίνει σὲ πᾶν κόσμῳ μὲ τὴν ἀλαλγίαν.

Τὸ κοπιδίου του τραγουδαὶ καὶ τὸν ἄνθρωπο

καὶ τὴ φύσι, σὲ μιὰ σύνθεσι ἀισθηματος, ἀγάπης στὴ φόρμα καὶ ἀφόγου τεχνικῆς ἀποδόσεως.

Εἶχα τὴν τύχη νὰ γνωρίσω πολὺ τὸν μεγάλον Δάσκαλο. Θυμάμαι πόσο ἐντυπωσιάστηκα, ἀπὸ τὶς πρῶτες μας ἀκόμα συνομιλίες. Μὲ τὸν καιρὸ καὶ ὅσο περισσότερο μάθαινα λεπτομέρειες γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴ σταδιοδρομία του, τόσο καὶ πρὶ πολὺ τὸν θαύμασα καὶ τόσο ἀπέραντα ἐννοῶθα χαρούμενος, ὅταν δέχθηκε νὰ μοῦ παραχωρήσῃ τὸ ἀναγκαῖο ὕλικό σὲ στοιχεῖα καὶ ἔργα τοῦ γιὰ νὰ γράψω τὴ βιογραφία του. Μιὰ βιογραφία, ποὺ εὐχομαι νὰ ἀποτελέσῃ ἀπαρχή, γιὰ νὰ γράφουν οἱ βιογραφίες καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων συμπατριωτῶν μας, οἱ ὁποῖοι κι' ἐδῶ καὶ στὸ ἑξωτερικὸ δοξάστηκαν καὶ δόξασαν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Θὰ εἶναι τὰ καλύτερα παραδείγματα γιὰ τὰ ἑλληνικὰ νεῖατα.

Γ. ΠΕΤΡΕΑΣ

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 47, ΟΠΟΥ ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΑΙ Σ' ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Τὸ «ἐγκλημα» τοῦ Χημείου, ὅπως καθιερώθη νὰ τὸ λέμε, εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον περίεργα αἰνίγματα. Στὴν ἀρχὴ θεωρήθη τυχαῖο γεγονός. Ἀργότερα ἀπεδόθη σὲ κακούργημα. Καὶ μάλιστα σὲ ληστεία μὲ φόνο καὶ ἐμπρησμό. Ἐνα πλήθος ἀνθρώπων, ἀρμοδίων καὶ μὴ, ἠσχολήθη μὲ τὴν μυστηριώδη αὐτὴν ὑπόθεσι, τῆς ὁποίας ὁ ἐπίλογος θὰ γραφῇ σὲ λίγες ἡμέρες. Ὡρίσθη μάλιστα ἡ δίκη εἰς τὸ πενταμελὲς Ἐφε-

τεῖον ποὺ θὰ συνεδριάσῃ γι' αὐτὸ τὴν 14ην Δεκεμβρίου, δηλαδὴ αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα. Τὰ γεγονότα συνέβησαν τὴν νύκτα τῆς 2ας πρὸς τὴν 3ην Αὐγούστου 1954. Ὁ τόπος τοῦ δράματος ὑπῆρξε ἡ σοφίτα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους. Ἐκεῖ, μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἐξερράγη πυρκαϊά. Ἐσπευσαν περαστικοὶ πολῖται καὶ ἀστυφύλακες, ἔφθασε ἀμέσως καὶ ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία. Ἡ φωτιά ἐσβῆσε σύντομα, ἀλλὰ, σὲ μιὰ ἐ-

σωτερικὴ σκάλα, εὐρέθη πεσμένος ἓνας ἄνθρωπος ἀναισθητός. Ἦταν ὁ νυκτοφύλαξ τοῦ Χημείου, Γεώργιος Ρούφος. Οἱ ἀστυνομικοὶ διεπίστωσαν ἀργότερα ὅτι ἦτο νεκρὸς καὶ ὅτι ὁ θάνατός του θὰ ὀφείλετο σὲ τυχαῖο περιστατικό. Κατεβαίνοντας ἐγλίστρησε, ἐκτύπησε τὸ κεφάλι του στὸν τοῖχο καὶ ἐφονεύθη. Μία γείτων ὅμως, ἡ κ. Ἐλευθερία Καμπανῆ, δὲν ἔπαυσε νὰ καταθέτῃ ὅτι ἀπὸ τὸ

Τὸ "Ἐγκλημα," τοῦ Χημείου

ΕΙΝΑΙ ΕΝΟΧΟΣ «ΝΑΙ» ἢ «ΟΧΙ» Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΡΑΚΟΣ;

Μία πρωτότυπη εἰκονογραφημένη
ἔρευνα τῶν «ΕΙΚΟΝΩΝ»

παράθυρό της ἔβλεπε, πάρα πολλὴν ὥρα, διάφορες ὑπόπτες κινήσεις στὴν ταράτσα καὶ στὸ δωμάτιο-σοφίτα τοῦ Χημείου. Ἐπέμενε ὅτι πρόκειται περὶ ἐγκλήματος.

Ἡ κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΜΠΑΝΗ ΟΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΤΑΘΗΚΕ ΣΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΤΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ ΤΗΣ (ΣΤΟΝ ΑΝΩ ΟΡΟΦΟ ΤΗΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΛΕΣΧΗΣ) ΤΗ ΝΥΚΤΑ ΤΗΣ 2ας ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ, ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ Η ΤΑΡΑΤΣΑ ΚΑΙ Η ΣΟΦΙΤΑ ΤΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ ΟΠΟΥ ΕΙΔΕ ΚΑΙ ΑΚΟΥΣΕ ΟΣΑ ΚΑΤΕΘΕΣΕ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἔτσι, λοιπόν, ὀκτῶ μῆνας ἀργότερα ἡ χήρα τοῦ Ρούφου ὑπέβαλε μήνυσι κατ' ἀγνώστων καὶ ἡ ὑπόθεσις αὐτή, ποὺ εἶχε κλείσει ὡς «ἀτύχημα», ἤνοιξε καὶ πάλι ὡς «ἐγκλημα». Ὑποπτος ἐθεωρήθη ὁ ἀνεψιὸς τοῦ θύματος Δημήτριος Δράκος. Τὸ ἄλλοθι ποὺ ἐπρόβαλε γιὰ τὴν νύκτα ἐκείνη τῆς 2ας Αὐγούστου, κατέπεσε ἀπὸ τὰ πειστήρια, ποὺ τὸ διέψευσαν. Ἐπροφυλακίσθη, ἀν καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ διαμαρτύρεται ὅτι εἶναι ἀθῶος.

Πολλὰ στοιχεῖα δεβαιώνουν περὶ τοῦ ἀντιθέτου, γιὰτὶ ἓνα πλήθος μαρτύρων καταθέτει διάφορα ἐπιβαρυντικά ποὺ τὸν παρουσιάζουν ἱκανὸ γιὰ τέτοιες ἐγκληματικὲς πράξεις. Ἄλλοι ὅμως, ἀξιόπιστοι ἐπίσης μάρτυρες, ἀνατρέπουν ἢ κλονίζουν τὰ εἰς βάρος τοῦ Δ. Δράκου ἐπιχειρήματα τῆς ἀνακρίσεως.

Τὸ Ἐφετεῖο ποὺ θὰ τὸν δικάσῃ, θὰ ἐκτιμήσῃ, ἀπὸ μιὰ σωρεῖα ἀντικρουμένων καταθέσεων, ἀν πρόκειται γιὰ ἀτύχημα ἢ γιὰ ἐγκλημα καὶ ἂν, ὁ Δράκος, εἶναι ἐνοχος ἢ ἀθῶος. Εἰς περιπτώσιν ὅμως ἐγκλήματος, δὲν ἀποκλείεται νὰ ἀποκαλυφθῇ, ἐκ τῆς διαδικασίας, ἡ ὑπαρξὶς καὶ «τρίτου» ἀνθρώπου.

Ἡ νύκτα τῆς 2ας Αὐγούστου 1954 Μία πυρκαϊὰ καὶ ἓνα πτώμα...

Ὁ πρῶτος μάρτυς

Ὁ ἔμπορος κ. Κωνσταντῖνος Συμεωνίδης, ἐκείνη τὴν νύκτα, ἐπέστρεψε στὸ σπίτι τοῦ γύρω ἀπὸ τὴν 1 μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Ἀντελήφθη νὰ καίγεται ἡ σοφίτα τοῦ Χημεῖου. Ἀμέσως ἔσπευσε, θρῆκε ξεκλειδωτὴ τὴν ἐξώθυρα, τὴν ἀνοίξε, ἐπέρασε ἀπὸ τὸ φωτισμένο ἐσωτερικὸ τῆς αὐλῆς καὶ ἔφθασε μέσα στὸ Χημεῖο ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴ πόρτα τοῦ κυρίως κτιρίου. Τὸν ἠκολούθουν κατὰ πόδας ἓνας ἀστυφύλας καὶ δύο ἄλλοι πολῖται. Στὴν κατάθεσί του λέγει ὅτι:

—Τὴν ὥρα πού ἀγωνιζόμαστε νὰ εἰδοποιήσωμε, ἀπὸ τηλεφώνου, τὴν Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία, ἀκούσα ἀπὸ τὸ ἐπάνω πάτωμα γυναικεία

φωνὴ «βοήθεια, βοήθεια, δὲν μπορῶ νὰ κατέβω». Ἐκείνη τὴν ὥρα ἔφθασε ἡ Πυροσβεστικὴ καὶ μὲ ἀπεμάκρυναν.

Φθάνουν οἱ πυροσβέστες

Ὅταν ἔφθασε ἐπὶ τόπου ἡ «ἐξοδος», δηλαδή δύο θυσιόφορα αὐτοκίνητα τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, ὀλίγα λεπτά μετὰ τὴν 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς σταθμάρχης κ. Π. Πετσούρας ἀνέδρακε τὴν ἐσωτερικὴ σκάλα τοῦ Χημεῖου:

—Εἶδα ἓναν ἄνθρωπο, —καταβέτει— σὲ στάσι μᾶλλον καθιστῇ, στὴ γωνία τῆς ξύλινης σκάλας πού ὀδηγεῖ πρὸς τὴν σοφίτα. Τοῦ φώναξα «τί κάθεται ἐκεῖ;» Δὲν ἔλαβα ἀπάντησι καὶ ἔσπευσα

νὰ διαπιστώσω τὴν αἰτία τῆς πυρκαϊᾶς. Ἦταν ἀσήμαντη. Ἀμέσως ἔδωσα ἐντολὴ πῶς θὰ τὴ σβήσουν καὶ μὲ τέσσαρες ἄλλους ἄνδρες σηκώσαμε τὸν ἄνθρωπο πού ἔμοιαζε τραυματίας γιὰ νὰ τὸν μεταφέρωμε. Ἐγὼ τὸν ἄρπαξα ἀπὸ τὸ πόδι. Ἀλλ' αὐτὸ μού ἔμεινε στὸ χέρι γιὰτὶ ἦταν ξύλινο. Τὸν κατεβάσαμε καὶ εἰς τὸ φῶς εἶδα ὅτι ἦταν νεκρός.

Τὰ ἴδια περίπου λένε καὶ οἱ ἄλλοι πυροσβέστες, μόνο πού ὁ Κ. Μαργέτης θεοδιδώνει ὅτι τὸν ἐναπόθεσαν πλησίον τῆς σιδηρᾶς ἐξώπορτας τοῦ Χημεῖου καὶ ὅτι στὸ δικό του χέρι ἔμεινε τὸ ξύλινο πόδι τοῦ ἀγνώστου. Ἐπίσης ὅλοι ὁμοφώνως προσθέτουν ὅτι: κάτω ἀπὸ τὴν ταρατσα, στὴν στενὴ καὶ σκοτεινὴ μικρὴ ξύλινη σκάλα τοῦ δευτέρου ὀρόφου καὶ στὸ μέσον τῆς περίπου, ὑπῆρχε ἓνας ἄνθρωπος ἀκουμπισμένος μὲ τὴν κεφαλὴ πρὸς τὸν τοῖχο καὶ μὲ τὰ πόδια πρὸς τὰ σκαλιά... Ὅταν πῆγαν νὰ τὸν παραλάβουν οἱ πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένοι πυροσβέστες καταλάβαιν ὅτι ἦταν νεκρός. Καὶ καταλήγουν οἱ καταθέσεις πανομοιότυπες: «Κατὰ τὴν γνώμην μας (τῶν πυροσβεστῶν τῆς ὑπηρεσίας) ὁ παθὼν ἐν τῇ προσπάθειά του νὰ κατέλθῃ, ἔπεσε, ἐκτύπησε θανάσιμος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπέθανε».

Ἡ αὐτοψία τῆς πυρκαϊᾶς

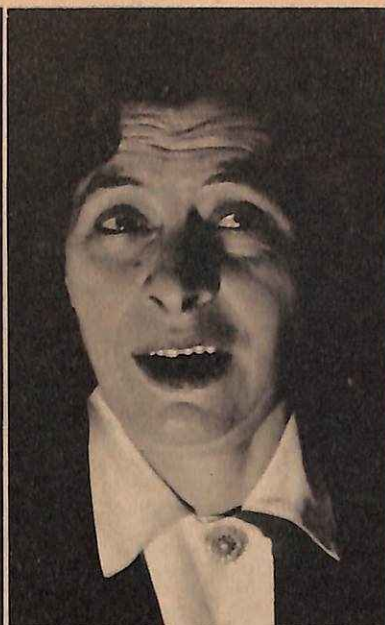
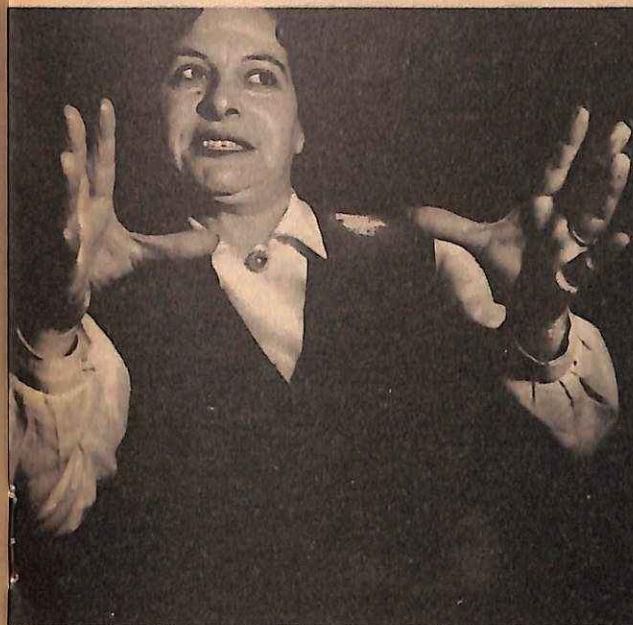
Στὴν αὐτοψία, ὁ ὑποδιοικητὴς Α' τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας κ. Σπ. Κλεώπας ἀποφαίνεται ὅτι: «Ἡ προέλευσις τοῦ πυρὸς δέον νὰ ὁφείλεται εἰς ἀνάφλεξιν τῆς ἐντὸς τοῦ μαγειρείου ἀνευρεθείσης πετρελαιομηχανῆς (γκαζίερας) τῆς ὁποίας εἶχον τακτὴ ἀπαντα τὰ ἐξαρτήματα εἰς τὰ σημεῖα συγκολλήσεως. Ἐρερε δὲ καὶ χαρακτηριστικὴν ὁπὴν ἐκ παλαιᾶς δλάδης, συγκεκριμένην διὰ προσθήκης τεμαχίου ὀρειχάλκου, τὸ ὁποῖον, προφανῶς λόγω ὑπερθερμάνσεως καὶ τοῦ πεπιεσμένου ἀέρος, ἀπεκολλήθη. Τὸ περιεχόμενον πετρέλαιον ἐξετινάχθη μεταδόσαν τὴν πυρκαϊὰν εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ δωματίου ὑπάρχοντα. Εἰς τοῦτο συνηγορεῖ καὶ ἡ ἐξωτερικὴ ἀποτέφρωσις τῶν εἰς ἀπόστασιν εὐρίσκομένων θυρῶν... Δὲν ἀποκλείω καὶ τὴν περίπτωσιν ἐνώσεως ἡλεκτρικῶν καλωδίων, πλὴν, ὅμως, θεωρῶ ἀμφίβολον ἐὰν ἐξ αὐτῆς ἦτο δυνατόν ἡ πυρὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον ἐντάσεως πού ἔφθασε... Πάντως, συνεχίζει ὁ κ. Κλεώπας, ὁ φύλαξ «ὡς ἀπεδείχθη» δὲν ἐκοιμάτο κατὰ τὴν ὥραν τῆς πυρκαϊᾶς. Κατὰ τὴν προσπάθειάν του πάντως νὰ σωθῇ ἐγλίστρησε στὴν σκάλα, ἐκτύπησε τὴν κεφαλὴν του καὶ ἐφονεύθη».

Αἱ ἀστυνομικαὶ διαπιστώσεις

Τὸ κτίριο πού πήρε φωτιά ἦτο κρατικὸ καὶ μάλιστα Χημεῖο, μὲ πιθανὸν εὐφλέκτους ὕλας. Ἐσπευσαν, λοιπόν, ὅχι μόνον οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ τομέως, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι ἀστυνομικοὶ μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀσφαλείας κ. Ρακιντζῆς. Ἐπίσης ἔφθασαν ἐντὸς ὀλίγου ὁ ἱατροδικαστὴς κ. Καψάσκης καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Χημεῖου κ. Πανόπουλος, ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς κ. Πολιτόπουλος, οἱ ἀστυνομοὶ κ. κ. Τσέκος καὶ Μπαρδόπουλος καὶ ἄλλοι.

Καὶ λέγει ὁ κ. Χαρ. Βασιλόπουλος, Διοικητὴς τοῦ Γ' τμήματος (εἰς τὴν περιφέρειάν του εὐρίσκεται τὸ Χημεῖο) ὅτι: «Εἰς τὴν κεντρικὴν εἰσοδὸν τοῦ κτιρίου (Σ.Σ. πρόκειται περὶ τῆς σιδηρᾶς ἐξωθύρας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας) ἀντελήφθη λίμνην αἵματος. Ἐπίσης εἰς ἓνα σημεῖον τῆς κλίμακος εἰς τὴν ταρατσαν, εἶδον αἱματώματα εἰς τὸν τοῖχον καὶ ἓνα ὅσπουν κρανίου. Εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ παθόντος ἀντελήφθη, τόσο εἰς τὴν κλινὴν του ὅσον καὶ εἰς τὸ δάπεδον, ὑπολείμματα πυρκαϊᾶς, ἀπὸ διάφορα ρούχα καὶ χαρτιά... Ἡ γνώμη ἡ ὁποία ἐσχηματίσθη, ἔ-

ΧΗΜΕΙΟΝ

Ἡ κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΜΠΑΝΗ ΕΞΙΣΤΟΡΕΙ, ΜΕ ΕΥΓΛΩΤΤΕΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΕΣ, ΤΑ ΑΝΕΙΧΝΙΑΣΤΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ...

πὶ τόπου, ἦτο ὅτι ὁ παθὼν, ἐν τῇ προσπάθειά του νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν πυρκαϊάν, ἔσπευσε νὰ κατέλθῃ τὴν κλίμακα τῆς ταρατσας καὶ λόγω τοῦ ὅτι οὗτος ἦτο ἀνάπηρος εἰς τὸν ἓνα πόδα, ἐγλίστρησε καὶ ἐκτύπησε θανάσιμος τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν τοῖχον».

Τρία νέα στοιχεία

Ἀλλὰ καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Γ' παρατήματος Ἀσφαλείας κ. Παναγιώτης Θάνος θεοδιδώνει τὰ ἴδια καὶ προσθέτει, ὡς νέα στοιχεία, τρία περιεργὰ σημεῖα: 1ον) Ὅτι τὴν ἐπομένην οἱ κ. κ. Ρακιντζῆς, Βασιλόπουλος καὶ λοιποὶ προέδρουν εἰς δευτέραν αὐτοψίαν, ἐπειδὴ μία μάρτυς (ἡ κ. Καμπάνη) ἔπεμνε ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Ρούφου ὁφείλεται σὲ ἔγκλημα. Κατέληξαν ὅμως καὶ πάλιν εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦ ἀτυχήματος. 2ον) Τὸ ξύ-

λινο πόδι τοῦ θύματος εὐρίσκετο εἰς τὴν ἀρχὴ τῆς κλίμακος τοῦ δευτέρου ὀρόφου. 3ον) Ὅτι καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς κλίμακος ἡ θέσις τῶν κηλίδων τοῦ αἵματος ἐδειχνεν ὅτι τὸ πτώμα ἔπρεπε νὰ εἶχε συρθῇ.

Τὸ μπαστούνι

Ὁ πρόσθετος ἀστυφύλας κ. Ν. Βουχιόμης, ἓνας ἐκ τῶν πρώτων πού εἰσῆλθον εἰς τὸ Χημεῖον ἐκεῖνο τὸ βράδυ, παρετήρησεν ὅτι τὸ μπαστούνι τοῦ ἀναπήρου νυκτοφύλακος δὲν εὕρισκετο πλησίον του, ἀλλὰ πλάι στὸ τηλέφωνο, δηλαδή στὸν διάδρομο τοῦ πρώτου ὀρόφου.

Ἡ νεκροψία

Τὴν ἐπομένην τοῦ ἀτυχήματος ὁ ὁδηγητὴς τῆς ἱατροδικαστικῆς κ. Β. Κωνσταντέλλος, στὴν ἐκθεσί του, περιγράφει τὸν νεκρὸν τοῦ νυκτοφύλακος Γεωργίου Ρούφου. Ἀφ' οὗ ἀναλύει τὰ κατὰγματα καὶ τὰ τραύματα τῆς κεφαλῆς, συμπληρώνει ὅτι ἐπίδρασις πυρκαϊᾶς δὲν φαίνεται ἐν ζωῇ, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τοῦ πτώματος. Ἦσαν δὲ τόσον ἐμφανεῖς αἱ κακώσεις τῆς κεφαλῆς ὥστε δὲν ἐκρείασθη περαιτέρω διανοίξεις αὐτῆς. Συμπέρασμα: Ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς βαρεῖας θλαστικὰς κακώσεις τῆς κεφαλῆς, ὧν τὸ εἶδος καὶ οἱ χαρακτῆρες συμβιβάζονται πρὸς τὴν ἀναφερομένην πτώσιν τοῦ ἀτόμου.

Εἶδα καὶ ἀκούσα

—Μὲ αὐτὰ τὰ δύο μου μάτια, λέγει ἡ κ. Ἐλευθερία Καμπάνη, εἶδα πάρα πολὺ καλὰ ὅσα πραγματικὰ συνέβησαν τὴν νύκτα τῆς 2ας Αὐγούστου 1954, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν κουζίνα μου, στὴν ταρατσα καὶ τὴν σοφίτα τοῦ Χημεῖου. Ἦταν 10 τὴν νύκτα, ὅταν ἀκούσα ἀπ' ἐξω γυναικεία φωνὴ νὰ ζητᾷ βοήθεια γιὰτὶ τὴν σκοτάνουν. Ἐσκυψα στὸ μισανσιγμένο παράθυρο καὶ εἶδα καλὰ φωτισμένη τὴν ταρατσα τοῦ πλαινῶ Χημεῖου, Ἀκουγόνουσαν φοβερὰ βογγητά, κάτι σὰν ρόγχος. Φαντάσθηκα ὅτι ὁ φύλακας πού ἔμεινε στὴ σοφίτα ἔδερνε τὴ γυναῖκα του. Σὲ λίγο εἶδα ἓναν νεό, ἀγνωστὸ πρόσωπο, νὰ πηγαίνει στὴν τα-

ράτσα, νὰ παίρνῃ ἓνα ξύλο, σὰν ρόπαλο, καί, γλιτώνοντας ξαφνικά, νὰ πέφτῃ καὶ νὰ κτυπᾷ στὸν ἀγκῶνα. Πέρασαν λίγα λεπτά καὶ ἐνῶ ἀκούγα κάτι σὰν νὰ πελεκᾶνε ξύλο, συγχρόνως ἀρχισαν δυνατώτερα τὰ βογγητά. Ὅταν σταμάτησαν, ξαναεἶδα τὸν νεό ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸ παράθυρο τῆς σοφίτας νὰ θγάξῃ ρούχα ἀπὸ μιά ντουλάπα. Ἐπειτα παρουσιάσθηκε ὁλόγυμνος στὴν ταρατσα, ἔχοντας γύρω στὸ λαιμὸ τοῦ ἓνα πεσικίρι. Ἐσκυψε σὲ μιά σκάφη, ἐπλήθηκε πολὺ καλὰ, ἀλλὰ δὲν τὸν εἶδα νὰ σκουπισθῇ. Πρόσεξα ὅμως ὅτι, χαμηλὰ στὴν πλάτη του, εἶχε ἓνα σκοῦρο σημάδι, κάτι σὰν μικρὸ μπλάστρι. Ἐπέρασε πολλὴ ὥρα ἡσυχίας. Τελείωσε καὶ τὸ θέατρο «Ἀκροπόλ» καὶ ἐγὼ ἐτοιμάσθηκα νὰ κοιμηθῶ. Σκέφθηκα ὅτι τὸ ἀντρόγυνο, ἀφ' οὗ τσακώθηκε, τὰ ξανάφτισε. Μ' ἔτρωγε ὅμως ποῖος ἦταν ὁ ἀγνωστος νεός. Ξαφνικά κατὰ τὴν μίαν, μού μύρισε καμένο. Πετάχθηκα στὸ παράθυρο, εἶδα νὰ καίγεται ἡ σοφίτα τοῦ Χημεῖου καὶ ἀρχίσαν νὰ φωνάζω βοήθεια».

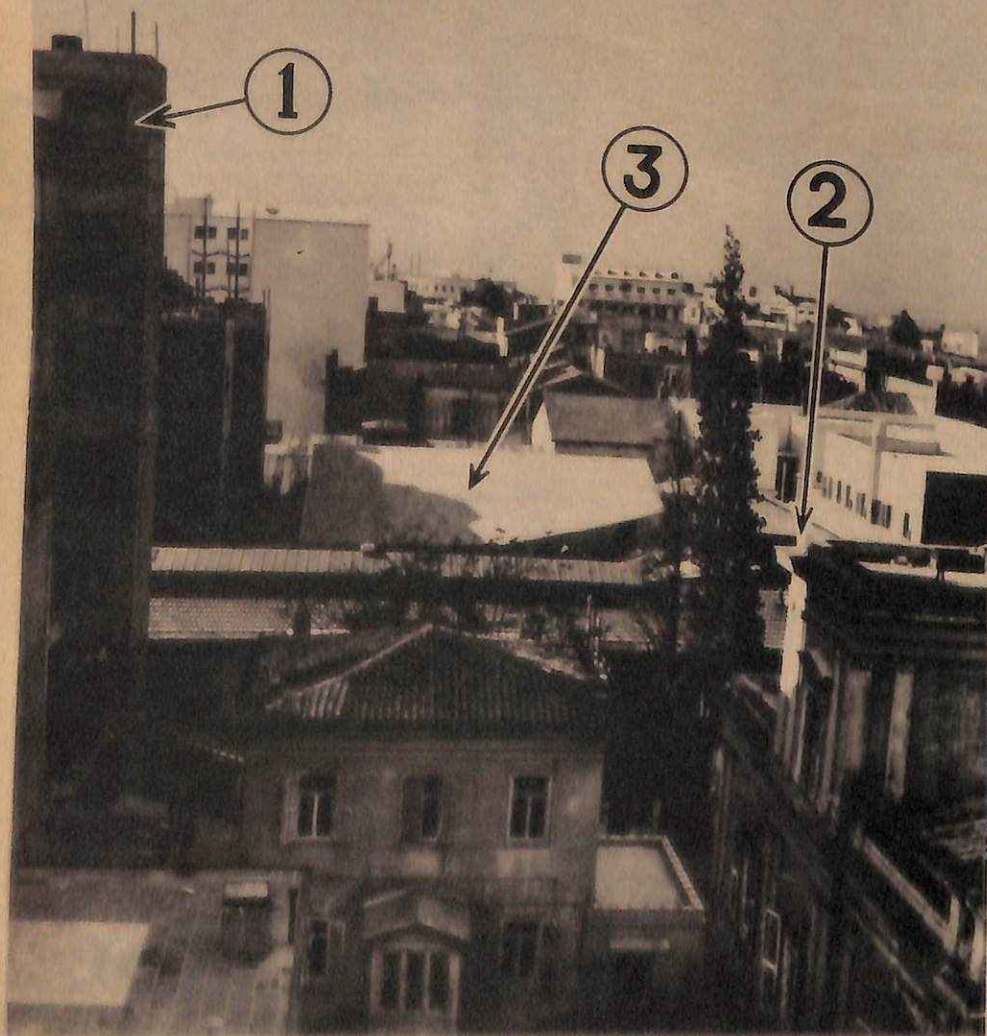
Καὶ ὁ σύζυγος

Τὰ ἴδια περίπου, μὲ λίγες ὁμως λεπτομέρειες, καταθέτει καὶ ὁ σύζυγος τῆς κ. Καμπάνη. Αὐτὸς δὲν παρηκολούθησε ὅλα τὰ διατρέξαντα, γιὰτὶ ἐνόμισε ὅτι δὲν εἶναι σωστὸ νὰ παρακολουθοῦν τρίτοι ἄνθρωποι τὴν συζυγικὴν διενέξει τῶν γειτόνων. Ἐτοῖς λίγες ματιὰς ἔρριψε στὴν ἀρχὴ. Παρηκολούθησε συστηματικὰ τὰ ὅσα συνέβαιναν στὴν παράπλευρη ταρατσα μόνον πολὺ ἀργά, ὅταν οἱ θρῆνοι εἶχαν πιά σταματήσει.

Μία περιεργὴ σύμπτωση

«Βοήθεια, βοήθεια, μὲ σκοτάνουν», ἐφώναζε, κατὰ περιεργὸν σύμπτωσιν, ἡ ἡθοποιὸς Μαρίκα Νέζερ περίπου τὴν ἴδια ὥρα πού μιά παρόμοια κραυγὴ ἀκούγε ἡ κ. Καμπάνη. Τὸ θέατρο «Ἀκροπόλ» ἀπέχει ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τῆς Φοιτητικῆς Λέσχης, ὅσο καὶ τὸ κτίριο τοῦ Χημεῖου. Ἐκεῖνο τὸ καλοκαίρι ἐπαίετο σὲ μιά ἐπιθεωρήσι τὸ σκέτος «Τὸ ζευγάρι βλέπει ὄνειρα». Καὶ ἡ Μαρίκα Νέζερ, πρὸς μεγάλην διασκέδασιν τῶν θεατῶν, κάθε βράδυ, ἄρα καὶ ἐκεῖνο τὸ μοιραῖο βράδυ τῆς 2ας Αὐγούστου, ἐκράγαζε περισσώτερο ἀπὸ μιά φορὰ «βοήθεια, βοήθεια, μὲ σκοτάνουν».

Καὶ ἡ ὑπόδεσις ἔκλεισε. — Ὅποτε...

‘Η ὑπόθεσις ἀνοίγει καὶ πάλι

‘Η χίρα τοῦ νυκτοφύλακος Ρούφου, ποῦ ἔλειπε στὴν Λήμνο ὅταν συνέβη τὸ ἀτύχημα, ἦρθε ἀμέσως καὶ εἰς τὸ στρώμα τῆς σοφίτας ξαναβρέθηκε τὸ κομπόδεμα μὲ τὶς λίγες λίρες ποῦ εἶχε κρύψει. ‘Εν τούτοις φαίνεται ὅτι ἐξαφανίσθηκαν καὶ ἄλλα χρήματα καὶ λίγες ἀκόμη λίρες ποῦ ὑπῆρχαν σὲ ἓνα συγγενικὸ κοστούμι, ἀφημένο στὴν ντουλάπα τῆς σοφίτας. Παρεδόθη κι’ αὐτὴ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀτυχήματος. ‘Αλλὰ μὲ τὸ πὲς-πὲς, πότε τῆς κ. Καμπάνη, πότε τοῦ ἀδελφοῦ τῆς καὶ πότε ἄλλων προσώπων, ἐπληρώθηκε καὶ τέλος τὸν ‘Απρίλιο τοῦ 1955 ὑπέβαλε μήνυσιν κατ’ ἀγνώστων καὶ μάλιστα ἐξέφρασε ὑπονοίας γιὰ τὸν ἀνεψιὸ τοῦ συζύγου τῆς, Δημήτριο Δράκο.

‘Η μήνυσις τῆς χήρας Ρούφου ἔφθασε κατὰ σύμπτωσιν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν σχεδὸν ταυτοχρόνως μὲ μίαν ἄλλη, τῆς ἀστυνομίας, κατ’ ἀγνώστου διὰ τὴν πρὸ ἐπταμήνου ἀπόπειραν ἐμπρησμοῦ τοῦ Χημείου. ‘Ανακριτὴς ὤρισθη ὁ κ. ‘Εμμανουὴλ Πρωτόπαπας τοῦ Δ’ Τμήματος. ‘Ο γραμματεὺς ποῦ εἰδικῶς ἠσχολήθη εἶναι ὁ κ. Γεώργιος Καράμπελας.

‘Επρόκειτο περὶ τυχαίων γεγονότων. ‘Η μήνυσις ὁμῶς τῆς χήρας ὑπεχρέωσε τὴν ἀνάκρισιν νὰ ἀναψηλαφήσῃ τὴν ὑπόθεσιν. ‘Ο ἀνακριτὴς ἤκουσε τὰ ὅσα διηγεῖται ἡ κ. Καμπάνη, ἐκάλεσε διαφόρους μάρτυρας, ἐξήτασε ἐκ νέου τὰ πρόσωπα ποῦ διεδραμάτισαν κάποιο ρόλο ἐκεῖνη τὴν νύκτα, δηλαδὴ τοὺς ἀστυνομικοὺς, τοὺς πυροσβεστας καὶ λοιποὺς καὶ κατέληξε στὸν ἀνεψιὸ τοῦ νυκτοφύλακος. ‘Ηρθε καὶ ὁ Δράκος νὰ καταθέσῃ τί ξέρει.

Τί λέγει ὁ Δράκος

—‘Εγὼ ὑπηρετοῦσα στὸ Ναύσταθμό ὅταν ἔγινε ἡ περίφημη ἐκρήξις τοῦ 52. ‘Ετραυματίσθηκα, μοῦ ἔδωσαν σύνταξι καὶ ἀπὸ τότε ἐργάζομαι καὶ διαμένω στὸ Ναύσταθμο. Εἶδα τὸν θεὸ μου στίς 2 Αὐγούστου τοῦ 1954. Μαζὶ ἐπῆγαμε σ’ ἓνα καφενεῖο. ‘Ηταν κι’ ἄλλοι. Κατὰ τὶς 9 τὸ βράδυ, ἂν καὶ μοῦ πρότεινε νὰ κοιμηθῶ στὸ Χημεῖο δ-

Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ Δ' ΤΜΗΜΑΤΟΣ κ. ΕΜΜ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙ ΜΕΤΑ ΠΑΡΕΛΕΥΣΙ ΟΚΤΩ ΜΗΝΩΝ

πως γινόταν καμμιὰ φορά, ἐγὼ προτίμησα νὰ ἐπιστρέψω στὸ Ναύσταθμο. Κι’ ἐπειδὴ τὴν ἄλλη μέρα θὰ πήγαίνα ἐκδρομὴ, ὅταν στίς 11.30 τὴν νύκτα ἔφθασα στὴ βάσι μου, ἐξύπνησα τὴν πλύντρια Καλομοῖρα καὶ παρήγγειλα νὰ μοῦ ἐτοιμάσῃ ρούχα γιὰ τὴν ἐπομένη. Τὴν ἄλλη μέρα, στίς ἑξὶ τὸ πρωί, πῆγα στὸ σπίτι τῆς γιὰ τὸν ἴδιο λόγο. Τίποτε ἄλλο δὲν ξέρω, γιὰ ἐκεῖνη τὴν νύκτα. Τὴν ἐπομένη ἐφάρενα καθούρια μὲ ἓνα φίλο μου, ὡς τὶς πέντε τὸ ἀπόγευμα, ἐν συνεχείᾳ ἀνέβηκα στὴν ‘Αθήνα ὅπου εἶχα ραντεβού καί, στίς 11.30 τὴν νύκτα, ἐπέστρεψα στὸ Ναύσταθμο. Γιὰ τὸν θάνατο τοῦ θεοῦ μου δὲν εἶχα ἰδεῖ. Τὸ διάβασα στὴν ἐφημερίδα, σ’ ἓνα καφενεῖο στὰ Παλαιοῦσια, δυὸ μέρες ἀργότερα.

Στὴν κατάθεσί του, ὁ Δράκος, προσθέτει ὅτι ἐπῆγε στῆς κ. Καμπάνη γιὰ νὰ μάθῃ «ποιὰ γυναῖκα λέγει ὅτι τὰ εἶδε ὅλα ἀπὸ τὸ παράθυρό της» καὶ ὅτι ἐπανελημμένως ἐνώχλησε τοὺς ἀστυνομικοὺς, γιὰ τὸ κουτσομπολιὸ ἔδινε καὶ ἔπαιρνε εἰς βάρος του. Αὐτοὶ ὁμῶς τὸν καθιστοῦσαν μὲ τὴν δεβαίωσι ὅτι ἦταν ἀτύχημα.

Τί ἦτο τὸ «μπλάστρι»

‘Ο ἀνακριτὴς ἐγύμνωσε τὸν Δράκο ἕως τὴν μέση. Στὴν πλάτη του εἶδε διάφορες οὐλὲς ἀπὸ τὰ τραύματα τῆς ἐκρήξεως τοῦ 52 καὶ χαμηλότερα, σὲ μιά μικρὴ ἐκτασί ὀλίγων τετραγωνικῶν ἐκταστών, παρήτηρε μίαν ἐκδηλὸν τριχοφυΐαν. ‘Αραγε, αὐτὴν εἶδε, σὰν «μπλάστρι», στὴν πλάτη τοῦ ἀγνωστοῦ νέου ἢ κ. Καμπάνη; Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι αὐτὴ μόλις τὸν εἶδε γιὰ πρώτη φορὰ σπῆτι τῆς, ἀμέσως τὸν ἀνεγνώρισε ὡς τὸν νέον τῆς ταράτσας.

Τὸ ἄλλοθι καταπίπτει

‘Ο ἀνακριτὴς δὲν ἀρκέσθηκε στὴν δήλωσι τοῦ Δράκου ὅτι ἐκεῖνη τὴν νύκτα κοιμήθηκε στὸν Ναύσταθμο. ‘Εκινήτοποιησε τὴν ἀστυνομία πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις καὶ ἰδοὺ τὰ συντριπτικὰ στοιχεῖα ποῦ ἐκονιορτοποιήσαν τὸ «ἄλλοθι» τοῦ Δράκου:

Τὸ «Ἐμπορικόν», ἡ Εὐγενία καὶ ἡ Μαίρη

Ποῦ κοιμήθηκε

«‘Απὸ τὸ βιβλίον ἐφορείας καὶ τὸ ἀστυνομικόν —καταθέτει ἓνας ξενοδόχος— ἐμφαίνεται ὅτι ὁ Δ. Δράκος τοῦ Τριανταφύλλου καὶ τῆς ‘Ολγας, ἐτῶν 20, γεννηθεὶς εἰς Λήμνον, ἀρ. ταυτότητος 8.231 Β.Ν., διενυκτέρευσε εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ξενοδοχεῖον «Ἐμπορικόν», τὴν μὲν 2αν Αὐγούστου 1954 εἰς τὸ δωμάτιον ἀρ. 14, μόνος, τὴν δὲ 3ην Αὐγούστου 1954 εἰς τὸ δωμάτιον ἀρ. 28 μετὰ τῆς Εὐγενίας Μορφοπούλου».

‘Η Εὐγενία Μορφοπούλου εὐρέθη καὶ εἶπε: «Τὰς ἡμέρας ὅπου φέρομαι ὅτι συνηντήθην μὲ αὐτὸν ποῦ θέλω εἰς τὴν φωτογραφίαν ποῦ μοῦ ἐπιδεικνύετε δὲν τὰς ἐνθυμούμαι πότε ἀκριβῶς ἦσαν, ἀλλὰ πάντως, ἀσφαλῶς πρὸ ἔτους. Τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν μοῦ γνῶρισε μία Μαίρη, ἀπὸ τὸ μπάρ «Λίμπερτυ», ἀγνώστου ἐπαυνοῦμο, συνδιασκεδάσαμε δὲ μαζὶ στὰ «Μπουζούκια».

‘Επονομάζεται Μαίρη Καναλέτη καὶ εἰς τὴν ἀνάκρισιν εἶπε ὅτι, περίπου πρὶν ἀπὸ ἓνα χρόνον, συνήντησε τὸν ἀγνωστὸ τῆς, ποῦ ἀναγνωρίζει στὴ φωτογραφία, στὸ μπάρ «Λίμπερτυ» τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων. «Μοῦ εἶπε ὅτι τὸν λένε Μῆτσος. Φοροῦσε χακὶ παντελόνι, σκισμένο μὲ αἱμάτα καὶ ἓνα ζευγὸς παπούτσια καφέ. Τὰ ρούχα του, δταν τὴν ἄλλην ἡμέρα ἠγόρασε καινούργη, μοῦ τὰ ἔφθασε καὶ ἐγὼ τὰ ἔδωσα σ’ ἓνα φτωχὸ περαστικὸ ἀγνωστὸ μου. ‘Αφοῦ μὲ κέρασε δύο ποτὰ φύγαμε μαζὶ γιὰ τὰ «Μπουζούκια». ‘Εκεῖ ἐπλήρωσε περὶ τὶς 700 δρχ. νέες γιὰ τὰ ὄργανα καὶ ἄλλες 500 γιὰ φαγητά. Κατὰ τὶς 3.12 τὸ πρωὶ πῆγαμ ἐντὶ τοῦ ξενοδοχείου «Ἐμπορικόν» τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ κοιμηθήκαμε. Τοῦ ζήτησα λεπτὰ καὶ μοῦ ἔδωσε μιά χρυσὴ λίρα. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ μεσημέρι, ἐπῆγαμε μαζὶ καὶ μὲ τὸν ξενοδόχο καὶ ἀγόρασε γιὰ μένα ἓνα φουστάνι καὶ παπούτσια, αὐτὸς δὲ ποικάμισο, παντελόνι, παπούτσια, μαν-

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ Δ' ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ κ. ΓΕΩΡΓ. ΚΑΡΑΜ. ΠΕΛΑΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΤΕΙΝΕ ΠΟΛΥ ΣΤΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

δήλια, κάλτσες. Τὰ πλήρωσε ὁ Μῆτσος μὲ λίρες. Τέλος ἐπιστρέψαμε στὸ ξενοδοχεῖο. Τὸ βράδυ, ὁ Μῆτσος, ἡ Εὐγενία Μορφοπούλου, ἓνας φίλος μου ποῦ τὸν ἐσύστησα γιὰ ἀδελφὸ μου κι’ ἐγὼ, διασκεδάσαμε στὰ «Μπουζούκια» στίς Τζιτζιφιές. ‘Εκεῖ ὁ Μῆτσος πλήρωσε 4 λίρες. ‘Αλλὰ ἔκανε καὶ ἐπεισόδιο μὲ ἓνα γκαρσόνι γιὰτὶ λείει χρωστοῦσε ἀπὸ ἄλλοτε ἓνα λογαριασμό. Περί τῆς 1 μετὰ τὰ μεσάνυχτα, γυρίσαμε στὸ ξενοδοχεῖο, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐγὼ εἶχα τὸν φίλο μου, ἄφησα τὸν Μῆτσος μὲ τὴν Εὐγενία. ‘Ιτὴν ἐπομένη αὐτὸς μοῦ εἶπε ὅτι θὰ κατέβῃ στὸ Ναύσταθμο νὰ πάρῃ λεπτὰ! ‘Απὸ τότε δὲν τὸν ξαναεῖδα.

Καὶ ὁ ὕφηγής τῆς ‘Ιατροδικαστικῆς κ. Κωσταντέλλος, μετὰ τὸν ὄγκον τῶν νέων στοιχείων, ἀποφαινεται (στίς 21 Μαΐου 1955) ὅτι: «ἐγὼ δὲν διενήργησα ἐπιτόπιον αὐτοψίαν... δὲν δύναμαι νὰ ἀποφανθῶ ἂν ἔλαβε χώραν ἡ πτώσις... προτείνω τὴν ἐκταφὴν τοῦ πτώματος».

Καὶ γίνεται ἡ ἐκταφὴ. Καὶ εἰς ἓνα πολυσέλιδον καὶ λεπτομερέςτατον ὑπόμνημα ὁ κ. ὕφηγής, ἀφοῦ διὰ μακρῶν ἀναλύει ὅλα τὰ τραύματα τῆς κεφαλῆς, ἐξηγῶν καὶ πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ἐπέλθουν, καταλήγει ἀνεπιφυλάκτως καὶ ἀδιστάκτως εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἄλλος ἄνθρωπος, κατόπιν ἁλλεπαλλήλων πλήξεων, ἐπέφερε τὰς κακώσεις τῆς κεφαλῆς.

Καὶ ἄλλα ἐπιβαρυντικὰ στοιχεῖα

«Ναὶ» ἢ «Ὁχι»;

—ΟΧΙ, δὲν πῆγε στὴν κηδεῖα τοῦ θεοῦ του, καταθέτει ὁ κ. Παν. ‘Αντύπας, σωφὲρ τοῦ Χημείου.

—ΝΑΙ, λένε ὅλοι οἱ προϊστάμενοι τοῦ Χημείου. Εἶχε περίεργη φωνὴ ποῦ ἐμοιάζε σὰν γυναικεῖα ὁ νυκτοφύλαξ Ρούφος.

—ΟΧΙ, δὲν μοῦ ἔφερε ρούχα γιὰ σιδέρωμα καὶ ποτὲ δὲν ἦρθε στίς ἑξὶ τὸ πρωὶ ὁ Δράκος, ἐπιμένει ἡ πλύντρια Καλομοῖρα.

—ΝΑΙ, ἦμουν ἀρραβωνιαστικὰ τοῦ Δράκου, ἀλλὰ δὲν ἦρθε στὸ ραντεβού μας, ὅπως ἰσχυρίζεται, τὴν ἡμέρα τῆς κηδεῖας, καταθέτει ἡ Μαρίνα Χαλδᾶ.

—ΟΧΙ, ἐπιμένει τὸ ζεῦγος Μιχαὴλ Χασαπίδης, ὁ Δράκος ἦλθε στίς 11 τὴν νύκτα τῆς κηδεῖας στὸ σπίτι μας νὰ ζητήσῃ κάποιον Νικολαΐδη.

—ΝΑΙ, ἦταν ὀρθάνοιχτη ἡ πόρτα τοῦ Χημείου ὅταν ἔγινε ἡ πυρκαϊὰ κι’ ἔτρεξα, πρῶτος ἐγὼ, νὰ προσφέρω βοήθεια, δεβαίνει ὁ κ. Κ. Σιμωννίδης.

—ΟΧΙ, ἐπιμένουν οἱ καθαρίστριες τοῦ Χημείου, οὐδέποτε ὁ νυκτοφύλαξ Ρούφος ἄφησε ἀνοικτὴ τὴν πόρτα, τόσα χρόνια ποῦ τὸν ξέρομε.

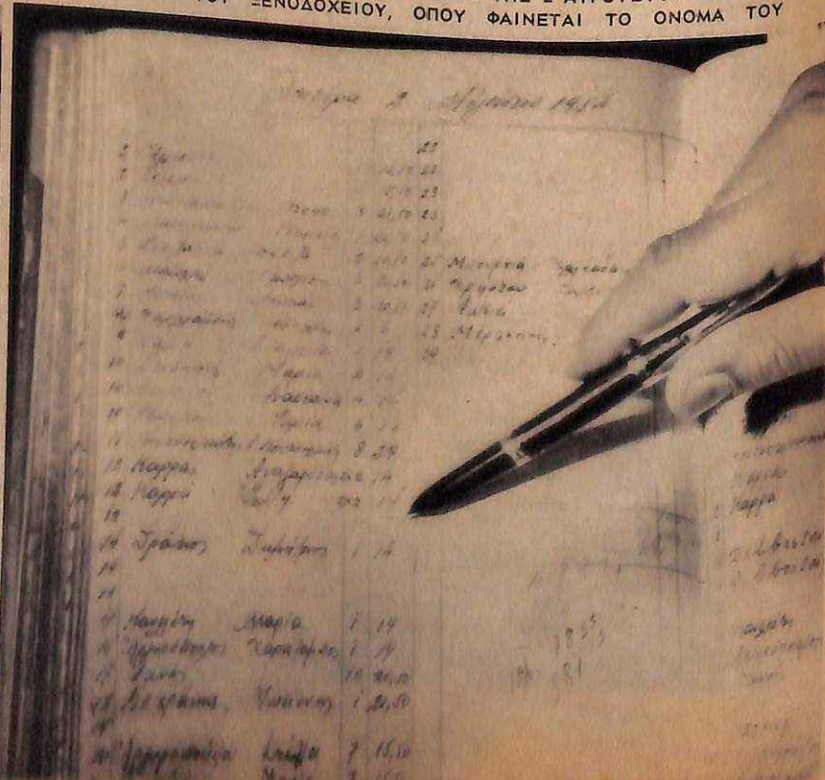
—ΝΑΙ, εἶδα τὰ φῶτα ἀναμμένα μέσα στὸ Χημεῖο, καταθέτει ὁ ἀστυφύλαξ.

—ΟΧΙ, ποτὲ δὲν ἀμέλησε νὰ σθῆσῃ τὰ φῶτα ὁ Ρούφος, δεβαίνουν οἱ προϊστάμενοί του.

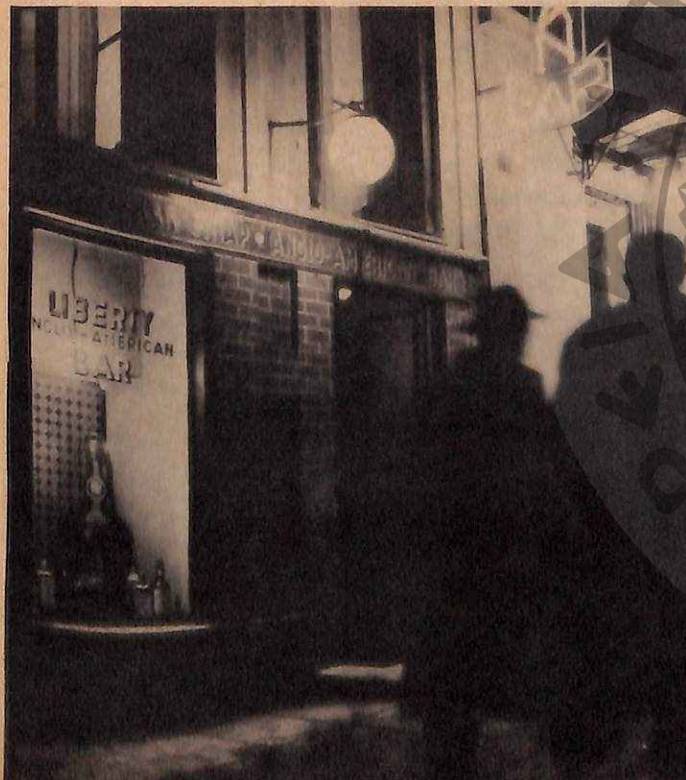
ΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΑΙΟΛΟΥ 27 ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ «ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ» ΟΠΟΥ, ΩΣ ΔΙΕΠΙΣΤΩΘΗ, ΔΙΕΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕ Ο ΔΡΑΚΟΣ ΣΤΙΣ 2 ΚΑΙ 3 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

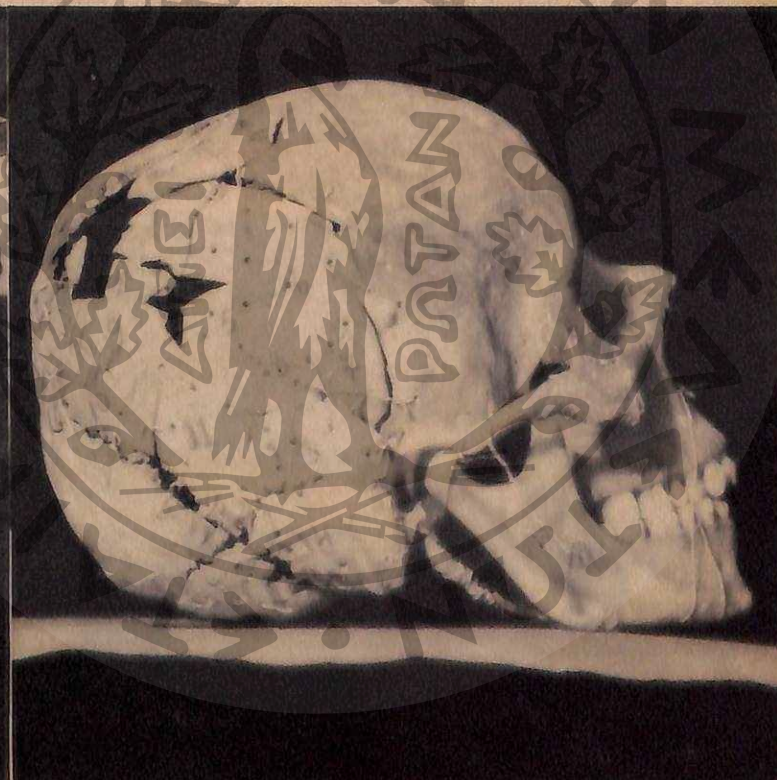
ΕΝΑ ΑΔΙΑΦΕΥΣΤΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ: Η ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ 2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1954 ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ, ΟΠΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ

ΤΟ ΜΠΑΡ «ΛΙΜΠΕΡΤΥ», ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 21, ΟΠΟΥ Ο ΔΡΑΚΟΣ ΣΥΝΗΝΤΗΣΕ ΤΗΝ ΜΑΙΡΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΑ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΤΟ ΚΡΑΝΙΟ ΤΟΥ ΝΥΚΤΟΦΥΛΑΚΟΣ ΡΟΥΦΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΑΦΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ ΝΕΚΡΩΣΙΑ. ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΡΩΓΜΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΚΩΣΕΙΣ

'Αλλά και ἡ υπεράσπισις ἔχει τὰ ἐπιχειρήματά της

Ἐξηγήσεις γιὰ τὸ ἄλλοθι

Γιατὶ ἄραγε εἶπε ψέματα ὁ Δράκος διὰ κοιμήθηκε στὸ Ναύσταθμο ἐνῶ ἦταν στὰς Ἀθήνας; Μήπως ντράπηκε τὴν κοπέλλα ποὺ ἀγαποῦσε νὰ ὁμολογήσῃ, διὰ ἐκείνη τὴν νύκτα διασκεδάσε μὲ ἄλλες γυναῖκες; Μήπως πράγματι εἶχε πάει στὴ σοφίτα τοῦ Χημείου νὰ ἀλλάξῃ ρούχα καὶ νὰ πλυθῇ, ἀλλὰ ἔφυγε νωρὶς καὶ ἡ τροπὴ τῶν πραγμάτων τὸν ἐφόβισε νὰ τὸ ὁμολογήσῃ; Μήπως ἀκόμη εἶχε διαπληκτισθῇ μὲ τὸν θεῖο του, ἀλλὰ ἔφυγε χωρὶς νὰ τὸν σκοτώσῃ, ἀφηνύοντας τὸν θυμὸ τοῦ φῶτα καὶ πόρτες ἀνοικτές;

Καὶ τὰ αἵματα;

Ἡ Μαίρη Καναλέτη τὸν βλέπει στὸ μπάρ μὲ ματωμένα ρούχα. Ἡ Ἐλευθερία Καμπάνη τὸν εἶδε νὰ πλύνεται στὴν ταρατσα μὲ μεγάλη προσοχή. Διακρίνει μάλιστα διὰ παίρνει κουστουμιά ἀπὸ τὴν ντουλάπα. Ἀκόμη παρατηρεῖ διὰ φορὰ ἄσπρα παπούτσια. Καφὲ τὰ βλέπει ἡ Καναλέτη.

Τὸ ξύλινο πόδι

Γιατὶ τὸ ξύλινο πόδι λύθηκε τόσο εὐκόλως; Μήπως στὴν διάσει τοῦ νὰ γλυτώσῃ τὴν πυρκαϊά, τὸ ἔδωσε μὲ τὰ λουριά, πρόχειρα, ὁ ἀνάπηρος; Μήπως ἀπὸ τὸ κακὸ δέσιμο γλίστρησε στὴν σκάλα, καὶ πῶς ἄραγε τὸν κατέβασαν; Στὰ χέρια ἢ τὸν ἔσυραν, ἐπειδὴ ἦταν πεθαμένος ἀπὸ τὸ πρῶτο κτύπημα καὶ δὲν χωροῦσαν τέσσαρες νὰ τὸν σηκώσουν; Ἡ σκάλα ἦταν στενὴ, ἀπότομη καὶ σκοτεινὴ.

Καὶ βεβαιώνει ὁ ἀστυνομός

Ὁ κ. Θάνας στὴν κατάθεσί του εἶπε: «Ἐφ' ὅλης τῆς κλίμακος, ἐφαίνεται διὰ τὸ πτώμα εἶχε συρθῇ. Τοῦτο συνεπέρανα ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ αἵματος». Μήπως, λοιπόν, τὸ κεφάλι ποὺ κτύπησε γιὰ

πρῶτὴ φορὰ στὸν τοῖχο, ὅταν γλίστρησε ὁ Ρούφος, θροντοῦσε σκαλί - σκαλί, (ἂν τὸν ἔσυραν), ὡς ποὺ νὰ φθάσῃ κάτω;

Καὶ ἄλλοι γείτονες;

Καλὰ ἢ κ. Καμπάνη. Ἀκουσε μὲ διαλείμματα, ἀπὸ τὶς 10 τὸ δράδυ, νὰ καλοῦν δόθηια, νὰ δογγούν κλπ. Ἄλλοι γείτονες δὲν ὑπῆρχαν; Καλοκαίρι. Ὁρθάνοικτα τὰ παράθυρα καὶ τὸ Χημεῖο περιβάλλεται ἀπὸ κατοικίες. Πῶς δὲν ἄκουσε κανεὶς ἄλλος;

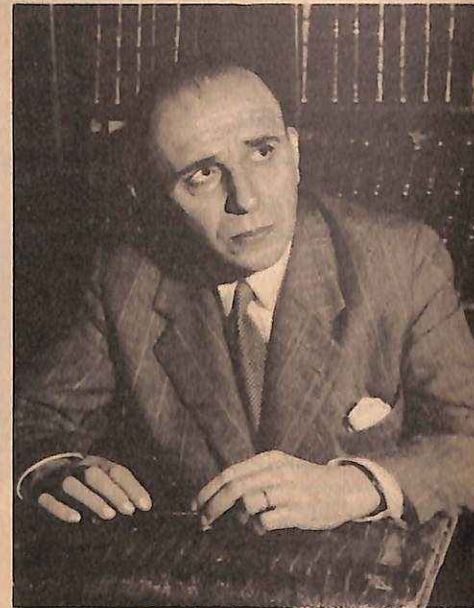
Ἡ φωνὴ τοῦ Χημείου

«Βοήθεια, βοήθεια, δὲν μπορῶ νὰ κατέβω». Αὐτὴν τὴν ἐπικλήσι, μιάς γυναικείας φωνῆς, ἤκουσε ὁ κ. Συμεωνίδης, στὴν 1 μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ὅταν πρῶτος μῆτρε στὸ Χημεῖο. Εὐρίσκειτο στὸ πρῶτο πάτωμα ὅταν ἤκουσε τὴν φωνὴν ποὺ προήρχετο ἀπὸ τοῖο πάνω, μέσα πάντως ἀπὸ τὸ Χημεῖο. Καὶ ὁ Ρούφος εἶχε φωνὴ σὰν γυναῖκας. Ἄρα κάποιος ζωντανὸς ὑπῆρχε. Ἄλλος ἀπὸ τὸν Ρούφο δὲν βρέθηκε. Μήπως λοιπὸν στὴν 1 ἡ ὥρα ὁ νυκτοφύλαξ δὲν ἦτο ἀκόμη νεκρός;

Μία λίμνη αἵματος ἐκεῖ ὅπου δὲν πρέπει νὰ βρισκεται

Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἓνα τελευταῖο ἐπιχείρημα, ποὺ ἐνδέχεται ν' ἀποκλείσῃ τὸν φόνο. Εἶναι μιά λίμνη αἵματος ποὺ βρέθηκε ἐκεῖ ὅπου δὲν εἶχε κανένα λόγο νὰ βρισκεται.

Βεβαιώνει ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς κ. Βασιλόπουλος, ἀλλὰ καὶ ὁ προσωπάρχης τοῦ Χημείου, διὰ ἐκὰτω εἰς τὴν σιδηρὰν ἐξώπορταν τοῦ δρόμου ὑπῆρχε «λίμνη» αἵματος». Καὶ οἱ ἀρμόδιοι ἀστυνομικοὶ ἀνακαλύπτουν μόνον εἴκη» αἵματος στὴν σκάλα καὶ τὸν τοῖχο. Ἄν λοιπὸν σκοτώθηκε τόσο νωρὶς ὁ Ρούφος, πῶς ἄραγε μετὰ τὴν μία καὶ τέταρτο αἰμορροῦσε τόσο πολὺ τὸ πτώμα ὥστε νὰ σχηματισθῇ λίμνη, ὅχι ἐκεῖ ὅπου ἐφονεύθη εἶτε εἰς τὴν σοφίτα (συμπέρασμα κ. Καμπάνη), εἶτε εἰς τὴν σκάλα (συμπέρασμα ἀστυνομικῶν, πυροσβεστῶν, ἱατροδικαστῶν), ἀλλὰ κάτω εἰς τὸ πεζοδρόμιον ὅπου τελικῶς ἀπετέθη;

Ο κ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ ΠΟΥ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ κ.κ. ΗΛΙΑΝ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ Κ. ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΔΗΜΗΤ. ΔΡΑΚΟ

Καὶ τώρα ;

Καὶ τώρα, μὲ αὐτὴν τὴν περίεργον καὶ μυστηριώδη ὑπόθεσιν ἀσχολεῖται τὸ Ἐφετεῖον. Ἀπέναντι ἀπὸ τὸ ἐδωλιόν του, ὁ κατηγορούμενος, βλέπει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ μάρτυρες ὀρκίζονται νὰ εἴπουν τὴν ἀλήθεια χωρὶς φόβο καὶ πάθος. Πιὸ ψηλά, στὸν τοῖχο, ἀντικρύζει τὴν εἰκόνα τοῦ Θεανθρώπου καὶ κάτω ἀπὸ αὐτήν, εἰς τὰ ἔδρανά των, δικάζουν οἱ Ἐφέται ἂν «Ναὶ» ἢ «ὈΧΙ» εἶναι ἔνοχος ὁ Δημήτριος Δράκος. Ἐλήστευσε; Ἐφόνευσε; Ἐνέπρησε; Ἡ μήπως εἶναι ἀθῶος;

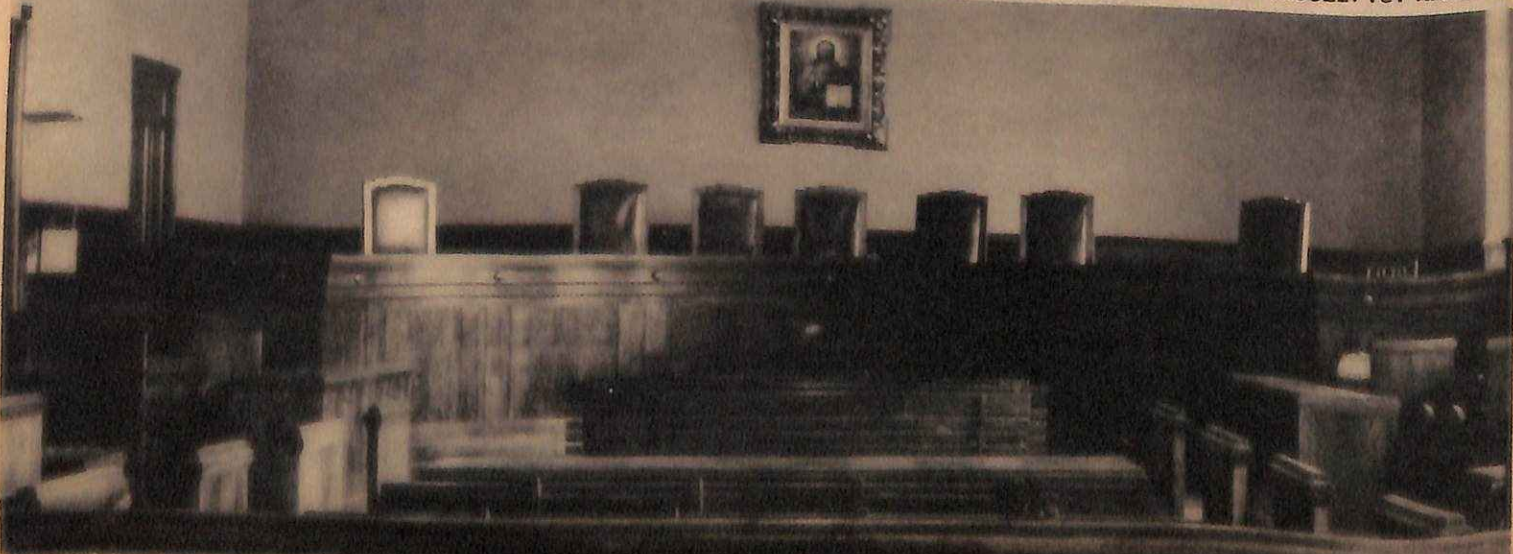
Τὸ δικαστήριον θὰ ἀποφασίσῃ. Ἄραγε θὰ καταδικάσῃ; Ἄραγε θὰ ἀποπλύνῃ τὴν κατηγορίαν τὸν κρινόμενον;

ΛΑΜΠΡΟΣ Γ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

Φωτ. Κ. ΡΑΦΑΗΛ — ΕΛΚΗΝ

ΧΗΜΕΙΟΝ

ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΗΡΗ ΑΥΤΗ ΛΙΘΟΥΣΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΤΟ ΠΕΝΤΑΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ, ΠΟΥ ΘΑ ΚΡΙΝΗ ΤΗΝ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΧΗΜΕΙΟΥ

ΤΡΟΜΕΡΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

νογράφοι σας τὴν παρακολούθησαν ἀπ' τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος.

—Ἡ Νατάσα Ζιρού, ὅπως καὶ σεῖς, εἶναι ἓνα ἀθῶο ὄργανο σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσιν. Ὁ πατέρας τῆς εἶχε ἀπὸ χρόνια ἓνα ἐστιατόριο στὸ Βερολίνο, τὸ «Ρωσικὸ Χάνι». Τὸ κέντρο αὐτὸ ἔτυχε νὰ θρίσκειαι στὴ ρωσικὴ ζώνῃ καί, ὅπως ἦταν φυσικὸ, πολλοὶ Ρῶσοι συχνάζαν ἐκεῖ. Φαίνεται λοιπὸν πῶς κάποιος δράδι ἓνας ἀπ' αὐτοὺς —πρόσωπο μὲ μεγάλῃ θέσῃ, ὅπως ἔδειχναν τὸ ὕψος του καὶ ἡ ἐμφάνισή του— ἐπισκέφθηκε τὸ κέντρο καὶ φλυάρησε παραπάνω ἀπ' ὅσο ἔπρεπε. Αὐτὸ δὲν θὰ εἶχε καὶ τὴν σημασίαν, ἀφοῦ ἡ συζήτηση ἔγινε σὲ ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ, ἂν ὁ ἀνῶντος αὐτός, ἐπάνω στὸν ἐνθουσιασμό του, δὲν ἔκαμνε διάφορα σχέδια μὲ τὸ μολύβι στὸ λευκὸ τραπεζομάνηλο. Ὁ Παβίλωφ ἀνακάλυψε τὸ τραπεζομάνηλο καί, φυσικὰ, κατάλαβε τὴν σημασίαν τοῦ. Μὲ μεγάλο κόπο κατάρθωσε νὰ ἐντυπώσῃ στὸ νοῦ του τὶς σημειώσεις καί, ἀφοῦ φρότισε πρῶτα τὰ κἀψὲ τὸ τραπεζομάνηλο, τράβηξε ἴσια στίς ἀμερικανικὰ ἀρχές. Ἡ Ἐλένη Κόντεντ ἤξερε καλὰ τὰ ρωσικά καί ἔτσι συνεννοήθηκε αὐτὴ μὲ τὸν Παβίλωφ. Οἱ πληροφορίες ποὺ ἦταν γραμμένες πάνω σ' ἐκεῖνο τὸ τραπεζομάνηλο ἔχουν τὴν ἀπὸλυτὴν σημασίαν γιὰ μᾶς, κ. Τέρραντ —ὁ Ρόμα ἔσκυψε λιγακί πρὸς τὸ μέρος μου καὶ μιά σκιά ἀπλώθηκε στὸ πρόσωπό του— τὴν ἀπὸλυτὴν σημασίαν, ποὺ εἴμαστε ἐτοιμοὶ νὰ κάνωμε τὸ πᾶν, νὰ χρησιμοποιήσωμε κάθε μέσο γιὰ νὰ τὴν ἐξακριβώσωμε. Καὶ εἶναι τόσο ἀπορρήτος, ποὺ ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν ξέρω τί ζήτημα ἀφορροῦν. Σ' ὅλη τὴν Ἀμερικὴν τρεῖς μόνον ἄνθρωποι ξέρουν περὶ τίνος πρόκειται.

Μία σκέψη μοῦ πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ καὶ ρώτησα:

—Καὶ ὁ Οὐίλλιαμ Ἔιντερ; Λέτε νὰ μὴν τοῦ εἶπε τίποτε ἡ μὲς Κόντεντ; Ἀσφαλῶς θὰ ἦταν ὑποχρεωμένη ν' ἀναφέρῃ στὸν προϊστάμενό της τὴν συνομιλίαν μὲ τὸν Παβίλωφ.

—Ἀσφαλῶς. Ἀλλὰ βλέπετε ὁ Ἔιντερ δὲν εἶχε τὸ μνημονικὸ τῆς Ἐλένης Κόντεντ καί...

—Ἐπείτα «δὲν εἶχε». Γιατί; Συνέβη τίποτε στὸν Οὐίλλιαμ Ἔιντερ;

Ὁ Ρόμα στήλωσε τὰ μάτια του ἐπάνω μου. Ἐπείτα, μιλώντας πολὺ ἀργά, εἶπε:

—Εἶχα τὴν ἐντύπωσιν πῶς ὁ κ. Ράσελ σὰς... Ἀλλὰ νομίζω πῶς ἔκανε καλὰ πού σὰς τὸ ἐκρυψε.

—Μοῦ ἔκρυψε τί;

—Ὁ Οὐίλλιαμ Ἔιντερ ἀσκοτάθηκε σ' ἓνα αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα εἰκοσιτέσσαρες ὥρες ὕστερ' ἀπ' τὴν συζήτησιν ποὺ εἶχε μαζὶ σὰς. Τὸν τσάκισε ἓνα καμινίδι. Καὶ φαίνεται πῶς προσέσθοντο τὸν κίνδυνον ποὺ τὸν ἀπειλοῦσε. Γιατί, ὅπως καταλαβαίνετε, δὲν πρόκειται καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ γιὰ δυστύχημα τυχαῖο. Ὁ Οὐίλλιαμ Ἔιντερ δολοφονήθηκε. Ἀπ' τὰ κρυπτογραφημένα σημεῖωμά του πού ἀφῆσε, βγάλαμε τὸ συμπέρασμα πῶς προσπαθοῦσε νὰ ἐξιχνάσῃ κάποιον μυστηρίου καὶ πῶς θρῆσκονταν στὸν καλὸ δρόμο. Ἡ κηδεὶα του ἔγινε μὲ ψεύτικα ὄνομα, γιὰ νὰ μὴ τὸ πάρουν εἰδησιὲς οἱ δημοσιογράφοι καὶ ἀρχίσουν τὶς ἐρωτήσεις.

Μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας μου ξαναεἶδα τὸ κουρασμένο, λυπημένο πρόσωπο τοῦ Οὐίλλιαμ Ἔιντερ, ὅπως ἦταν τὴν τελευταίαν φορὰ ποὺ συναντηθήκαμε. Καὶ ντράπηκα τὸν ἑαυτό μου. Πόση ὑπομονὴ εἶχε δείξει μαζὶ μου, ὅταν μὲ προειδοποιοῦσε γιὰ τὸν κίνδυνον ποὺ μὲ ἀπειλοῦσε! Πόση καταπόνησιν τὴν στιγμὴν ποὺ ἤξερε πῶς ὁ θά-

νατος τὸν περίμενε!

—Λοιπὸν, γιὰ νὰ ξαναγυρίσωμε στὸν Παβίλωφ —συνέχισε ὁ κ. Ρόμα— εἶναι μερικὰ πράγματα ποὺ δὲ θὰ τὰ μάθωμε ποτέ. Τί ἦταν, λόγου χάριν, ἐκεῖνο ποὺ ἔκανε τοὺς Ρῶσους νὰ ζυπνήσουν ἀξάφνης; Ἴσως κάποιοι ἀπ' τὸ κέντρο τοῦ Παβίλωφ νὰ τοὺς πληροφορήσει γιὰ τὸ τραπεζομάνηλο ποὺ εἶχε καὶ κατὰ τρόπο κάπως μυστηριώδης. Πάντως, ὅταν ὁ Παβίλωφ συναντήθηκε μὲ τὴν μὲς Κόντεντ, ἔχανε κιόλας περάσει εἰκοσιτέσσαρες ὥρες ἀπὸ τότε. Πολλὰ λογικά λοιπὸν ἡ Ἐλένη Κόντεντ φαντάσθηκε πῶς οἱ Ρῶσοι δὲν εἶχαν καμμιὰ ὑποψία. Ὡστόσο, ἐπειδὴ κατάλαβε πῶς τεράστια σημασία εἶχαν οἱ πληροφορίες τοῦ Παβίλωφ, πήρε τὰ μέτρα τῆς γιὰ νὰ τὸν φυγαδεύσῃ ἀπ' τὸ ἀνατολικὸ Βερολίνο μαζὶ μὲ τὴν οἰκογένειάν του. Στὸ ἀναμεταξύ, ὁ Παβίλωφ δὲν εἶχε πεῖ λέξιν στὴ γυναῖκα του καὶ τὴν κόρη του γιὰ τὴν ἀνακάλυψή του. Τοὺς εἶχε πεῖ μονάχα νὰ ἐτοιμασθοῦν γιὰ ταξίδι, γιὰτί θὰ πηγαῖαν νὰ ἐγκατασταθοῦν σ' ἄλλήν πόλιν. Ἀλλὰ δὲν πρόλαβαν. Οἱ Ρῶσοι πῆγαν στὸ στίτι τοῦ Παβίλωφ νὰ τοῦ ζητήσουν ἐξηγήσεις. Δὲν τὸν πίστεψαν ὅταν τοὺς εἶπε πῶς ἡ γυναῖκα του καὶ ἡ κόρη του δὲν εἶχαν ἰδέαν ἀπ' ὅλη τὴν ὑπόθεσιν. Ὅταν εἶδαν πῶς δὲ μπορούσαν νὰ τοῦ ἀποσπᾶσουν τίποτε, τοῦ φύτεψαν μερικὲς σφαῖρες στὸ κορμί καὶ τὸν παράτησαν ἐτοιμοθάνατον. Αὐτὸ ἦταν τὸ σφάλμα τους. Γιατί, τὴν ὥρα ποὺ αὐτοὶ χαλοῦσαν τὸν κόσμο γιὰ ν' ἀνακαλύψουν τὴν Νατάσα Παβίλωφ, ἡ Ἐλένη μάθαινε ἀπ' τὰ χεῖλη τοῦ ἐτοιμοθάνατου ὅλες τὶς λεπτομέρειες τοῦ τρομεροῦ μυστικοῦ.

Ὁ κ. Ρόμα σάπασε γιὰ λίγο καί ἔπειτα δῆλωσε:

—Αὐτὰ εἶχα νὰ σὰς πῶ.

Ἐνοῶσα πάλι τὸ σκευλίκι τοῦ θυμοῦ νὰ στριφογυρίσῃ μέσα μου. Εἶχε ὑποσχεθῇ πῶς θὰ μοῦ ἔλεγε περισσότερα. Πάντως δὲν εἶχε πεῖ τίποτε γιὰ κεῖνο ποὺ μ' ἐνδιέφερε πάνω ἀπ' ὅλα.

—Ποῦ εἶναι ἡ Ἐλένη Κόντεντ; ρώτησα.

—Δὲν ξέρω τίποτε περισσότερο ἀπ' ὅσα σὰς εἶπε ὁ κ. Ράσελ στὸ Βερολίνο. ἔχομε τὴν ἐντύπωσιν πῶς ἡ Ἐλένη Κόντεντ δὲν ἔβγαλε ποτέ στὴν Ἀμερικὴν.

Δὲν ξέρω καί ἐγὼ τί μ' ἐπίασε ἀξάφνης. Σηκώθηκε καί ἀρχίσαν νὰ ὀρῶμαι, κτυπώντας μὲ κάθε φράση ποὺ ἔλεγα τὴν γροθιά μου πάνω στὸ τραπέζι.

—Βαρέθηκα πιά! Μ' ἀκούτε; Σὰς βαρέθηκα... ἔχομε τὴν ἐντύπωσιν πῶς ἡ Ἐλένη δὲν ἔβγαλε ποτέ στὴν Ἀμερικὴν! Αὐτὸ μονάχα ἔχετε νὰ μοῦ πῆτε! Κι' ἐσεῖς καί ὁ κ. Ράσελ καί ὁ Τζέλλιφσον καί ὅλοι οἱ ἄλλοι. Νομίζετε πῶς πέθανε καί αὐτὸ εἶναι ὅλο. Ἐ λοιπὸν, ἐγὼ σὰς λέω πῶς ἐμένα τὸ ἴδιον μοῦ κάνει τί νομίζετε ἐσεῖς καί τί δὲν νομίζετε. Τί με περάσατε, γιὰ τρελὸν; Θὰ ἔτρεχα ἐγὼ στὰ πέρατα τοῦ κόσμου, θὰ ἔβινα μάχες, θ' ἀγωνίζομουν νὰ βρῶ τὴν Ἐλένη, ἂν ἤξερα πῶς ἔχει πεθάνει; Ἀσφαλῶς ὄχι. Καὶ νὰ σὰς πῶ γιὰτί τὰ ἔκανα ὅλα αὐτά; Γιατί ξέρω —μ' ἀκούτε;— ξέρω πῶς ἡ Ἐλένη Κόντεντ ζῇ! Ἐνῶ ἐσεῖς νομίζετε, ὅλο νομίζετε! Μόνο συμπέρασμα νὰ βγάξετε ἔχετε. Τίποτ' ἄλλο. Δὲν ἔχετε καρδιά...

Τὸ χεῖρ μου πᾶσε ἀπ' τὴν γροθίαν ποὺ ἔβινα πάνω στὸ τραπέζι. Ὁ Ρόμα μὲ κύτταξε ἀτάραχος, ὅλα τὰ πρόσωπα τοῦ Κένεντυ καὶ τοῦ Σπρίνγκερ εἶδαν μεγάλη ἀπορία. Ντράπηκα. Εἶχα γίνει θέαμα, εἶχα γελοιοποιηθῇ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Από τη νέα διαμόρφωσι των Αθηνών: Ἡ περιοχή Ἀμπελοκήπων, παρμένη ἀπὸ τῆς λεωφόρου Κηφισίας. Στὸ κέντρο διακρίνεται ἡ κατάφυτη κυκλική «νησίς» (Ρόν-Πουάν), ὅπου διασταυρῶνται αἱ λεωφόροι Κηφισίας, Ἀλεξάνδρας καὶ Βασιλίσσης Σοφίας. Στὴν πρώτη σειρά τῶν κτιρίων (ἐξ ἄριστεράν) ἡ νεόδμητος Ἰατρίοθεκη τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης, τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον, τὸ Νοσοκομεῖον Ἀναπήρων, τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον καὶ ἡ ἐξέδρα τοῦ γηπέδου τοῦ «Παναθηναϊκοῦ». Διακρίνεται ἐπίσης ἡ ἀνετηρία τῶν «Τρόλλευ-Μπάς». Στὸ βάθος, στὴν κορυφὴ τοῦ Λυκαβηττοῦ, ξεχωρίζει τὸ λευκὸ καὶ γραφικὸ ἐκκλησάκι τοῦ Ἀγ-Γιώργη

Φωτ. ΣΠ. ΜΕΛΕΤΖΗ

Από τις εξαιρετικές ταινίες που θα δούμε τόν Χειμώνα...

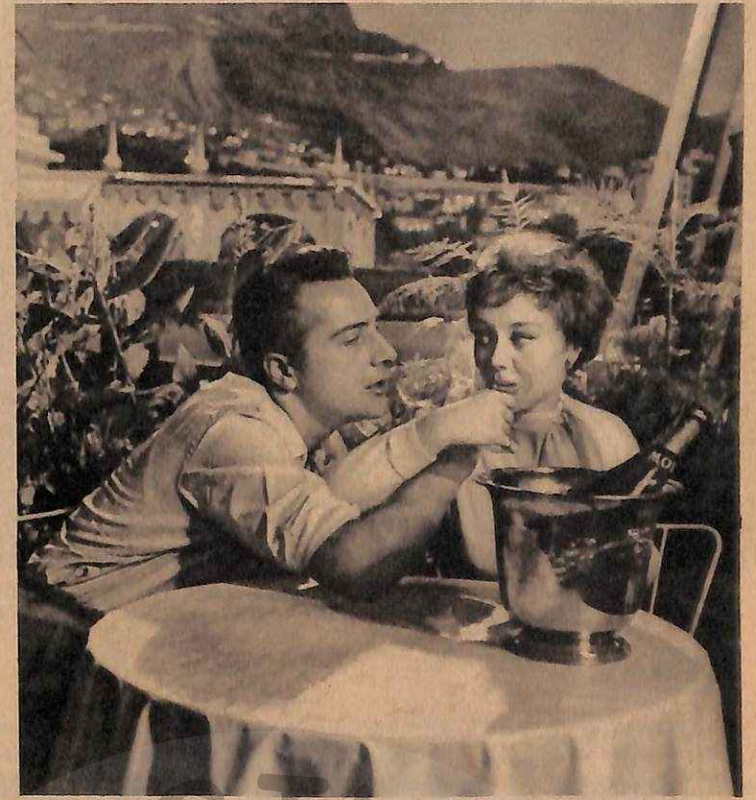
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΝΑ ΦΙΛΙ

(ΕΡΩΤΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ ΣΕ ΔΩΔΕΚΑ ΕΙΚΟΝΕΣ)

1 «ΕΙΣ ΥΓΕΙΑΝ!» ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΑ ΒΛΕΜΜΑ: Η ΠΡΩΤΗ ΚΡΟΥΣΙ

2 ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΔΕΝ ΠΕΙΡΑΖΕΙ, ΟΤΑΝ ΔΥΟ ΦΙΛΟΙ ΤΟ ΠΙΝΟΥΝ ΚΟΝΤΑ-ΚΟΝΤΑ

Ο Ροσσάνο Μπράτσι είναι παλιός και δοκιμασμένος «έρστης» του ταλικού κινηματογράφου. Άλλά, έπρεπε να φτάσει τα τριανταοχτώ του χρόνια και να παίξει στην ταινία «Καλοκαιριότητα Τρέλλα», μαζί με την Κάθριν Χέμπορν, για να τοποθετηθεί στο πάνθεον των μεγάλων εραστών της Ευρώπης — δίπλα στον Σάρλ Μπουαγιέ, τον Ζαν Γκαμπέν και τον Ροδόλφο Βαλεντίνο. Αντίθετα με τους Αμερικανούς εραστές που εμφανίζονται κουρασμένοι, άτιμέλητοι, σκληροί, ο Ροσσάνο Μπράτσι δημιουργεί έναν τύπο γλυκομίλητου, λεπτού και, πρὸ πάντων, πολύπειρου Δόν Ζουάν που προχωρεί στον σκοπό του με σύνεσι και σταθερότητα.

Τώρα παίζει στην ταινία «Όλα ανήκουν στον χαμένο», με συμπρωταγωνίστρια την αγγλίδα Γκλύνις Τζόνς. Σε ένα διάλειμμα του γυρίσματος, πήρε τη σαγηνευτική συνάδελφό του, της πρόσφερε σαμπάνια και τη ρώτησε τί θα έκανε αν προσπαθούσε να τη φιλήσει. Το αποτέλεσμα είναι ένα υψηλό μάθημα ερωτικής τέχνης - απὸς υπερνικάται η αντίστασις ενός κοριτσιού - και μήνυμα παρηγορίας διὰ τοὺς ἄγοντας τὴν τετάρτην δεκαετίαν τοῦ βίου των...

Ἀποκλειστικότης
CAMERA PRESS - ΕΙΚΟΝΩΝ

3 ΤΟ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΟ ΠΟΤΗΡΙ ΚΑΙ Η ΦΛΟΓΕΡΗ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΡΟССΑΝΟ ΣΜΙΓΟΥΝΕ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΤΗΣ ΓΚΛΥΝΙΣ

ΜΑΡΣΕΛΙΝΟ, ΨΩΜΙ και ΚΡΑΣΙ

<MARCELLINO PAN Y VINO>

ΠΑΜΠΛΙΤΟ ΚΑΛΒΟ • ΡΑΦΑΕΛ ΡΙΒΕΛΛΕΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΩΝ (διὰ τὴν ταινία καὶ τὸν πρωταγωνιστή)

★ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΡΟΛΙΝΟ ★ ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΜΑΔΡΙΤΗΣ ★

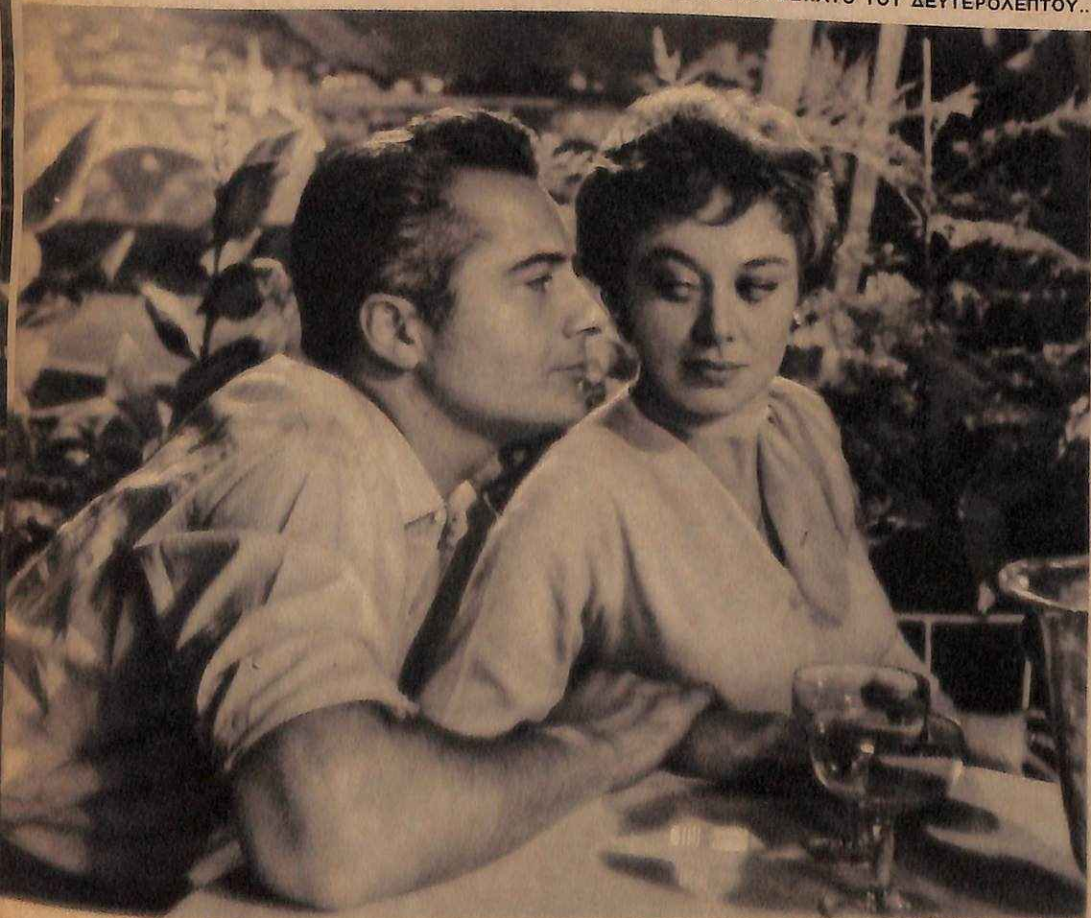
Σκηνοθεσία: ΛΑΝΤΙΣΛΑΟ ΒΑΪΝΤΑ

4 ΔΡΑΣΙΣ ΑΝΙΧΝΕΥΤΩΝ —ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΗΣ ΕΦΟΡΜΗΣΕΩΣ: Ο ΡΟΣΣΑΝΟ, ΜΕ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΒΡΟΤΗΤΑ, ΦΕΡΝΕΙ ΜΕ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙ ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΑ ΤΗΣ ΓΚΛΥΝΙΣ ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ ΤΟΥ

ΕΝΑ ΦΙΛΙ

7 ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΕΛΕΟΣ ΤΟΥ. ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΛΑΜΠΟΥΝ ΟΛΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΑΛΛΑ Η ΤΕΧΝΗ ΑΠΑΙΤΕΙ ΝΑ ΒΡΗΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΣΤΙΓΜΗ. ΕΝΑ ΔΕΚΑΤΟ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΟΥ...

5 ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ: Η ΓΚΛΥΝΙΣ ΤΖΩΝΣ ΤΟ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΗΣΗ ΤΟ ΧΕΡΙ ΚΑΙ ΝΑ ΚΗ ΚΡΙΣΙ, ΑΥΤΟ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΜΟΙΡΑΙΟ ΣΦΑΛΜΑ... ΦΙΛΗΣΗ ΤΑ ΑΚΡΟΔΑΚΤΥΛΑ ΤΗΣ. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑ

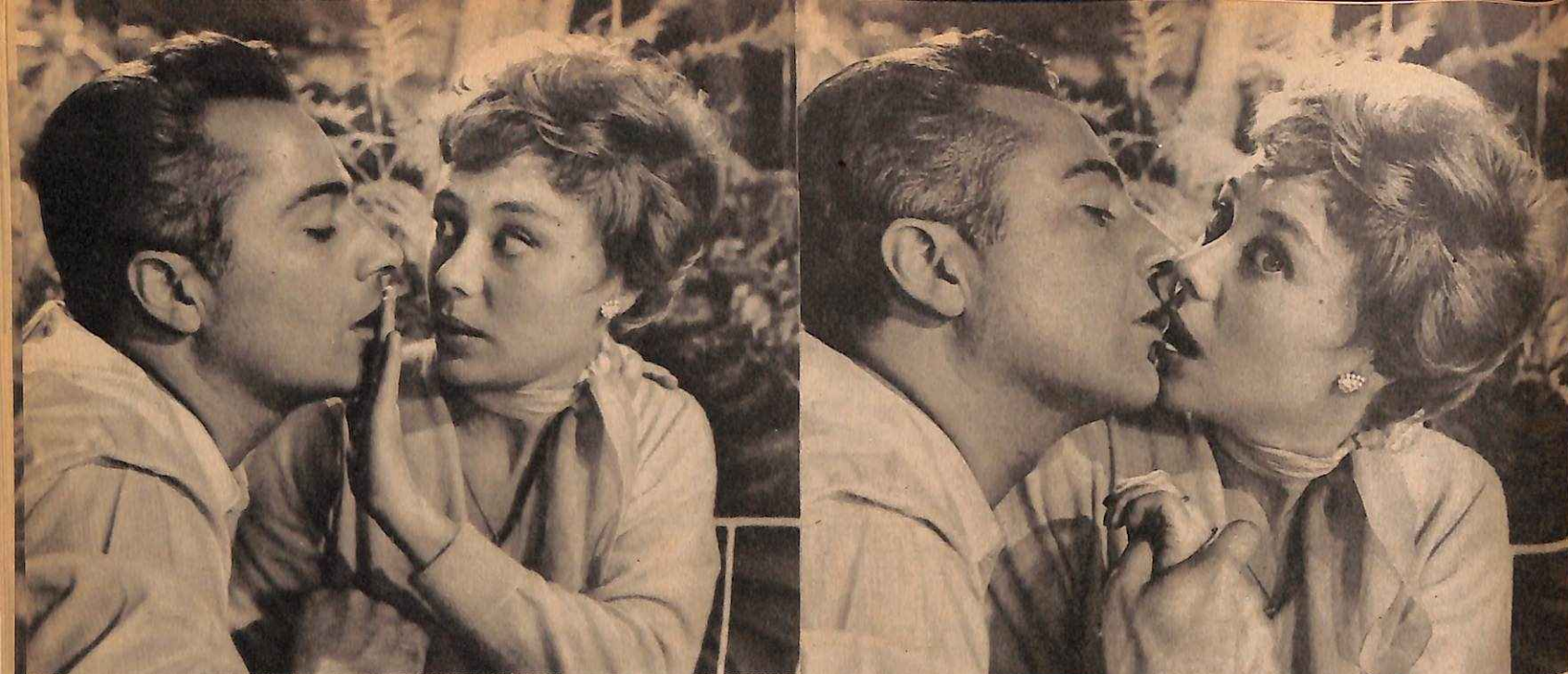
8 Ο ΚΛΟΙΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΟΛΟΕΝΑ ΣΤΕΝΩΤΕΡΟΣ. ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΤΟΥ ΑΓΓΙΖΟΥΝ ΑΝΕΠΑΙΣΘΗΤΑ ΤΑ ΜΑΓΟΥ-ΛΑ ΤΗΣ. ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΡΥΦΕΡΑ —ΚΑΙ ΑΣΑΛΙΝΑ. Η ΕΚΠΛΗΞΙ ΤΗΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΠΩΣ ΑΡΓΑ...

6 Ο ΡΟΣΣΑΝΟ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΕΠΙΤΕΘΗ ΣΤΗ ΛΕΙΑ ΤΟΥ. ΕΝΩ ΤΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΤΟΥ ΧΕΡΙ ΓΛΙΣΤΡΑΕΙ ΣΤΟΝ ΩΜΟ ΤΗΣ, ΜΕ ΤΟ ΔΕΞΙ ΤΗΝ ΚΑΘΗΣΥΧΑΖΕΙ: «ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙΠΟΤΑ, ΓΚΛΥΝΙΣ...»

9 ΤΙ ΣΚΕΦΕΙΣ ΝΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΑΣΤΙΣΜΕΝΟ ΜΥΑΛΟΥΔΑΚΙ ΤΗΣ ΓΚΛΥΝΙΣ;... ΣΤΟ ΜΕΤΑ-ΕΥ Ο ΡΟΣΣΑΝΟ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΑΝΕΠΗΡΕΑΣΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΟ ΣΚΟΠΟ ΤΟΥ

10 ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΑΝΑΛΑΜΠΗ. Η ΚΟΠΕΛΛΑ ΔΕΝ ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΑΠΟΛΥΤΑ...

11 ...ΑΛΛΑ ΕΝΑ ΑΒΟΥΛΟ, ΕΥΘΡΑΥΣΤΟ ΧΕΡΑΚΙ ΔΕΝ ΑΠΟΤΡΕΠΕΙ ΤΙΠΟΤΕ...

Τὸ Δημοψήφισμα τῶν ἀναγνωστῶν μας

Τὸ ἐξώφυλλο

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Τὸ πολιτικὸ ρεπορτάζ

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Τὰ ἐπιστημονικὰ ἄρθρα

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

Γενικὰ οἱ μεταφράσεις

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Τὰ «πορτραῖτα»

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

Τὸ ἐπίκαιρο φωτογραφικὸ ρεπορτάζ

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Ὁ «Γύρος τοῦ κόσμου σὲ 7 ἡμέρες»

(ΚΑΛΟΣ - ΜΕΤΡΙΟΣ - ΚΑΚΟΣ)

Τὸ ἱστορικὸ μυθιστόρημα

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Τὸ ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα

(ΚΑΛΟ - ΜΕΤΡΙΟ - ΚΑΚΟ)

Οἱ φωτογραφίες τῶν θεατρικῶν παραστάσεων

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Ἡ στήλη τοῦ κινηματογράφου

(ΚΑΛΗ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΗ)

ΟΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ σελίδα τῆς μόδας

(ΚΑΛΗ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΗ)

Ἡ ἀθλητικὴ σελίδα

(ΚΑΛΗ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΗ)

Τὰ «Ἐδῶ κι' Ἐκεῖ»

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

Οἱ γελοιογραφίες καὶ τὰ ἀνέκδοτα

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Οἱ σελίδες τῶν διαφημίσεων

(ΚΑΛΕΣ - ΜΕΤΡΙΕΣ - ΚΑΚΕΣ)

Οἱ πνευματικὲς ἀσκήσεις, τὰ παιχνίδια παρατηρήσεων, οἱ γρίφοι κλπ.

(ΚΑΛΑ - ΜΕΤΡΙΑ - ΚΑΚΑ)

ΦΙΛΟΔΟΞΟΥΝ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ
ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΤΥΠΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ο ΥΠ' ΑΡ. «ΕΝΑ» ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΩΝ
ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἡ κρίσις του εἶναι

ὁ πολυτιμότερος βοηθός μας

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΓΕΝΙΚΕΣ
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Πῶς σὰς φαίνεται ἡ κατανομή τῆς ὕλης;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:

Σὰς ἀρέσουν οἱ φωτογραφίες;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:

Τί ὑποδεικνύετε γιὰ τὴ βελτίωσι τοῦ περιοδικοῦ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ:

Γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσετε συμπληρώσατε τὸ ἀκόλουθο ἐρωτηματολόγιο — αὐτὸ εἶναι ἡ πιὸ ἀποτελεσματικὴ συνεργασία

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΣΤΕ ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΣΑΣ

Ὄνοματεπώνυμον ἀναγνώστου

Διεύθυνσις κατοικίας

Ἐπάγγελμα

Ἀποστέilate τὶς ἀπαντήσεις εἰς τὴν διεύθυνσιν «ΕΙΚΟΝΕΣ»
Σωκράτους 57 — Ἀθῆναι

Καταστήματα — Κολοσσοί

60
ΧΡΟΝΙΑ

κλείνουν ακριβώς, από τότε που ιδρύθη ένα από τα μεγαλύτερα εμπορικά καταστήματα των Αθηνών, το οποίο εφήρμοσε στον τόπο μας, το σύστημα, που από χρόνια τώρα έτεθη σε εφαρμογή στις μεγαλύτερες Ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και που πραγματικά εξυπηρετεί το αγοραστικό κοινό.

Πρόκειται για τα Καταστήματα—Κολοσσοί, τα οποία, στην εποχή που η βιομηχανία εξασφαλίζει την μαζική παραγωγή των αγαθών, επιτυγχάνουν την μαζική κατανάλωση, συγκεντρώνοντας σ' αυτά διτιμήματα χρειάζεται ο άνθρωπος, πέρα από την εξυπηρέτησή του στομάχου του. Και πρέπει να δηλωθεί ότι η προτίμησή του κοινού, προς τα Καταστήματα—Κολοσσοί, είναι καταπληκτική και η εμπιστοσύνη με την οποία τα περιβάλλουν, αξιόλογη. Διότι και ο πλούτος των εμπορευμάτων δίνει την δυνατότητα για την ικανοποίηση κάθε γούστου, αλλά και οι τιμές είναι, συγκρινόμενες με τις τιμές των καταστημάτων που πωλούν είδη μίας κατηγορίας, πολύ μικρότερες, χάρις στη μαζική κατανάλωση.

Θά άντελλήθησαν οι άναγνώσται ασφαλώς ότι πρόκειται για τα μεγάλα καταστήματα «ΔΡΑ ΓΩΝΑΣ» Α. Ε., τα οποία έχουν

εξυπηρετήσει μέχρι σήμερα δέκα πέντε εκατομμύρια πελάτες! δυο φορές όσος ο πληθυσμός της Ελλάδας.

Ο αστρονομικός αυτός αριθμός, πείθει τον καθένα πόσο μεγάλη είναι η επιτυχία των Καταστημάτων—Κολοσσοί, αλλά και μία επίσκεψη ακόμη περισσότερο, όταν στους έξι όρόφους των καταστημάτων Δραγώνα υπάρχουν οιαδήποτε ώρα της λειτουργίας των περισσότεροι από 500 πελάται. Μη νομισθί όμως ότι οι πεντακόσιοι περίπου πελάτες, που ψωνίζουν κάθε ώρα από τα καταστήματα Δραγώνα, δεν εξυπηρετούνται και περιμένουν στην ουρά, ώσπου να πάρουν σειρά. Τουναντίον! εκατόν εξήντα πωλητάι και πωλήτριες, προθυμότεροι και από την... προθυμία, θά σας περιποιηθούν με το παραπάνω και έχουν ιώβαιο υπομονή για να ικανοποιήσουν και τον πιο απαιτητικό και δύσκολο πελάτη. Έκτός από την προθυμία, οι εκατόν εξήντα πωλητάι και πωλήτριες των καταστημάτων Δραγώνα διακρίνονται και για την ευγένειά τους, που ως τώρα την διεκδικούσαν μονοπωλιακά οι Γαλλιδούλες.

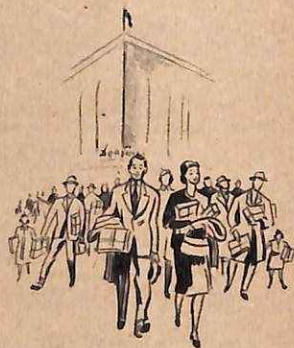
Τέσσερα άσανσέρ, δυνάμει 30 ατόμων, ανεβοκατεβαίνουν στους έξι όρόφους και σας μεταφέρουν στα διάφορα τμήματα, που θέλετε. Υπάρχουν πραγματικοί παράδεισοι: Για τους άνδρες, για τις γυναίκες και ο παράδεισος του Ντίσνεϋ για τα παιδιά. Η Αυτό του Μεγαλειότητος το Παιδί, έχει ομολογουμένως την πρόπουσα θέσι στα καταστήματα Δραγώνα. Τα καλύτερα παιχνίδια από αυτά που βοηθούν και στη μόρφωση του παιδιού, τα ωραιότερα παιδικά κοστούμια, όλα διαλεγμένα κι' όμορφα, που βάζουν σε πειρασμό και τους μεγάλους, είναι συγκεντρωμένα στο παιδικό τμήμα.

Πέρα από τα είδη ενδύσεως και υποδήσεως, τα καταστήματα Δραγώνα διαθέτουν και ό,τι χρειάζεται ένα σπίτι για να συμπληρώσει την ανθρώπινη εδύχια. Ψαλικά, πορσελάνες, οικιακά σκεύη, ηλεκτρικά και μη, είδη ταξιδίου και εκδρομών, λευκά είδη, κουβέρτες και κάθε τί, που διατίθενται οι μεγαλύτερες αγορές του κόσμου. Παράδεισος στην κυριολεξία! "Ας σημειωθεί ότι τα κατα-

στήματα Δραγώνα, σας παρέχουν το δικαίωμα αλλαγής ή επιστροφής των εμπορευμάτων σας. Και κάτι ακόμη: Σας τα στέλνουν σπίτι σας!

Είναι κατά γενική ομολογία εξυπηρετικώτατο το σύστημα που εφαρμόζουν τα καταστήματα Δραγώνα. Με το ίδιο σύστημα λειτουργούν στις Βρυξέλλες το «Bon Marché» και «Innovation», στο Παρίσι το «Printemps» και το «Galeries Lafayette», στη Ν. Υόρκη το «Macy's», εις το Λονδίνο το «Harrod's», στο Μιλάνο το «Rinascimento» κλπ. Στην εποχή μας, που όλοι έχουμε μεταβληθί σε νευρόσπαστα, είναι σημαντική υπόθεση το να απαλασσόμεθα από τις όρθοστασίες και τις πολύωρες αναζητήσεις του είδους, που θέλουμε στα διάφορα καταστήματα. Και όταν πρόκειται για γυναίκα, να... εκστρατεύη κάθε απόγευμα στα μαγαζιά για να βρή στο ένα το καινούργιο φόρεμά της, στο άλλο τη φόδρα, στο τρίτο τις κάλτσες και τα λοιπά εξαρτήματα της αμφιέσεώς της. Στα καταστήματα Δραγώνα, υπάρχουν τα πάντα και δεν χρειάζεται παρά να πάρετε το άσανσέρ και να πάτε στο τμήμα που θέλετε και εκεί θά βρήτε ασφαλώς ό,τι ζητάτε, σε πολλά σχέδια, σε άριστη ποιότητα και σε τιμές χαμηλές.

Καθρέπτη της επιτυχίας στην Ελλάδα του συστήματος εξυπηρετήσεως του κοινού, που εφαρμόζουν τα καταστήματα Δραγώνα, αποτελούν τα στοιχεία της στατιστικής, τα οποία σε χονδρές γραμμές είναι τα εξής:

Το 1938 εξυπηρετήθησαν 207.985 πελάτες, το 1952 έψωνισαν 439.603. Το 1953 573.815, το 1954 663.934, και έφετος υπολογίζεται ο αριθμός των πελατών να περάσει τις 800.000.

Τόν περασμένο χρόνο, τα καταστήματα Δραγώνα επώλησαν εκατόν είκοσι χιλιάδες ζευγάρια παπούτσια και παντόφλες, διακόσιες δύο χιλιάδες πήχεις ανδρικά και γυναικεία υφάσματα, τριάντα χιλιάδες υποκάμισα ανδρικά και χιλιάδες μετρούνται τα άλλα δευτε-

παιδικά και σε εκατοντάδες χιλιάδες μετρούνται τα άλλα δευτερεύοντα είδη που διετεθήσαν.

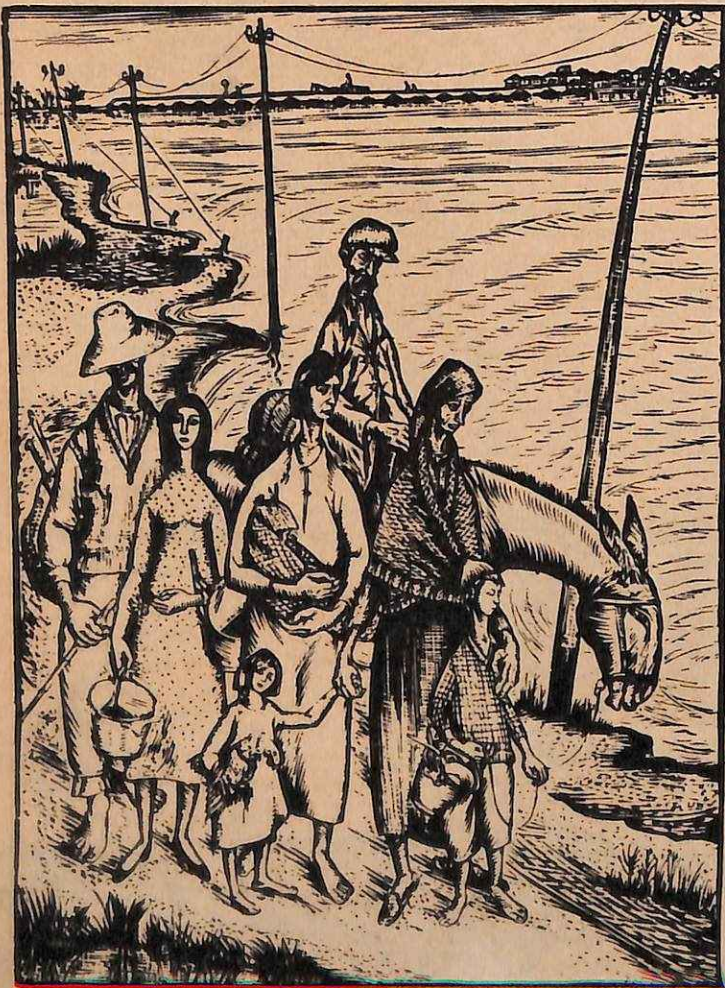
Τόν ίδιο χρόνο εισέπραξε το Κράτος από τα ίδια καταστήματα και μόνον από άμέσους φόρους, το ποσόν του ενός δισεκατομμυρίου εξακοσίων πενήκοντα εκατομμυρίων παλαιών δραχμών (1.650.000.000) ήτοι το ένα χιλιοστόν όλων των άμέσων εσόδων του Έλληνικού Κράτους Χωριστά τί ποσά έπληρώθησαν στο ΙΚΑ, στα διάφορα Ταμεία, στα Τελωνεία και σε παντοειδείς εισφορές.

Κι' όλος αυτός ο χορός των εκατομμυρίων αποδεικνύει περίτρανα πόσο μεγάλη είναι η εξυπηρέτησι που παρέχουν τα καταστήματα Δραγώνα στο κοινό, αλλά και πόσο το Κοινό άντελλει το συμφέρον του. ΕΞ—ΥΠ

Αυτήν την πινακίδα συνήντησε πρό ολίγων ημερών μέλος εκδρομής που ταξίδευε στην κυρία άρτηρία Θεσών - Λειβαδιάς. Έσταμάτησε το αυτοκίνητο και κατέβηκε για να την φωτογραφίση σαν περίεργο δείγμα της ελληνικής στοργής προς τα δένδρα: «Όπου υπάρχουν δένδρα, δεν είδα πινακίδες, μάς ανέφερε. Έκει που την έχουν στήσει, δυο χιλιόμετρα από την Λειβαδιά, πριν από ένα έκκλησάκι, απλώνεται ένας απογυμνωμένος κάμπος με ένα δένδρο, το πολύ, κάθε χιλιόμετρο... Θά ήταν πιο σωστό αν έγραφε: «Προστατεύετε ΤΟ δένδρο...»

φωτ. ΑΝΝΑΣ ΚΟΝΤΟΥ

«ΟΙ ΚΕΡΑΜΙΔΑΔΕΣ»: Μία ξυλογραφία της γνωστής χαράκτριας Βάσως Κατράκη, που εκθέτει 35 έργα της στην αίθουσα «Ζαχαρίου». Η καλλιτέχνης παρουσιάζει στο έργο της ρεαλιστικά μία οικογένεια νομάδων κεραμιδάδων, που κυρίζουν με τα σύγγρα τους από χωριό σε χωριό και κάνουν κεραμίδια επί τόπου για τις ανάγκες των χωρικών.

ΤΙ ΛΕΝΕ

«Αν φοβάστε την μοναξιά, μην παντρευτείτε ποτέ.
(Αντον Τσέχωφ)

«Όλοι οι άνθρωποι είναι γεννημένοι ελεύθεροι και... Άνιστοι.
(Γκράντ Άλλεν)

Οι γυναίκες άφοσιώνονται στο Θεό όταν ο Διάβολος τις βαρεθεί.
(Σοφία Άρνολν)

Καλύτερα να δίνεις παρά να δανείζεις και θα σου κοστίσει περίπου το ίδιο.
(Φίλιπ Γκίμπς)

Σ' ένα γεύμα, δεν έχει τόσο σημασία αυτό που είναι πάνω στο τραπέζι όσο αυτό που είναι στις καρδιές.
(Ουίλλιαμ Γκίλμπερτ)

● Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ συχνά μιλούσε για τις σκέψεις που έκανε μέσα στον κήπο του. Οι περιγραφές του ήταν τόσο ζωηρές που οι μαθητές του είχαν δημιουργήσει στην φαντασία τους την εικόνα ενός απέραντου κήπου με αιωνόβια δέντρα και άβυσσους πρασιναδές και λουλουδιών. Μία βραδυά αποφάσισαν λοιπόν να τον επισκεφθούν και τον βρήκαν σε μία στενή αυλή, χωρίς ούτε ένα δένδρο, με τοίχους γύρω-γύρω.
—Μά τι μικρός ποτ είναι ο κήπος σας! φώναξε ένας μαθητής κατάπληκτος.
—Ναί, χαμογέλασε ο καθηγητής δείχνοντας τον ούρανο που έλαμπε από μυριάδες άστρα. Ναί, αλλά κυτάξτε ύψος που το έχει!

● ΣΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟ ΠΕΔΕΜΟΝΤΙΟ, οι γιατροί άνοιξαν το στομάχι της Άντολώρας Καρμουνέλλι, 42, σιζύγου έως αγρότου και έβγαλαν από μέσα τα κλειδιά των συρταριών όπου φύλαγε το ζεύγος τις οικονομίες του. Η Άντολώρα (επώνυμη) σημαίνει το δνομά της!) τα είχε καταπιεί για να εμποδίσει τον άνδρα της να τις ξοδέψει!

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

...Μόνη λύσις... Έάν οι Άθηναίοι θέλουν πραγματικά να εμποδίσουν το έτησιον εγκλημα της κοπής των ελάτων, δεν έχουν παρά να αποφασίσουν να μην αγοράσουν απολύτως κανένα φρεσκοκομμένο έλατο. Έφ' όσον υπάρχει ζήτησις, πάντοτε θα γίνεται αυτός ο τραυματισμός των ολίγων ελληνικών δασών. Τα ψεύτικα δενδράκια καλοστολισμένα είναι έξ' ισου ώραία... Πλησιάζουν οι γιορτές. Θυμηθήκατε τα Κρίσματα Κάρντς, τα δώρα; Όπου νάναι θα σάς έλθω το χαρτονάκι από το εξωτερικό και θα σάς στείλω στα χαρτοπωλεία. Για όσους βαριούνται την άλληλογραφία ή δεν θέλουν να γράψουν τίποτε άλλο παρά μία διεύθυνσι και το όνομά τους, ή εφεύρεσις είναι σωτηρία... ή Τί πρόοδος! Τα ταχυδρομεία της Κούδας θα κυκλοφορήσουν τα πρώτα άρωματικά γραμματόσημα. Μεσα στην κόλλα θα προστεθή απόσταγμα από διάφορα φυτά άρωματικά. Αυτό προς τιμήν των εκατό χρόνων που κλείνει το πρώτο Ισπανικό άποικιακό γραμματόσημο που κυκλοφόρησε από την Κούδα... ή Παράξενες οικογένειες. Ο βασιλεύς Ίδρις της Λιβύης αντιμετώπιζε ένα μοναδικό οικογενειακό πρόβλημα. Έξι-επτά πέντε χρονών απέφασσε να πάρη δεύτερα σύζυγο διά ν' αποκτήσῃ κληρονομία. Και τον περασμένο Σεπτέμβριο του άνηγγέλλη ότι και ή ύπ' αριθμόν 1 σύζυγός του και ή ύπ' αριθμόν 2, άναμένουν συγχρόνως τέκνα... Όποιο αγόρι γεννηθή πρώτο, θα κληρονομήσει τον θρόνο... ή Κ ά π ω ς κ ο υ ρ α σ μ έ ν ο ι από τα έρωτικά δάσκαλα της Μαργαρίτας, όσοι ενδιαφέρονται για πρίγκιπες και πριγκίπισσες, έχουν στρέψει την προσοχή τους προς την χαριτωμένη πριγκίπισσα Άλεξάνδρα, κόρη της πριγκίπισσας Μαρίνας της Ελλάδος. Η Άλεξάνδρα γεννήθηκε στις 25 Δεκεμβρίου 1936, κλείνει δηλαδή σε λίγες ημέρες τα 19... ή Ό δ η μ ο φ ι λ έ σ τ ε ρ ο ς άνθρωπος της Αμερικής είναι αυτές τις μέρες ο δόκτωρ Ζόζεφ Χίρς, καθηγητής της Προληπτικής Ιατρικής του πανεπιστημίου Άλμπερτ Άϊνστάιν. Άνηγγειλεν επίσημως ότι πιστεύει ότι ένα κοτέλι ή ένα οινόπνευματόδες ποτό πρό του γεύματος θεραπεύει την νευρικήτητα και βοηθεί την πέψι, έχει δε καλή επίδρασι στην υγεία του κάθε ατόμου... Α κ ρ ι β ό π ι ά τ ο ! 50 δολάρια ή χίλιες πεντακάσιες δραχμές το πιάτο ή τη θέσι στο γεύμα θα πληρώσουν όσοι θέλουν να παρευρεθούν στην φιλανθρωπική έορτή ύπέρ του ταμείου των ήθσσιων, στη Νέα Υόρκη φυσικά. Το φαγητό, το όποιον θα ~~σεβασθεί~~ *σεβασθεί*, *ίσως να μην είναι* σπουδαίο, τα νούμερα όμως!... Χορευτικό ντυμέτο Μαίριλιν Μονρόε - Μάρλον Μπράντο, ταχυδακτυλουργία από τον Όρσον Ουέλλες, άνάγνωσι ποιημάτων, ελαφρώς... σόκιν, λέει το πρόγραμμα, από τον Τέννεσον Γουίλλιαμς και παθητικά τραγουδία από την Άννα Μανιάνι... ή Σκράμπλ... Το νέο παιγνίδι που ξεκίνησε από την Αμερική και κατέκτησε την Εύρώπη, είναι ένα είδος σασουρόλεξου με πόνια που παίζεται από 2-3 ή 4 παίκτες και που είναι συγχρόνως συναρπαστικό και μορφωτικό. ή Σ τ α γ ό ν ε ς έ ρ ω τ ι κ ή ς σ ο φ ι α ς ! «Ένας άνδρας παντρεύεται μία γυναίκα για να ξεφύγει από πολλές και ύστερα κυνηγά πολλές για να ξεχάσει πως είναι παντρεμένος με μία». «Οι γυναίκες θυμούνται το πρώτο φιλι την έποχή που οι άνδρες έχουν ξεχάσει και το τελευταίο...».

444

ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ

● ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΩΣ θα δρέξη, λέει ο περιηγητής σ' ένα γέρο κάου-μπού, που του γεμίζει δεκνίη τ' αυτοκίνητό του σε μία άγονη έρημο του Φάρ Ουέστ.

—Μακάρι, άναστενάζει ο γέρος. Και προσθέτει: —Όχι για μένα ξέρετε. Για τον γιγόνό μου. Έγώ έχω δει βροχή.

● ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ που γνωρίζουμε κάποιον, δοκιμάζουμε άσυναίσθητα την ανάγκη να δημιουργήσουμε μία καινούργια εικόνα, μία καινούργια έκδοσι του εαυτού μας για την αποκλειστική χρήση της καινούργιας μας γνωριμίας. Για χατήρι της, έχουμε την διάθεσι - και, συχνά, το κατορθώνουμε - να ξαναφτιάξουμε τη ζωή μας από την αρχή.

Ένας πάστορ προσπάθησε να προτρέψει τους άμαρτωλούς εις μετάνοιαν και να τους πείση ότι δεν έπρεπε ποτέ να απελπίζονται.
—Άλλωστε, κανείς μας δεν είναι τέλειος, έλεγε. Όλοι άπλώς προσπαθούμε...
Και ρώτησε:
—Έχει ποτέ, κανείς από σάς, άκούσει πως υπάρχει και αυτό το φαινόμενο, δ' άπόλυτα τέλειος άνθρωπος; Ένας κοντούλης, μαζεμένος άνθρωπος σήκωσε το χέρι του, και ο πάστορ τον κύταξε με άπορία:
—Να πιστέψωμε ότι έσείς γνωρίζατε κάποιον δ' όποιος ήτο τέλειος;
—Μάλιστα, είπε ο άνθρωπάκος.
—Άνδρας ή γυναίκα;
—Ήταν ο τελειότερος άνδρας που έζησε ποτέ σ' αυτόν τον κόσμο!
—Και ποιος ήταν αυτός;
—Ο πρώτος άνδρας της γυναίκας μου!

ΝΑ ΣΑΣ ΠΑΡ, Ν. ΝΗΛΑΙΤ... ΔΕΝ ΣΕΡΩ... ΕΧΟΜΕ ΠΟΛΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΚΑΙ Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΣΩΗ...

ΠΡΕΠΕΙ, ΤΟΤΕ, ΝΑ ΣΑΣ ΠΑΡ ΠΕΡΙΠΑΤΟ ΜΕ ΤΟ ΚΟΤΤΕΡΟ ΜΟΥ... ΘΑ ΞΕΚΟΥΡΑΣΗΤΕ... ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗ Η ΟΛΟΔΡΟΣΗ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ.

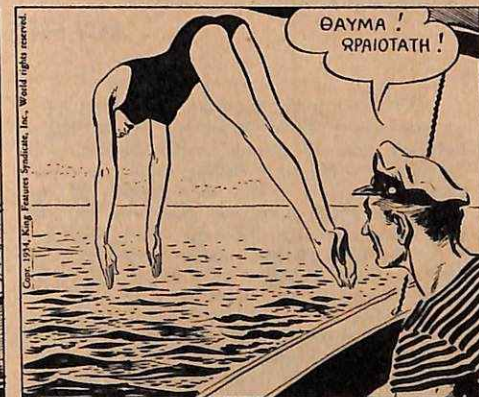

ΕΠΙΤΥΧΙΑ, ΦΛΟΡΑ! Η ΠΕΪΓΚΑΝ ΛΗ ΔΕΧΘΗΚΕ ΝΑ ΠΑΜΕ ΕΝΑΝ ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΠΕΡΙΠΑΤΟ... ΤΩΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΑΝΕΙΣΘΕ ΕΝΑ ΚΟΤΤΕΡΟ.

ΤΙΜΗ ΜΟΥ ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΚΛΕΨΑ, ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΓΙΑ ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ, ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΥΝΤΙΟ, ΜΙΣΕ ΛΗ!

ΕΙΝΑΙ ΔΥΣΚΟΛΟ ΝΑ ΑΡΝΗΘΗ ΚΑΝΕΙΣ ΤΟΣΟ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΗ!

ΘΑΥΜΑ! ΡΡΑΙΟΤΑΤΗ!

ΚΑΙ, ΚΑΘΩΣ Ο ΗΛΙΟΣ ΒΥΘΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΕΙΡΗΝΙΚΟ... ΜΟΥ ΘΥΜΙΣΕΣ ΤΙΣ ΧΑΡΕΣ ΤΗΣ ΣΩΗΣ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΞΕΧΑΣΕΙ, ΜΠΑΥΡΟΝ... ΓΑΥΚΕΙΑ ΜΟΥ ΠΕΪΓΚΑΝ...

ΜΙΑ ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΥ ΜΑΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ: Η όμορφη στάρ Πέγκαν Λη, είναι διάσημη αλλά δεν παύει να είναι γυναίκα και έχει πέσει, κατά τα φαινόμενα, στα δίχτυα ενός παλιού γόητος του κινηματογράφου, του Μπάυρον Ντηλάιτ, ο οποίος διατηρεί ακόμη, παρά τα γκρίζα μαλλιά του ή ίσως ακριβώς γι' αυτά, την γοητεία που έκανε θραύσι πριν από καμμιά εικοσαριά χρόνια. Σήμερα, λησμονημένος πιά απ' όλους, με μόνη συντροφιά την πιστή του γραμματέα Φλόρα, ο Μπάυρον Ντηλάιτ δεν εγκαταλείπει έν τούτοις τα μεγαλεπήβολα σχέδιά του για μία θριαμβευτική επανεμφάνισί του στην όθον. «Οι θαυμασταί μου ακόμη με θυμούνται, το κοινόν με θέλει» δια-

κηρύσσει, γιατί δεν παύει να λαβαίνει γράμματα θαυμασμού που του στέλνει, στην πραγματικότητα, ή πιστή κι' έρωτευμένη Φλόρα που τον λυπάται. Το μέσον του πάντα υπεραισιοδόξου Μπάυρον Ντηλάιτ θα είναι, αυτή τη φορά, ή Πέγκαν Λη την όποιαν συνήντησε μία μέρα στο γραφείο του παραγωγού κ. Ρένσω... Πιστεύει πως, με μία τέτοια σύζυγο, ή κινηματογραφική δόξα θα είναι πάλι δική του γιατί το κοινόν συμπαθεί τα ζεύγη της όθονης που είναι σύζυγοι και στην πραγματικότητα... Η Πέγκαν Λη είναι νέα και σχετικώς άπειρη. Δεν άποκλείεται να πέσει στην έπ' πόλιν παγίδα.

● ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ στη ζωή της, μία κυρία πηγαίνει να περάσει τις διακοπές στη θάλασσα. Κοντά στο ξενοδοχείο της βρίσκεται ένας φάρος.
—Τι ύπομνη που την έχουν αυτοί οι άνθρωποι! λέει τη δεύτερη μέρα. Τους παρακολούθησα χθές το δρόμο: συνεχώς ή τρικιμία τους έσθνηται το φώς κι' αυτοί, κάθε φορά, το ξανάναθαν.

● ΕΝΑΣ ΕΙΔΙΚΟΣ για τα ζήτήματα που άφορούν την νοτιο-άφρικανική ζούγκλα, διηγείται:
—Οι Μαλαίοι θεωρούν τις μαϊμούδες άπλως πονηρούς ανθρώπους. Κατά τη γνώμη τους, οι μαϊμούδες είναι σε θέσι να μιλούν περίφημα, αλλά, μπροστά στους ανθρώπους, σιωπούν μην τύχη και θεωρηθούν κι' αυτές άνθρωποι κι' αναγκαστούν να πληρώουν φόρους.

● ΜΠΑΜΠΑ! Γιατί ένας άνδρας δεν έχει το δικαίωμα να παντρευτεί πολλές γυναίκες μαζί;
—Γιατί, παιδί μου, ο νόμος προστατεύει εκείνους που δεν θα ήταν σε θέσι να προστατεύσουν οι ίδιοι τον εαυτό τους.

● ΥΠΑΡΧΕΙ, ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ των Ιπποδρομιών, περίπτωσις πέντε άλόγων που έβασαν όλα μαζί στο τέρμα; Η άπάντησις είναι όχι. Μία φορά μόνον, στα Άστλεϋ Στέπκς, στο Λιόν της Αγγλίας, το 1880, έβασαν μαζί ο Μαζούρκα, ή Ουόντερνικ Νάν και ο Σκομπέλλ, ενώ ο Κάμπερλαντ και ο Θώρ, με διαφορά κεφαλής, κέρδισαν μαζί την δεύτερη θέσι.

● Σ' ΕΝΑ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ κοντά στο Πόρτλαντ στην Αγγλία, υπάρχει ένας τάφος με πέντε επιγραφές:
—Άννα, πρώτη σύζυγος του Τζών Μπράουν.
—Μαρία, δεύτερη σύζυγος του Τζών Μπράουν.
—Ιωάννα, τρίτη σύζυγος του Τζών Μπράουν.
—Κλάρα, τετάρτη σύζυγος του Τζών Μπράουν.
—Τζών Μπράουν, έν ειρήνη... επί τέλους.

ΤΟ ΝΕΟ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΘΕΑΤΡΟ «Άκροπόλ» άρχισε τις παραστάσεις του με την έπιθεώρησι «Τζώνηδες και Κάου-Μπού» τών κ.κ. Γ. Άσσημακοπούλου, Β. Σπυροπούλου και Π. Παπαδούκα. Έπ' άνω, ή Πόπη Άλβα, ή Νανά Σκιαδά, ή Χρυσούλα Ζώκα και ή Ρένα Βλαχοπούλου στο θεαματικό «φινάλε» του έργου

ΕΜΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ Σ. KENYON

8

Αγαπητέ μου Χάμιλτον...
Ο σέρ Ούιλλιαμ γέλασε.
Τόξερα πώς δε θα το παραδεχόσουν. Κι όμως στο τελευταίο σου γράμμα πρόσεξα δύο ανρθογραφίες.
—'Αδύνατον, Χάμιλτον!
—Μάλιστα, Γκρεβίλ. Κράτησα μάλιστα σημείωση για να σε πειράξω.
—'Αν τόν πειράξετε, θα θυμώσω, είπε η Έμμα γελώντας.
—Τό ξέρω, τό ξέρω, αγαπητή μου, είπε ο σέρ Ούιλλιαμ.
Στράφηκε ξανά στόν Γκρεβίλ.
—Πές μου τώρα πώς πάει η γενική της μόρφωση;
Ο Γκρεβίλ στραβομουτσούνισσε.
—'Αν παραβλέψουμε τις ανρθογραφίες της, επέμεινε, έκανε πολλές προόδους, όπως θα διαπιστώσεις κι' ο ίδιος όταν κουβεντιάσεις μαζί της πάνω σε όποιο θέμα σ' ενδιαφέρει, ακόμα και πάνω στο αγαπημένο σου θέμα, τα ήφαιστειακά φαινόμενα. 'Αλήθεια, δε μου λές, πόσες φορές ανέβηκες ως τώρα στο Βελούβιο;
—Εικοσιδυό μέσα σε τέσσερα χρόνια, αποκρίθηκε ο σέρ Ούιλλιαμ κι' άρχισε να μιλά στόν Γκρεβίλ για την τελευταία σου συλλογή από ήφαιστειακά μεταλλεύματα.
'Απαρτήρητη, η Έμμα έφυγε άθόρυβα απ' το δωμάτιο και πήγε να δρθή τη μητέρα της στην κουζίνα.
—Μαμά, είπε, θέως κι' άνεψιός απ' την ίδια πάστα είναι. 'Ο ένας πιό παράξενος απ' τόν άλλο.

Ο Γκρεβίλ μπήκε όρμητικά στο σαλόνι όπου τον περίμενε η Έμμα. Μόλις τόν είδε, η Έμμα σκέφτηκε πώς θα έκαναν μεγάλη εντύπωση οι δύο τους στο θέατρο —έκείνος τόσο άριστοκριτικός και κομψός, η ίδια τόσο όμορφη με την καινούργια μαύρη μεταξωτή τουαλέττα που της είχε αγοράσει ο σέρ Ούιλλιαμ. «Μιά μικρή ένδειξη της εύνοιας μου για την εξαίρετη φιλοξενία σας», της είχε πη εύγελια.
Ο Γκρεβίλ κύτταζε τό ρολόγι.
—'Ακόμη ένα λεπτό και τ' άμάξι που παρήγγειλα θαή άρρήσει, είπε άνήσυχα.
—Περίμενε να περάσει πρώτα τό λεπτό κι' έπειτα έχεις όλον τόν καιρό για ν' άνησυχής, τόν πείραξε η Έμμα. Πιές ένα ποτηράκι κρασί, Γκρεβίλ, και δόσε μου κι' έμένα ένα.
Ο Γκρεβίλ δίστασε, αλλά γέμισε δύο ποτήρια με πορτό.
—Αυτό όμως, είπε αύστηρά, δεν πρέπει να γίνη συνήθεια.
—'Ασφαλώς όχι, αποκρίθηκε η Έμμα σοβαρά.
Ο Γκρεβίλ εξακολουθούσε πάντα να θεωρεί ανόημοστο για μιά κυρία να πίνη πορτό, αλλά μιά κι' ο σέρ Ούιλλιαμ είχε παρακαλέσει την Έμμα να τούς κάνει παρέα πίνοντας μαζί τους, είχε δεχτή, άπρόθυμα βέβαια, να μετριάση κάπως την αυστηρότά του πάνω σ' αυτό τό σημείο.
—Ο Χάμιλτον σε παραχαϊδεύει, είπε δίνοντας της τό ποτήρι.
—Μ' άρέσει να με παραχαϊδεύουν.
Οι μέρες κυλούσαν γρήγορα. Σε λίγο ο σέρ Ούιλλιαμ θα ξαναγύριζε στη Νέαπολη. 'Η Έμμα λυπότανε για την αναχώρησή του, όχι τόσο γιατί η ίδια διασκέδαζε με τη συντροφιά του, όσο γιατί η παρουσία του έκανε τόν Γκρεβίλ άλλον άνθρωπο.
—Ο Χάμιλτον μου φάνηκε κάπως εξαντλημένος τήν ώρα που έφυνε σήμερα τό πρωί, είπε σκεπτικός ο Γκρεβίλ. Νομίζω, αλήθεια, πώς κάνει μιά ζωή πολύ κουραστική για την ηλικία του.
—Πάντως σήμερα δεν πρόκειται να κουρασθή, είπε η Έμμα, αφού πήγε να περάσει τη μέρα του με τόν Βασιλιά.
—'Έχεις δίκιο. Ο Βασιλιάς μας είναι μετρημένος. Δεν είναι σαν τούς θεότρελλους γιουούς του.
—Είναι αλήθεια ο πρίγκιψ της Ουαλλίας τόσο θεότρελλος όσο λέει ο κόσμος;
Ο Γκρεβίλ ξανακύτταζε τό ρολόγι.
—Τ' άμάξι άρρήσε.
'Ακούμπησε τό ποτήρι του πάνω στο τραπέζι.
—Νά σου πώ κάτι, Έμμα; Δεν τ' άποφάσισα ακόμα άν θα σε πάω στο θέατρο ή όχι.
—'Α, μιά μου τό υποσχέθηκες, Γκρεβίλ.
—Σε μιά στιγμή αδυναμίας, ναι.
'Η Έμμα έκανε ένα χαριτωμένο μορφασμό.
—Και θαήχης τη σκληρότητα να παραβής τό λόγο σου;
—Παιδί που είσαι, Έμμα! είπε ο Γκρεβίλ χαμογελώντας με συγκατάθεση.
Τ' άμάξι άκούστηκε έξω από την έξορτα άκριβώς εκείνη τη στιγμή και η Έμμα έτρεξε να πάρη την κάπα της.
'Η αύλεια έκλεισε άογά —άργά στο τέλος της πρώτης πράξης και η Έμμα άοχισε να χειρο-

κροτή μ' ένθουσιασμό. Ο Γκρεβίλ τη λοξοκύταζε άποδοκιμαστικά.
—Πρόσεχε, Έμμα! Προκαλείς την προσοχή του κόσμου.
Οι θέσεις τους ήταν στη δεύτερη σειρά. 'Η Έμμα είχε έλπίσει πώς θα καθόταν σε θεωρείο —ο σέρ Ούιλλιαμ την πήγαινε πάντοτε σε θεωρείο— αλλά ο Γκρεβίλ είχε πη όχι, τό έξοδο ήταν μεγάλο. 'Η Έμμα κύτταζε με φθόνο τόν κόσμο που καθότανε στα θεωρεία.
—'Ελα θεέ μου! άναφώνησε.
—Τ' είναι πάλιν, Έμμα; Κάνε μου, σε παρακαλώ, τη χάρη να μη φωνάζης έτσι.
'Ενα πνιχτό γέλιο ξέφυγε απ' τα χείλη της Έμματος.
—Έμπλεξε και θα την πάθη άσχημα, μουρμούρισε.
—Πώς είπες;
—'Ακούς εκεί να μάς πη πώς θα περνούσε τη μέρα του με τό Βασιλιά! 'Ωραία δικαιολογία, μιά την αλήθεια!
Στό άμεταξύ, είχε δεί κι' ο Γκρεβίλ τόν σέρ Ούιλλιαμ και την κυρία που ήταν μαζί του σ' ένα από τα θεωρεία.
—Για δές την πώς καμαρώνει, ψιθύρισε η Έμμα. Τη γνωρίζεις, Γκρεβίλ;
—Μού είναι έντελώς άγνωστη, αποκρίθηκε ο Γκρεβίλ, κατάχλωμος. 'Όταν είας άντρας, στην ηλικία του Χάμιλτον, λή ψέματα έξ αίτίας μιάς γυναίκας, πρέπει να...
—Θεέ μου, γιατί θυμώσες έτσι, Γκρεβίλ;
Ο Γκρεβίλ σηκώθηκε άπότομα.
—Περίμενε εδώ, πρόσταξε και τράβηξε για τό θεωρείο του σέρ Ούιλλιαμ.
«Τώρα θ' άρχισή τό γλέντι», σκέφτηκε η Έμμα παρακολουθώντας με τό βλέμμα τόν Γκρεβίλ να μπαίνει στο θεωρείο. Για μιά στιγμή ο σέρ Ούιλλιαμ φάνηκε να τα έχασε, συνήρθε όμως γρήγορα κι' έκανε τις συστάσεις. Ο Γκρεβίλ υποκλίθηκε ψυχρά — η κυρία έκλινε χαριτωμένα τό κεφάλι. 'Ηταν κομψοτυμένη, κάθε άλλο παρά νέα, αλλά εύχάριστη στην εμφάνιση και ακόμα όμορφη. Ο Γκρεβίλ είπε δύο — τρείς εύγενικές κουβέντες και βγήκε απ' τό θεωρείο. «Τώρα να δούμε τί θα γίνη», σκέφτηκε η Έμμα.
Ο Γκρεβίλ ξαναγύρισε στη θέση του και κάθισε στο πλάι της.
—Είναι χήρα, μουρμούρισε.
—Τί λές; Και πώς τόμαθες;
—'Οχι βέβαια ρωτώντας την. Ξέρω να φέρωμαι, έλπιζω.
«Έτρεμε απ' τό θυμό.
—Είναι κάποια κ. Σάιντ Σάίμον. Φαίνεται πώς ο Χάμιλτον τη γνώρισε στού λόρδου Κουνιμπερρυ. Ο Χάμιλτον με μιά χήρα! Δε μ' άρέσει αυτό, Έμμα, δε μ' άρέσει καθόλου!
—Μά γιατί; ρώτησε η Έμμα άθώα.
—Μά δεν καταλαβαίνει πώς τό ζήτημα είναι πολύ σοβαρό; Ένας δεύτερος γάμος του Χάμιλτον θα περιώριζε πολύ τις έλπίδες μου για τό μέλλον. Δε θα ήμωνα πιά ο μόνος κληρονόμος του. Για τό Θεό, Έμμα...
—Σσας, Γκρεβίλ, ο κόσμος γυρίζει και κυττάζει.
Ο Γκρεβίλ έρριξε ένα γρήγορο βλέμμα γύρω του και κοκκίνισε.
—Πρέπει να έμποδίσουμε με κάθε θυσία τόν

Χάμιλτον να ξαναπαντρευτή, ψιθύρισε. Με καταλαβαίνεις; Με κάθε θυσία!
'Ηταν τόσο παραγμένος που ήθελε να φύγη απ' τό θέατρο άμέσως, η Έμμα όμως τόν έπεισε να μείνη. Ο σέρ Ούιλλιαμ την χαιρέτησε άπό μακριά, έγάρδια. 'Αν έφευγαν τώρα —έξηγησε η Έμμα στόν Γκρεβίλ— θα τού κινούσαν τις υποψίες.
—Πολύ καλά, παραδέχτηκε ο Γκρεβίλ. 'Ας προσπαθήσουμε να μείνουμε ψυχραιμοί.
'Ηταν όμως κάθε άλλο παρά ψυχραιμος όταν έφτασαν στο σπίτι. Σε λίγο έφτασε κι' ο σέρ Ούιλλιαμ, με ύφος τάχα άδιάφορο, σαν ένα παιδί που ξέρει πώς έκανε μιάν άταξία, αλλά δε θέλει να την παραδεχτή. Γέμιζε νευρικά τό ποτήρι του με πορτό κι' άρχισε να σχολιάζει την παράσταση. Ο Γκρεβίλ τόν άκουγε άνυπόμονα, χωρίς να λή τίποτε.
—Και συνάδευες μιά χήρα! Ξέσπασε τέλος.
—Μιά χήρα, μάλιστα! άποκρίθηκε ο σέρ Ούιλλιαμ πεισιωμένος.
—'Υποθέτω πώς κι' αυτή πέρασε τη μέρα της με τόν Βασιλιά.
—'Όλα είναι δυνατά, είπε ο σέρ Ούιλλιαμ ήρεμα.
—Χάμιλτον, είσαι ένας βλάκας!
—Γκρεβίλ, σε παρακαλώ να μην άνακατεύεις στις ξένες υποθέσεις!
—'Αγαπητέ μου Χάμιλτον...
—'Η κ. Σάιντ Σάίμον είναι μιά εξαίρετική γυναίκα.

Εικονογράφησης Χρ. Κουσέντου

—'Η φήμη της είναι κάθε άλλο παρά εξαίρετη.
—Μά την αλήθεια, Γκρεβίλ...
—Μπορεί νάνα χήρα, αλλά είναι και τυχοδιώκτρια.
—'Ελα τώρα, Γκρεβίλ, φτάνει πιά!
—Μιά τυχοδιώκτρια απ' τις έξυπνότερες. Ξέρω πώς κατέστρεψε ως τώρα τρείς άντρες.
—Τους κατέστρεψε;
Ο σέρ Ούιλλιαμ άρχισε να δείχνη συμπτώματα άνησυχίας.
—Μάλιστα. Με έκδιασμούς, είπε ο Γκρεβίλ ψυχρά. Και οι τρείς ήταν, τό παραδεχόμαι, πρόσωπα πολύ λιγώτερο σπουδαία από σένα.
'Ανασήκωσε περιφρονητικά τούς ώμους και συνέχισε:
—Στη δική σου περίπτωση, ο σκοπός που επιδιώκει είναι μάλλον ο γάμος. Δεν άμφιβάλλω πώς βλέπει κι' άλλας τόν εαυτό της οικοδέσποινα στην προσβολή της Νεαπόλεως.
—'Οχι για τό Θεό! διαμαρτυρήθηκε ζωηρά ο σέρ Ούιλλιαμ.
—Φυσικά, εκείνο που την ενδιαφέρει είναι η μεγάλη κοινωνική σου θέση.
—'Ακόμη κι' άν είναι έτσι όπως τα λές... άρχισε να διαμαρτύρεται ο σέρ Ούιλλιαμ διστακτικά.
—'Αμφιβάλλω, τόν έκοψε ο Γκρεβίλ δηκτικά, άν η Αυτόο Μεγαλειότης ο Βασιλεύς, παρ' όλη την άδυναμία που σου έχει, θα έγκρίνη ένα τέτοιο γάμο... 'Αν, φυσικά, σκέπτεσαι σοβαρά να παντρευτής.

Ο σέρ Ούιλλιαμ σφόγγισε τό μέτωπό του.
—Μακριά από μένα τέτοια σκέψη. Οι σχέσεις μου μαζί της δεν είναι τίποτε περισσότερο από μιά παροδική περιπέτεια.
Ο Γκρεβίλ χαμογέλασε με άνακούφισή.
—Πότε πρόκειται να την ξαναδής;
—Θά... χμ... είμαι καλεσμένος στο σπίτι της για τό σαά μεθαύριο τό άπόγευμα.
—Νά της στείλεις ένα σημείωμα και να την ειδοποιήσης πώς σου είναι άδύνατο να πάς.
Ο σέρ Ούιλλιαμ ώρθωσε τό κορμί του.
—'Αγαπητέ μου Γκρεβίλ, είμαι ένας τζέντλεμαν. Έχω δώσει τό λόγο μου και πρέπει να πάω.
—Τότε φρόντισε να είναι αυτή η τελευταία φορά.
—'Ασφαλώς, άσφαλώς.
Πολύ παραγμένος απ' τις ψευτιές που τού έλειπε πεί ο Γκρεβίλ, ο σέρ Ούιλλιαμ πήγε ύστερ' άπό δύο μέρες στο σπίτι της κ. Σάιντ Σάίμον να πάρη τό σαά μαζί της. 'Όταν γύρισε, ήταν ακόμη πιό παραγμένος. 'Η Έμμα δεν περίμενε ποτέ από ένα τόσο καθώς πρέπει κύριο —και

—Μήπως ανέλαδες καμμιάν ύποχρέωση;
—Φαντάζομαι όχι, έλπίζω όχι!
—Μά άσφαλώς δε θαήκανες την τρέλλα να...
—'Η κ. Σάιντ Σάίμον θεωρεί τό πράγμα σαν τελειωμένο.
—Μη μου πής πώς της έδωσες συγκεκριμένες ύποσχέσεις, Χάμιλτον!
—Ούτε μιά, ούτε μιά! Εύτυχώς!
Ο σέρ Ούιλλιαμ σωρίστηκε σε μιά πολυθρόνα.
—Πρέπει να με δοθήσης, Γκρεβίλ, συνέχισε. Πρέπει.
—Και θα τό κάνω πολύ εύχαρίστως.
—'Έχεις κανένα σχέδιο;
—Ναι, αγαπητέ μου Χάμιλτον, κάτι έχω στο νού μου.

'Αργώτερα, ο Γκρεβίλ μίλησε για τό σχέδιο του ιδιαιτέρως στην Έμμα. Ο σέρ Ούιλλιαμ, τσακισμένος και πολύ άνήσυχος, είχε πάει στο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

μάλιστα διπλωμάτη! — να δείχνη τόση ταραχή. Τού πρόσφερε άμέσως ένα ποτήρι κρασί. Ο Γκρεβίλ τριγύριζε μέσ' στο δωμάτιο τρομερά άνήσυχος. Ο σέρ Ούιλλιαμ άδειασε τό ποτήρι μονορρούφι.
—Γκρεβίλ, είμαι χαμένος.
—'Αγαπητέ μου Χάμιλτον!
—Είναι έντελώς άσκοπο να σου πώ τώρα τη συζήτηση που είχα μαζί με την κ. Σάιντ Σάίμον, πάντως να πράγμα είναι βέβαιο. Ναι, αγαπητέ μου, ναι, 'Η άβλια αυτή γυναίκα έχει σκοπό να μεταβάλη τη φιλικία μας... τη μικρή μας φιλικία, σέ... γάμο.
Ο Γκρεβίλ ταράχτηκε πιό πολύ κι' απ' τό θείο του.

δωμάτιό του για να κοιμηθώ, αφού θεοδώσε πρώτα τόν Γκρεβίλ πώς, θαθειά μέσ' στην καρδιά του, δεν είχε ποτέ του σκεφτεί να ξαναπαντρευτεί. Διατηρούσε ακόμη ζωηρή την ανάμνηση της πρώτης του γυναίκας. Καμνήν δὲ θὰ μπορούσε ποτέ να πάρη τὴ θέση της!

—Σὰ νὰ μὴ φαίνεται, παρατήρησε ἡ "Εμμα, κυττάζοντας τὸν Γκρεβίλ μὲ μιὰ εὐθυμὴ λάμψη στὰ μάτια, πὼς δὴα αὐτὰ πού εἶπες γιὰ τὴν κ. Σαίιντ Σάιμον ἦταν ψευτιάς.

—'Ασφαλῶς, ἀποκρίθηκε ὁ Γκρεβίλ ἐκνευρισμένος.

—Δὲν κατέστρεψε κανέναν ἄντρα στὴ ζωὴ της;

—Τὸ θεωρῶ μάλλον ἀπίθανο.

—Καὶ νὰ σκέπτομαι πὼς κάποτε με κατηγόρησες πὼς δὲν ἔχω ἀρχές! Νὰ σοῦ πῶ τώρα τί εἶσαι ἐσύ; "Ενας ἀσυνείδητος!

—Κι' ἔχω σκοπὸ νὰ γίνω ἀκόμη πιὸ ἀσυνείδητος. Φαντάζομαι πὼς αὐτὴ ἡ κυρία εἶναι ἕνα ἀξιαγάπητο, ἥσυχο πλάσμα, πὺθ ἄθελε ὅμως πολὺ νὰ κἀν ἕνα δεύτερο γάμο μ' ἕναν ἄντρα πλούσιο καὶ μὲ τόσο μεγάλη κοινωνικὴ θέση ὥπως εἶναι ὁ Χάμιλτον. 'Ακουσε τώρα, "Εμμα, ἀκουσε με προσεκτικά.

"Εμεινε σιωπηλὸς γιὰ ἕνα λεπτό καὶ ζάρωσε τὰ φρύδια.

—'Υποθέτω, "Εμμα, πὼς θυμάσαι μὲ πόση εὐκολία μεταίωσες τὸ γάμο μου μὲ τὴν 'Ανριέτα Μίντλετον.

—"Η "Εμμα γέλασε.

—Τὸ θυμίζομαι πολὺ καλά.

—Δὲ βλέπω τίποτε τὸ ἀστείο, "Εμμα.

—Μὲ συγχωρῆς.

—'Αν δὲν ἐμπαινες ἐσὺ στὴ μέση, θὰ ἤμουνα ἴσως τώρα παντρεμένος μὲ μιὰ ἀπ' τὶς πλουσιότερες γυναῖκες τῆς 'Αγγλίας.

—'Ω, καὶ μὲν Γκρεβίλ, νόμιζα πὼς με εἶχες συγχωρῆσει γι' αὐτὸ ἀπὸ καιρὸ.

—Μπορεῖ νὰ σὲ συγχώρησα, ἡ ἀνάμνηση ὅμως εἶναι πάντοτε ὀδυνηρὴ. "Ακουσε, σὲ παρακαλῶ, καὶ μὴ διακόπτεις. Λέω νὰ δώσω μιὰ μικρὴ μουσικὴ βραδυὰ ἐδῶ τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα καὶ νὰ καλέσω τὴν κ. Σαίιντ Σάιμον. 'Εκεῖνο πὺθ θέλω τώρα ἀπὸ σένα εἶναι νὰ...

"Αφισε τὴ φράση ἀτελείωτη, χαμογέλασε καὶ μὲ τὸ συνηθισμένο του σχολαστικὸ ὕφος, ἀρχισε νὰ ἐκθέτῃ τὴν "Εμμα τὸ σχέδιό του.

"Η "Εμμα μόλις εἶχε τελειώσει τὸ δεύτερο τραγοῦδι της. "Ο Γκρεβίλ τὴν εἶχε συνοδεύσει παίζοντας πιάνο —τελευταῖο δῶρο τοῦ θεοῦ του— κι' ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ παίζοντας βιόλα. "Υστερ' αὐτὸ μὴ μικρὴ σιωπὴ, εὐγενικὰ χειροκροτήματα ἐξέσπασαν στὸ μικρὸ σαλόνι. Γιὰ τὴν ἀκρίβεια, εὐγενικὰ θὰ μπορούσε νὰ χαρακτηρίσῃ κανεὶς τὰ χειροκροτήματα ὅλων τῶν ὄλων πὺθ δῆσκονταν στὸ σαλόνι, ὅχι ὅμως καὶ τοῦ σὲρ Οὐίλλιαμ. Αὐτὸς, ἀκολουθώντας τὶς αὐστηρὲς ὁδηγίες τοῦ Γκρεβίλ, ξανακτύπησε τὰ χέρια του μὲ ἐξαλλο ἐνθουσιασμό, φωνάζοντας:

—Μπράβο, μπράβο!

"Ο Γκρεβίλ εἶχε τονίσει πὼς γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σχεδίου του ἕνα σημεῖο ἦταν ἀπαραίτητο: "Ο σὲρ Οὐίλλιαμ ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωση πὼς ἦταν ξετρελλαμένος μὲ τὴν ὁμορφιά καὶ τὸ τραγοῦδι τῆς "Εmmas. «Δὲ χάνει τὸν καιρὸ του, βλέπω», διαπίστωσε ἡ "Εμμα. «'Εφτασε στὸ σημεῖο καὶ νὰ μὲ γλυκοκυντάξῃ». "Ερριξε μιὰ ματιά στὴν κ. Σαίιντ Σάιμον πὺθ, στὴν ἀρχὴ κάπως αστασιμένη, κύτταζε τώρα τὸν σὲρ Οὐίλλιαμ μὲ πρόβλημα δυσφορίας.

Τὰ χειροκροτήματα ἐξέσπασαν. "Ο Γκρεβίλ σηκώθηκε ἀπ' τὸ πιάνο, πήρε τὴν "Εμμα ἀπ' τὸ μπράτσο καὶ τὴν ὡδήγησε, σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιό του, κοντὰ στὴν κ. Σαίιντ Σάιμον.

—Μὴν δεχνῶς, τῆς ψιθύρισε σ' αὐτή. "Η ἐπιτυχία ἐξαρτᾶται ἀπὸ σένα.

Εἶπε δυὸ-τρία εὐγενικὰ λόγια στὴ χείρα κι' ἀποσύρθηκε, ἀφήνοντας τὴν "Εμμα ν' ἀντιμετωπίζει μιὰ κάπως ἀγριεμένη κυρία.

—Πολὺ εὐχάριστη ἡ φωνή σας, γαύγισε σχεδὸν ἡ κ. Σαίιντ Σάιμον.

—Εἴσαστε πάρα πολὺ καλὴ, ἀποκρίθηκε γλυκερὰ ἡ "Εμμα.

"Εγινε μιὰ τόσο μεγάλῃ σιωπῇ, πὺθ ἡ "Εμμα φοβήθηκε πὼς ἡ κουβέντα θὰ σταματοῦσε ἐκεῖ.

"Η κ. Σαίιντ Σάιμον ὥστόσο θυμήθηκε τοὺς καλοὺς τῆς τρόπους.

—"Ο σὲρ Οὐίλλιαμ μούλεγε πὼς σπουδάζετε μουσικὴ.

—Ναί, πράγματι.

"Η εὐκαιρία ἦταν μοναδική καὶ ἡ "Εμμα τὴν ἄρπαξε χωρὶς δισταγμό.

—Καὶ σὲ λίγο φεύγω γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ γιὰ νὰ συνεχίσω τὶς σπουδές μου.

"Η κ. Σαίιντ Σάιμον τῆς ἔρριξε ἕνα ἐρωτηματικὸ βλέμμα.

—Στὸ ἐξωτερικὸ εἶπατε; 'Αφοῦ πρόκειται γιὰ μουσικὴ θὰ πρέπει νὰ πάτε στὴν 'Ιταλία.

—Μὰ πὺθ ἄλλο, κ. Σαίιντ Σάιμον;

—Στὴ Ρώμη, φαντάζομαι.

Πάλι τὸ ἴδιο ἐρωτηματικὸ βλέμμα.

—'Ω, ὅχι, κ. Σαίιντ Σάιμον, στὴ Νεάπολη. "Ο σὲρ Οὐίλλιαμ εἶναι τόσο ἐνθουσιασμένος μὲ τὴ φωνή μου πὺθ θέλει νὰ πάρω μαθήματα ἀπὸ τοὺς καλύτερους καθηγητὰς τραγοῦδι τῆς Νεαπόλεως.

"Η κ. Σαίιντ Σάιμον χαμογέλασε παγερά.

—Πολὺ εὐγενικὸ ἐκ μέρους του.

—'Ο, ναί. "Ο σὲρ Οὐίλλιαμ εἶναι πολὺ καλὸς καὶ πολὺ γενναῖος. Θὰ φύγωμε μαζί του.

Τὸ χαμόγελό τῆς κ. Σαίιντ Σάιμον ἔχασε κατὰ τὴν πνευμονοπάτιά του.

—"Θὰ φύγωμε, εἶπατε; "Α, καταλαβαίνω, θὰ σὰς πᾶσι στὴ Νεάπολη ὁ κ. Γκρεβίλ.

"Η "Εμμα κούνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι.

—"Ο Γκρεβίλ δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ πᾶσι στὴ Νεάπολη. "Εννοοῦσα τὴ μητέρα μου καὶ μένα.

Γέλασε σιγανὰ καὶ συνέχισε:

—"Ο σὲρ Οὐίλλιαμ, βλέπετε, εἶναι τόσο καλὸς καὶ τόσο ἀφελὴς ὁ καίμενος, πὺθ νομίζει πὺθ εἶναι πὺθ ἀξιοπρεπὲς νὰ ἔχω καὶ τὴν μητέρα μου μαζί μου. Πολὺ φυσικὸ, δέβαια, γιὰ ἕναν ἄνθρωπο μὲ τὴν κοινωνικὴ του θέση... 'Αλλά, τί νὰ σὰς πῶ, δὲ φαντάζομαι πὺθ θὰ δρεθῇ ἄνθρωπος νὰ γελαστῇ καὶ νὰ μὴν καταλάβῃ τὴν πραγματικὴ κατὰστασι.

—'Ασφαλῶς ὅχι!

"Η κ. Σαίιντ Σάιμον εἶχε ἀρχίσει νὰ κακαρίζῃ—σκέφθηκε ἡ "Εμμα—σὰ μιὰ γρητὰ κόττα.

—"Η παρουσία τῆς μητέρας σας ἀσφαλῶς δὲν πρόκειται νὰ ρίξῃ στάχτι στὰ μάτια τοῦ κόσμου.

"Η "Εμμα χαμογέλασε μὲ τὸ πιὸ γλυκὸ τῆς χαμόγελο. Πρόσεξε πὺθ ὁ Γκρεβίλ κοινοστοκῶν ἐκεῖ κοντὰ, μὲ τ' αὐτὴν τεταμένη.

—'Εχετε δικίον, ἀπόλυτὸς δικίον, παραδέχτηκε.

"Ερριξε ἕνα γρήγορο βλέμμα στὸν Γκρεβίλ. Τὸ πρόσωπό του ἔλεγε καθαρά: «Φτάνει».

—Μὲ συγχωρῆτε, σὰς παρακαλῶ, κ. Σαίιντ Σάιμον. Ξέρω πὺθ ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ ἀνυπομονεῖ νὰ μὲ ξανακούσῃ.

Πῆγε στὸ πιάνο κι' ὁ Γκρεβίλ ἔτρεξε ἀμέσως κοντὰ της.

—Λοιπὸν; ρώτησε.

—'Εχε τὸ νοῦ σου νὰ δῆς τί θὰ γίνῃ, ἀποκρίθηκε ἡ "Εμμα.

"Η κ. Σαίιντ Σάιμον, πάντοτε σὰ μιὰ γρητὰ κόττα, προχωροῦσε μὲ τρόπο πρὸς τὸ μέρος δὲ πὺθ καθόταν ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ. Τὸ πρόσωπό τῆς ἦταν ξαναμμένο δὲ μπορούσε ν' ἀναπνεύσῃ ἀπ' τὴν ταραχὴ τῆς. "Ο Γκρεβίλ τὴν ἀκολουθῆσε καὶ στάθηκε λίγο παραπέρα. Κάνοντας τάχα πὺθ ἀκουγε τὸ τελευταῖο ἀνέκδοτο τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας πὺθ τοῦ διηγόταν ἕνας καλεσμένος του, τέντωσε τ' αὐτὴ γιὰ νὰ μὴ χάσῃ λέξη ἀπ' τὴ συζήτηση τοῦ θεοῦ του μὲ τὴν κ. Σαίιντ Σάιμον.

—'Ωστε βρίσκετε τὴν "Εμμα χαριτωμένη, ἔλεγε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ.

"Η κ. Σαίιντ Σάιμον δὲν εἶχε πει τίποτε τέτοιο, ἀλλὰ ἀποκρίθηκε ξερά.

—Πολύ.

—Εἶναι τόσο φυσικὴ, τόσο ἀθάλα, παρατήρησε ὁ σὲρ Οὐίλλιαμ.

—'Αθῶ! μουρμούρισε ἡ κ. Σαίιντ Σάιμον σαρκαστικὰ.

—Στὸ βάθος εἶναι ἕνα παιδί. "Εχει τὴν ἀφέλεια ἐνὸς παιδιοῦ.

"Η κ. Σαίιντ Σάιμον κοκκίνιζε ὅλο καὶ περισσότερο.

—'Αν εἶναι ἔτσι ὅπως τὴν περιγράφετε, ἀπορῶ πὺθ ὁ ἀνεψιὸς σας δεχεται νὰ τὴν ἀποχωρισθῇ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΥΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα 19-25 Δεκεμβρίου

ΚΡΙΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου: Μὴ παρασύρεθε ἀπὸ συναισθηματισμούς. "Η πραγματικότης εἶναι καμνιὰ φορὰ σκληρὴ, ἀλλὰ σὰς προφυλάσσει ἀπὸ ἀπογοητεύσεις. Σκεφθῆτε τὴν οἰκογένειά σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 7 καὶ 49.

ΤΑΥΡΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 'Απριλίου-20 Μαΐου: Καίρὸς γιὰ δράσι. Μὴ σκεφθῆτε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐπαγγελματικῶν σας ὁνείρων. "Η ἀσθένεια μπορεῖ νὰ ἀνακόψῃ τὶς προσπάθειές σας, ἂν δὲν προσέξετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀρ. 2.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου-21 'Ιουνίου: Τὰ ἀστρα σὰς εὐνοοῦν ἂν ἐνεργήσετε ψυχραῖμα καὶ χωρὶς ἐνδοιασμούς. "Η αὐτοπεποίθησις εἶναι ὁ καλύτερος σύμβουλος τῶν μελλοντικῶν σχεδίων. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο καὶ Κυριακή, ἀριθ. 8.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 'Ιουνίου-22 'Ιουλίου: Περαιστικὲς δυσκολίες στὴν ζωὴ σας. Πρέπει νὰ ἀποφεύγετε τοὺς σκοπέλους. "Εντατικὴ ἐργασία σὲ δλους τοὺς τομεῖς. Νὰ ἀναπαυθῆτε τὸ Σάββατοκυριακο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 3 καὶ 75.

ΛΕΩΝ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 'Ιαυλίου-22 Αὐγούστου: Κάποια οἰκογενειακὴ ἀνωμαλία θὰ σὰς δάλῃ σὲ ἔννοιες. "Υπάρχουν περιπτώσεις στὴν ζωὴ πὺθ ἡ σιωπὴ εἶναι ἡ καλύτερὰ λύσις. "Αποφύγετε τὶς κοινωνικὲς συγκυνηρώσεις. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 6.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπτεμβρίου: Τὰ κουτοσυμπολὶα σὰς κυνηγοῦν. "Εργασθῆτε καὶ ὅλοι θὰ παραδεχθοῦν σύντομα τὴν ἀξία σας. Λίγη ἀνάπαυσις πότε-πότε δίνει καινοῦργιο κέφι γιὰ δημιουργία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 5 καὶ 11.

ΖΥΓΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ.-22 'Οκτωβρίου: Θὰ ἀναπνεύσετε οἱ ἐλπίδες σας. Κάποιο πολὺ φιλικὸ σας πρόσωπο θὰ φροντίσῃ γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ σας ἐπικράτησι. Τὰ αἰσθηματικὰ ζητήματα θὰ σὰς δάλουν σὲ ἔννοιες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀρ. 4.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 'Οκτ.-22 Νοεμβρίου: Οἱ ἐπιτυχίες σας θὰ δημιουργήσουν ἐχθρικὴ ἀτμόσφαιρα στοὺς φιλικούς σας κύκλους. Μὴ παρασυρθεῖτε ἀπὸ θυμούς. "Η ἀδιαφορία θὰ εἶναι ἀποτελεσματικὸ ὅπλο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, Τρίτη, ἀριθ. 6.

ΤΟΞΟΘΗΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: Θὰ γνωρίσετε κάποιον πὺθ θὰ ἀνατρέψῃ τὴν αἰσθηματικὴν σας ζωὴ. Προσπαθήστε νὰ ἀντιδράσετε μὲ τὸν καλὸ σας χαρακτήρα. Τὰ ἀστρα προλέγουσιν καλύτερες ἡμέρες. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθ. 85 καὶ 2.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ.-19 'Ιανουαρίου: Μία οἰκογενειακὴ ὑπόθεσις θὰ φέρῃ ἀναστάτῳσι σὲ ἀγαπητὸ σας πρόσωπο. Εἶναι καιρὸς νὰ σκεφθῆτε καὶ τὸν ἑαυτὸν σας. Διασκεδάστε περισσότερο. Θὰ λάβετε ἐπιστολή. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 9.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 'Ιαν.-18 Φεβρουαρίου: Θὰ χρειασθῆτε σύντομα βοήθεια στὴν δουλειά σας. Μὴν ἔχετε ἐγωιστικὲς τάσεις πὺθ σὰς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τοὺς φίλους σας. Τὰ αἰσθηματικὰ εὐνοοῦνται τὴν ἐρχομένη ἑβδομάδα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀρ. 3.

ΙΧΘΥΕΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβ.-20 Μαρτίου: "Η ἐπιτυχία δὲν εἶναι πλέον μακριά. Κάποιο ἀπροσδόκητο γεγονός θὰ σὰς δώσῃ μιὰ εὐχάριστη ἐκπλήξι. "Αναπαυθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθ. 78.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει σὲ 9 σημεῖα ἀπὸ τὸ πρῶτο. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

ΖΙΓΚ-ΖΑΓΚ

"Ο σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ διαδωκτικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

"Αρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήστε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο, ὀριζόντιως, καθετῶς ἢ διαγώνως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πὺθ μπορεῖτε νὰ βρῆτε. Σημειώστε, τώρα τὴ λέξι πὺθ βρῆκατε καὶ σῆματε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πὺθ μεταχειρησθήκατε. Βάζετε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε, ἕως ὅτου δὲν μπορεῖτε νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμῶν μετρήσετε 1 βαθμὸ.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμῶν μετρήσετε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμῶν μετρήσετε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμῶν μετρήσετε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμῶν μετρήσετε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμῶν μετρήσετε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμῶν μετρήσετε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμῶν μετρήσετε 15 βαθμούς.

Σ	Υ	Σ	Ρ	Τ	Ι
Ν	Ο	Ε	Σ	Ε	Α
Τ	Υ	Π	Υ	Μ	Α
Ε	Λ	Λ	Ε	Ο	Ρ
Ε	Σ	Α	Μ	Ν	Α
Τ	Α	Σ	Α	Σ	Χ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμῶν μετρήσετε 17 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας ὅσο πέντε βαθμούς γιὰ κάθε προσθετὸ γράμμα.

Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πὺθ μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογούνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογούνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογούνται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογούνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἔνω βαθμολογούνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1. Ποτέ δὲν πρέπει νὰ γίνεται πρὸς τὸ θεοθῆναι (γεν.).

2. Ἀπελκίζονται, σθῆ-1

3. Τίτλια θέματα ἀφθονοῦν εἰς τὰ ἔπη. — Ιστορικὴ πάλις τῆς Γερμανίας (γεν.).

4. Ὀκλήρῳ αἰσθησε πὺθ γράφεται καὶ μὲ ἀπ. — Δύο νῆες, ιστορικὴ μας κομῆ.

5. "Η σοφία (γεν.). — Εἶναι ὁ διος ἐντὸς τῶν μονῶν (αἰ.).

6. Ὑποκορ. ἀνδρικοῦ ὀνόματος. — Χερσόνησος τῆς Μέσης 'Ανατολῆς (ἐνάρθρος).

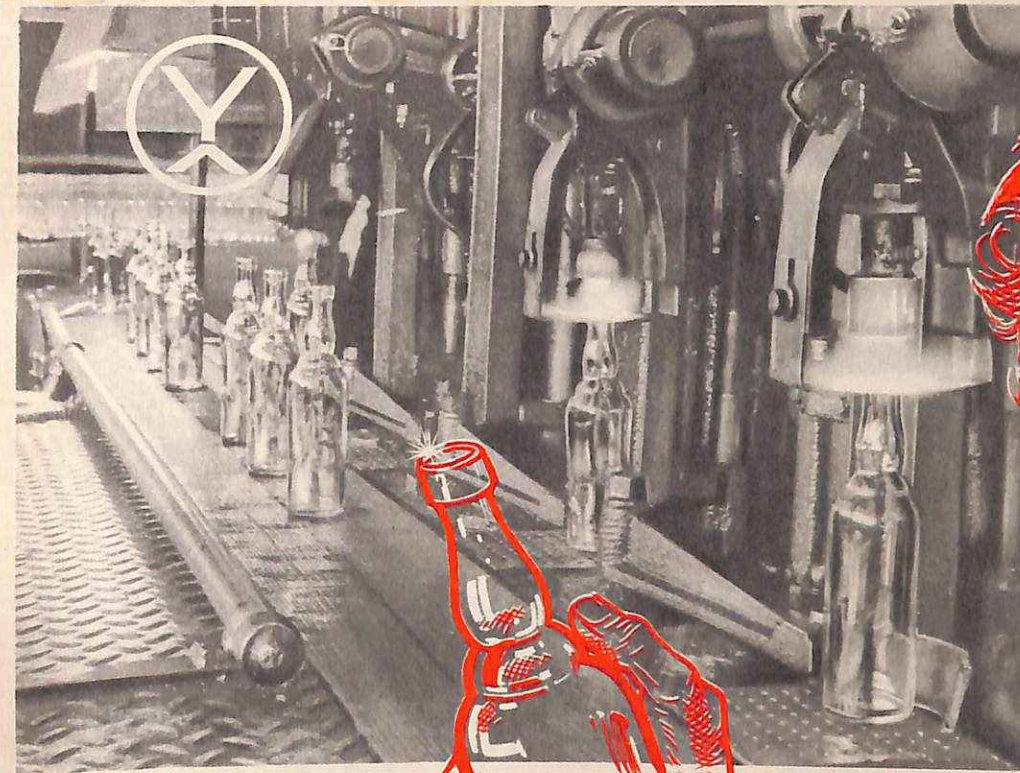
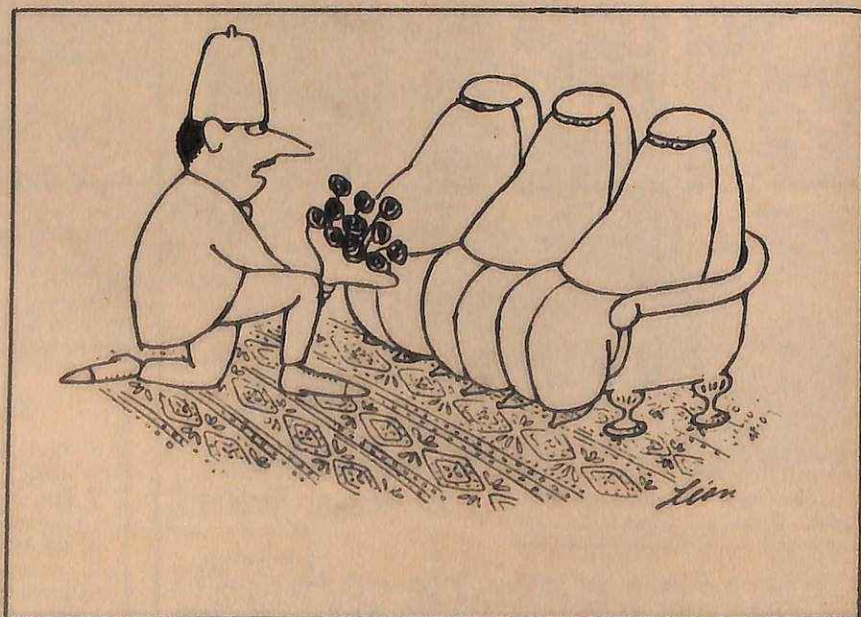
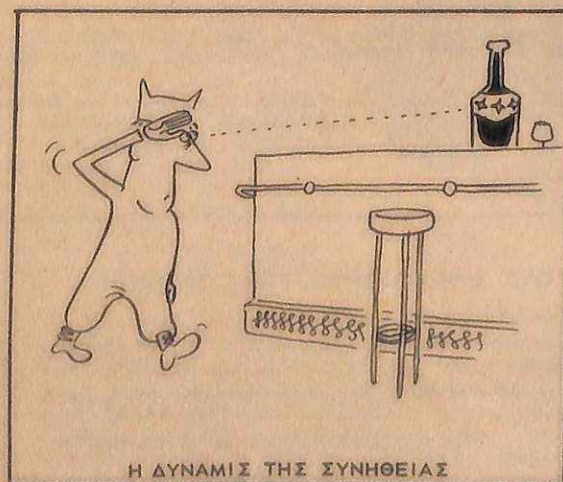
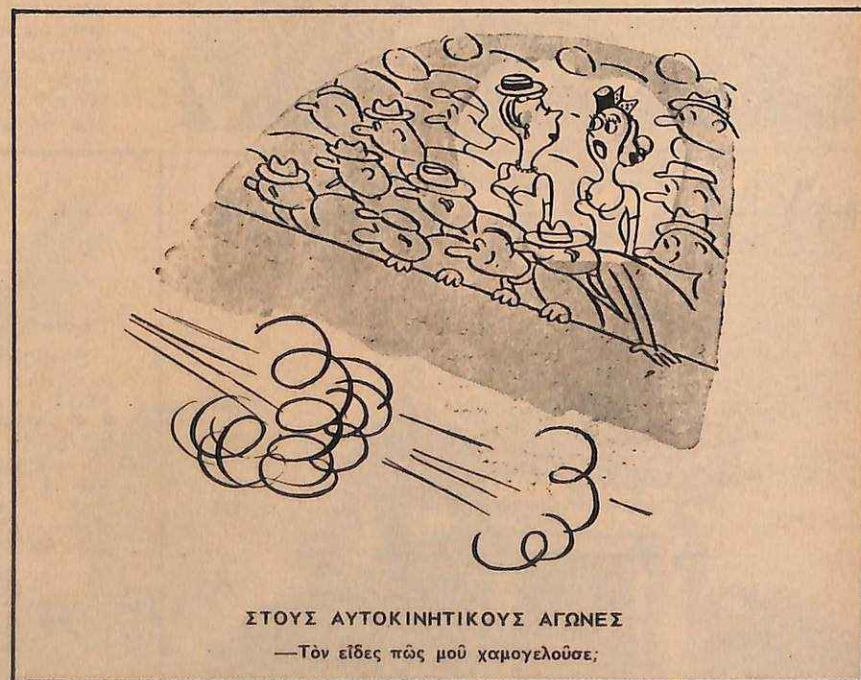
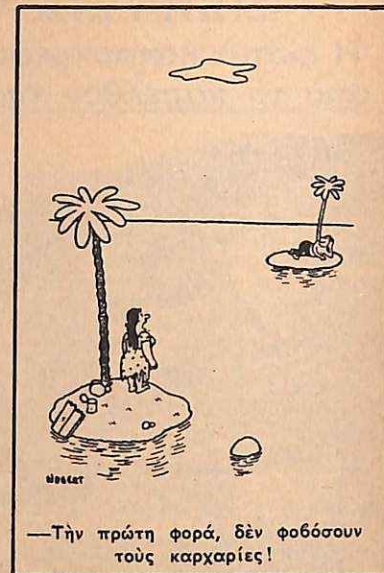
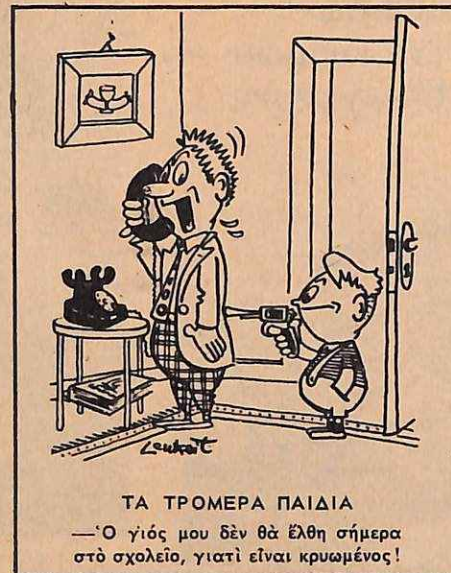
7. Ἀνιόντα ἡ κατιόντα θὰ εἶναι (ἐνάρθρος).

8. "Η γραφὴ τοῦ εἰκοσιντρία. — Πολυσύχαστον ἐλκετικὸν κέντρον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Μάττερκορν.

9. Υἱὸς τοῦ Κρέοντος (ἐνάρθρος). — Ἀπασα (ἀντιστρ.).

10. "Η δεύτερὰ

ΧΙΟΥΜΟΡ

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΙΑΛΩΝ. (Απόδοσις μέχρι
60.000 τεμάχια ημερησίως).

‘Η πολύτιμος πείρα 41 ετών δημιουργικής έργασίας εις την
ύαλουργία και τὰ πλέον σύγχρονα έπιστημονικά και τε-
χνικά μέσα πού διαθέτομεν σάς δίδουν σήμερα την δυνα-
τότητα νά έμπιστευήτε τας παραγγελίας σας εις τό με-
γαλύτερο βιομηχανικό όργανισμό τής χώρας.
‘Ασύγκριτος εις δυνατότητα παραγωγής και άσυναγώνι-
στος εις ποιότητα.

ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΦΙΑΛΩΝ

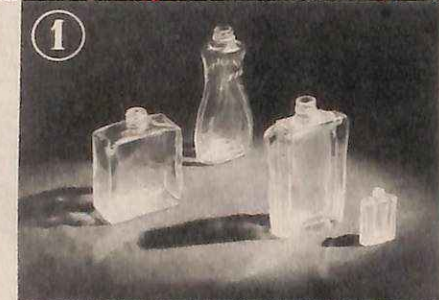
1 ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ 3 ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ
2 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ 4 ΓΑΛΑΚΤΟΣ & ΛΕΡ. ΠΟΤΩΝ

‘Επίσης εις τόν ύαλουργείον τής ‘Εταιρίας παράγονται

• ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ - ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ - ΛΕΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
• ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ • ΣΩΛΗΝΕΣ • ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΕ
• ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
• ΒΑΖΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.

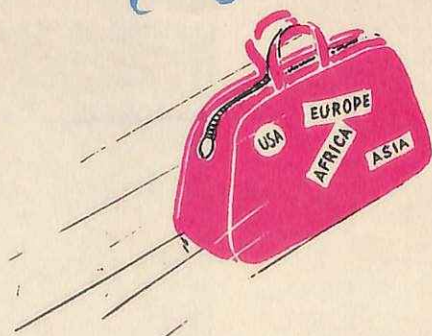

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Σήμερα και κάθε μέρα...

... ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ **CONSTELLATIONS**
ΤΗΣ **TWA**
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΤΕ ΜΕ ΤΗΝ

TWA
TRANS WORLD AIRLINES